

தாய்விடு

நினைவோடு ஒரு நினைவேடு

30
3211

நினைவோடு

ஓடு

நினைவேடு

நினைக்காத

நாளில்லை

- எஸ். ஜெகதீசன்

மிருந்த மதிப்புடன் தமிழ் உலகம் நோக்கும் கவிநாயகருக்கு எழுபது வயது ஆகின்றது என்றால் யாராவது நம்புவார்களா?

தனது தொண்ணூறு வயதில் அவர் உயிர் பிரிந்தே இன்னும் ஒரு மாதம் கூட ஆகவில்லை என்ற ஏக்கத்துடனும் இது என்ன புதுக்கதையாகக் கிடக்கு என்ற ஆச்சரியத்துடனும் பலரது விழிகள் அகலமாக விரியும் என்பது சந்தேகமற்றது.

ஆரோக்கியம் குன்றி படுத்த படுக்கையாகக் கிடந்த கவிநாயகரிடம் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு வழமை போல என்னைத் தெரியுமா? என்றேன்.

ஓம் ஓம் ஓம்! என்றார் முகம் மலர.

உலகமே வீடாக வாழ்ந்தவருக்கு வீடே உலகமானது வருத்தம் தந்தது.

உங்களுக்கு எழுபது வயதுதானே என்றேன்.

மௌனித்தார். நீண்ட நேரம் விழிகள் அசையாது என்னையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். என்ன சேடடையோ என்றது போலிருந்தது அவர் பார்வை!

நீங்கள் 1933-ம் ஆண்டு பிறந்திருப்பினும் கவிநாயகராகப் பிறந்தது 1954-ம் ஆண்டில்தானே என்றேன்.

மீண்டும் அதே ஓம் ஓம் ஓம்! மீண்டும் அதே முக மலர்ச்சி.

1988-ல் அவர் கனடா வருமுன் 14 நூல்கள் வெளிவந்திருந்தன. அதன் பின் அவரது நூல் வெளியீடுகள் அசுர வேகம் பெற்றன.

ஓட்டுமொத்தமாக 2024-ம் ஆண்டு வரை அவர் எழுதி 82 நூல்களும், 3 பாட நூல்களும், 8 தொகுத்த நூல்களும், 13 தொகுத்த மலர்களும் வெளிவந்துள்ளன.

கவிநாயகரைப் பற்றி பிறர் எழுதி 9 நூல்கள் வெளி வந்துள்ளன.

இன்னும் ஒரு 45-ஆவது வெளிவரக்கூடும் என்ற தகவலும் காற்றில் கசிகின்றது.

கனடாவில் ஆகக் கூடுதலான நூல்களை எழுதிக் குவித்த தமிழர்கள் முதல் ஐவருள் நிச்சயமாக அவரும் இருப்பார். போதிய தகவல்கள் பெற முடியாமலிருப்பதால் முதலாவதும் அவரே என உரிமை கொண்டாட முடியாதுள்ளது.

அவர் எழுதிய ஆங்கில நூல்கள் பாடசாலைகளில் உபயோகிக்கக் கூடிய பாட நூல்களாக கனடிய அரசால் அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளன!

அவர் எழுதிய ஈழத்துக் கூத்து மொழிகள் சிறந்த ஆராய்ச்சி நூல் என்பது அவரது கருத்து. கொழும்பு பொது நூலகத்தில்

உள்ள இதன் பிரதி மீள் பதிப்புற வேண்டும் என்பது அவரது நெடு நாள் விருப்பம்.

1948 முதல் 1953 வரை ஈழகேசரி பாலர் பகுதியில் இடைக்கிடை எழுதியுள்ளார்.

1988 முதல் 2018 வரை கனடாவில் வெளிவந்த அனைத்து பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் ஒரு முறையாவது அவரது எழுத்தும் இருந்திருக்கும்.

இதயங்களை இலக்கு வைத்தே அவரது இலக்கியப் பணி அமைந்தது.

அதனால் இலக்கியக் களங்களெல்லாம் அவரின் பெயரை உற்சாகமுடன் உச்சரித்தன, பிரியமுடன் பிரசுரித்தன.

பொதுவாக புனை பெயரில் எழுதுபவர்கள் அதனுடன் தமது இயற் பெயரையும் இணைப்பது மிகவும் அரிது. குறமகளும், செங்கை ஆழியானும் ஒரு போதும் குறமகள் வள்ளிநாயகியாகவும், செங்கை ஆழியான் குணராசாவாகவும் மாறாதிருந்தது இதற்கு சிறு உதாரணம்.

கவிநாயகரும் அவ்வாறே! நீண்ட நெடுங் காலம் கவிநாயகர் என்ற புனை பெயரில் எழுதி வந்தார்.

கவிநாயகர் கந்தவனம் என அவரது புனை பெயரையும் இயற் பெயரையும் ஒருங்கிணைத்து அவரது புனை பெயரை அவருக்கான பட்டப் பெயராக்கியது மணி விழாக் குழு.

கவிநாயகரை பல தடவைகள் பல மேடைகளில் கண்டுள்ள போதும் அவருடன் முதன் முதல் நேருக்கு நேராக - உறவாடியது என்றால் பிழை - உரையாடியது 1966-ம் ஆண்டு.

இளவாலை கிராம முன்னேற்றச் சங்கத்தின் பொங்கல் கலை நிகழ்ச்சிகளில் அவரது தலைமையில் கவி அரங்கு அமைப்பது நோக்கமாயிருந்தது. நாம் நான்கு விடலைகள் நான்கு துவிச்சக்கர வண்டிகளில் அவரது கிராமமான குரும்பசிட்டிக்குச் சென்று சந்தியில் உள்ள தேநீர் கடையொன்றில் அவரது வீடு எங்கே என விசாரித்தோம். ஏன், எதற்கு, எப்பொழுது போன்ற எக்கச்சக்கமான கேள்விகளால் வடிகட்டிய பின்பே வழி காட்டிய அந்தக் கடைக்காரர் அந்தக் கிராமத்தின் கட்டுக்கோப்பை ஆழமாக மனதில் பதிய வைத்தார். வெளியார் எவரையும் கண்டபாட்டுக்கு அத்துமீறி நுழைய விடக் கூடாது என்று மனதினில் கண்ணியம் இருந்திருக்கலாம். அல்லது விடுப்பு மனப்பான்மை கொடுப்புக்குள் மறைந்திருந்து எக்காளமிட்டும் இருக்கலாம். எமக்கென்ன ?

வீடு சென்றதும் பூர்வ விசாரிப்புகள், விசாரணைகள் முடிந்த நிலையில் 'ஓ! தமிழ் வளர்க்கப் போகின்றீர்களாக்கும். நல்லது. ஆனால், அதற்கு முன் எம்மையும் வளர்க்க வேண்டுமே'

என்றார் கவிநாயகர்.

பேரம் பேச முனைந்தது மனம். பிரச்சினை இல்லை வாங்கோ என்றது வாய்.

அவர் கேட்டது 100 ரூபாய் என ஒரு கதைக்கு வைத்துக் கொண்டாலும் அந்தக்காலத்தில் அது எமக்கு 'ஒரு பிள்ளை சீதனத்துக்கு' சமன்.

குறிப்பிட்ட தினத்தில் குறிக்கப்பட்ட நேரத்திற்கும் முன்பாகவே வந்தார். மேலும் பிரபல கவிஞர்கள் நால்வர் அவருடன் ருந்தனர்.

காசு என்ன மாதிரி என்றார். கொடுத்தோம். எண்ணிணார். சிரித்தார்.

மேடை ஏறினார். 'இந்தக் காலத்து இளைஞர்களின் தமிழ் மோகத்தை அல்லது அபிமானத்தை நிச்சயமாக ஒவ்வொரு வரும் ஊக்குவிக்க வேண்டும். பாராட்ட வேண்டும். அத்துடன் சமூக சேவையில் ஈடுபாடு கொண்ட இளைஞர்களை நேர்மையான முறையில் பணம் திரட்டுவதற்கும் தயார்படுத்த வேண்டும். அதனைத்தான் இன்று நான் கையாண்டேன். இங்கிருந்து என்னிடம் வந்த நான்கு இளைஞர்களிடமும் அதே நோக்கத்துடன் பெரும் பணம் கேட்டிருந்தேன். அவர்களும் எவ்வித முகச்சுளிப்புமின்றி அதற்கு உடன்பட்டிருந்ததுடன் அதனை பிரயத்தனப்பட்டு சேகரித்து ஒரு சதம் கூட குறையாமல் இன்று என்னிடம் தந்திருந்தார்கள். எனது உள் மன நோக்கம் அவர்கள் மூலம் நிறைவேறியதில் நான் மிகவும் பெருமிதம்டைகின்றேன். அவர்கள் தந்த பணத்தில் பெற்றோல் செலவுக்காக ஒரு சிறு தொகையை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு, மீதியை அவர்களிடமே திருப்பிக் கொடுக்க விரும்புகின்றேன். அவர்கள் அதனை கிராம அபிவிருத்திப் பணிகளுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளட்டும். அதனால் கிராம முன்னேற்றச் சங்க உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் மேடைக்கு வருமாறு அன்புடன் அழைக்கின்றேன்' என்றார்.

அன்று என்னுள் உயர்ந்தவர், உயர்ந்தவர்தான்.

நாயகரின் மணி விழா சரிதத்தின் சான்றாக நிறைந்தது.

லீவு கிடைக்கும் வேளைகளில் ஈழநாடு ஆசிரிய பகுதிக்கு அவர் வருவதை அங்கு நான் பணியாற்றியபோது பல முறை கண்டுள்ளேன். ஈழநாட்டின் பிரதம ஆசிரியர் எஸ்.எம். கோபாலரத்தினம் அவரது நெருங்கிய நண்பர்.

1973-ம் ஆண்டு ஈழநாடு நிர்வாகம் வழமையான தினசரியோடு, கமலம் என்றொரு வராந்திரியையும் வெளியிடத் தீர்மானித்தது. வாரந்தோறும் ஒரே துறை சார்ந்த பிரமுகர்கள் இருவரை நிபந்தனைகள் எதுவுமின்றி மனம் திறந்து பேசவைப்பது வரவேற்கப்படும் என்ற எண்ணத்தில் பல சந்திப்புகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. நான்கு, ஐந்து, ஆறு பக்கங்கள் அதற்கென ஒதுக்கப்பட்டன.

ரஸிகமணி கனக செந்திநாதனும், வி.என். பாலசுப்பிரமணியமும் சந்திப்பதும் அவற்றில் ஒன்று.

அதற்காக ரஸிகமணி வீட்டிற்கு தனது காரில் கோபுவையும், விஎன்பியையும், என்னையும் அழைத்துச் சென்றவர் நமது கவிநாயகர். தமிழ் இலக்கிய உலகின் சந்து பொந்துகளில் புகுந்து விளையாடும் மாளமடித்து அன்று ஒரே முசுப்பாத்தி தான். கலகலப்புக்கு பஞ்சமில்லாத அன்றைய தினம் கவிநாயகருடன் மேலும் எனக்கு நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

1993-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் ஒரு நாள் தனது பணி ஓய்வுக்கு இன்னமும் ஐந்து வெள்ளணி விழாக்கள் மட்டுமே உள்ளன என்றார்.

வெள்ளணி விழா என்றால் என்ன என்றேன், அப்பாவியாக அல்லது ஆச்சரியமாக!

வெள்ளணி விழா என்றால் பிறந்த நாள் விழா என்று அர்த்தம் என்றார்.

ஓ! இவ் வருடம் உங்களுக்கு மணி விழா ஆண்டு. ஜமாய்கலாம் என்றேன்.

சீச்சீ! உது எல்லாம் வேண்டாம் என்றதை யார் கேட்டது?

கனடாவில் தமிழ் மக்களின் முதலாவது மணி விழா என கவி

அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதிய வரலாறும் எனது வாழ்க்கைக்கு உண்டு. வரிக்கவிதை என்ற நூலுக்கு மதிப்புரையையும் மணிக்கவிதைகள் என்ற நூலுக்கு பதிப்புரையையும் எழுதியுள்ளேன். இவை அனைத்தும் இரண்டாம் பதிப்பையும் கண்டன. கவிநாயகர் புதுக் கவிதையை வரிக்க விதை என்றிடுவார்.

அவர் எனக்குத் தந்த கௌரவ பட்டம் ரஸிக நிதி! எல்லாப் புகழும் இறைவனுக்கே என ஓஸ்கார் விருது பெற்ற வேளை ஏ.ஆர். ரகுமான் பின்நாளில் கூறியது போன்றே அன்று நானும் கூறியிருப்பேனோ?

2010-ம் ஆண்டு கவிநாயகரின் மாணவனின் பேத்தி ஒருவரின் பட்டமளிப்பு விழாவில் கலந்து கொள்ள ஓலாவா சென்றோம். அந்த மாணவன் என்னையும் ஒரு ஆபிரிக்கரையும் நண்பர்கள் என்ற ரீதியில் அழைத்திருந்தான்.

விழா முடிவில் வெளி மண்டபத்தில் அமர்ந்திருந்தோம்.

எம்முடன் வந்த ஆபிரிக்க நண்பர், இன்னொரு நண்பருடன் வந்தார்.

வந்தவர் கவிநாயகரைப் பார்த்து நீங்கள் 1980 ஜனவரி முதல் 1982 டிசம்பர் வரை லெசோத்தோ நாட்டில் இலெரிப்பே மாவட்டத்தில் திக்காகெங் கிராமத்தில் உயர்தர மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலமும் புவிவியலும் போதித்தவர்தானே? என்ற வாறே கவிநாயகரின் காலில் விழுந்தார்.

என்ன நடக்குது என்று புரியாமல் அதிர்ச்சியில் உறைந்த கவிநாயகர் தன்னை சுதாகரித்தவாறே 'ஓம் ஓம் எழும்புங்கள்' என்றார்.

கடவுளுக்கு நன்றி என்விக சேர்! கனடாவிற்கு விடுமுறையில் வந்துள்ள நான் அங்கு உங்கள் மாணவன் சேர்! பட்டதாரியாகி ஆசிரியராகி அதே பாடசாலையில் அதிபராக ஓய்வுறும் நிலையில் உள்ளேன் சேர்! உங்களின் கவித்துவ முறைமை கற்பித்தலில் கவரப் பெற்றதில் உங்களின் பிரியாவிடை மேடையில் 'பசுப் போல் வந்தீர் கல்விப் பால் நாளும் சுரந்தீர்' என சிசுத்து மொழியில் எழுதி வாசித்திருந்தேன் ஞாபகமா?

என்விக சேர்! என்றார்.

உணர்ச்சி மேலீட்டால் பொல பொல என கண்ணீர் சொரிந்து கொண்டிருந்த கவிநாயகரிடம் 'உதென்ன என்விக! புதுசாய் கிடக்கே' என்றேன் நான்.

லெசோத்தோவில் NVEKA என்றே அறியப்பட்டேன். அதில் என் என்ற ஆங்கில எழுத்து நுணாவிலையும் தொடர்பவை

விநாயகர் கந்தவனத்தையும் சுட்டின என்ற கவிநாயகர், முதலில் VEKA என்றே அறிமுகமானேன். அவர்கள் அதனை வொட்கா என்றது பிடிக்கவில்லை. அதனால் மாற்றிக் கொண்டேன் என்றார்.

தனது மகன் மொழி மாற்றுக் கவிதைகளின் நூல் ஒன்றை வெளியிடவுள்ளதாகவும், அதில் கவிநாயகரது கவிதை இடம் பெறுவது அவனது விருப்பம் தனது கனவும் எனவும் தெரிவித்தார், வந்திருந்த அந்த அதிபர்.

உடனடியாகவே மலூட்டி என்ற தலைப்பில் எட்டு எட்டு வரிகளுடன் மூன்று கவிதைகளை தமிழில் எழுதினார் நமது கவிநாயகர்.

அந்தக் கவிதையில் அவர் படிப்பித்த பாடசாலை இருந்தது. அது அமைந்திருந்த கிராமத்தின் எழில் இருந்தது. படித்து முன்னேற வேண்டும் என்ற மாணவரின் ஆர்வம் இருந்தது. அம் மக்களின் பண்பு இருந்தது. லெசோத்தோ நாட்டின் பணமான மலூட்டி பற்றி நிறையவே இருந்தது. அப்பொழுது அதன் பெறுமதி அமெரிக்க டாலருக்கு நிகராகவே இருந்தது பற்றியும் இருந்தது.

அதிபரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அதனை ஆங்கிலத்தில் மொழி மாற்றம் செய்து காண்பித்தார் கவிநாயகர்.

அவரது இயன்மையிலும் வியன்மையிலும் அசந்துபோன அந்த அதிபர் ஆனந்த மிகுதியால் தாண்டவமே ஆடியதுடன் அதனை சிசூத்து மொழிக்கு மாற்றினார்.

அதே போல கவிநாயகரது பிரியாவிடை வைபவத்தில் தந்தை சிசூத்து மொழியில் எழுதிய கவிதையின் கையெழுத்து மூலப்பிரதியை மகன் ஆங்கிலத்தில் மாற்றிக் காண்பிக்க தாமத

மின்றி தமிழில் படைத்தார் நம்மவர்.

பின்னர் அவரது இரு கவிதைகளும் நூலை அலங்கரித்தன.

அதனால் சிசூத்து மொழிக்கு மாற்றப்பட்ட முதலாவது தமிழ் கவிதையும் அவருடையதுதான். சிசூத்து மொழியில் எழுதப்பட்டு தமிழுக்கு மாற்றம் பெற்ற முதலாவது கவிதையும் அவரால்தான் என்ற வரலாற்றுப் பெருமை அடைந்தன.

வீடு நோக்கி திரும்பிக் கொண்டிருந்தோம்.

லெசோத்தோவுடன் தனது ஆபிரிக்க வாழ்வு அற்றுப்போய்விடவில்லை என்றார்.

இற்றுப்போயிருக்குமோ என்றேன்.

1983 முதல் 1988 வரை தென் ஆபிரிக்காவில் ட்ரான்ஸ்கி மாநிலத்தில் உள்ள புனித கத்பேட்ஸ் உயர் நிலை கலாசாலையில் மாணிடவியல்துறைத் தலைவராக பணி புரிந்தேன். நெல்-சன் மண்டேலா பிறந்த கிராமத்துக்கு மிக அருகான கிராமம் அது. எனது கலாசாலை அதிபரின் மகள் அழகு ராணியாக தெரிவாகிட பெரிய பாராட்டு விழா அமர்க்களப்படுத்தியது. பிரமாண்டமான விழா மலரில் அழகு ராணியை பாராட்டி நான் எழுதிய ஆங்கில கவிதையும் எனது கையெழுத்தில் அதன் தமிழ் வடிவமும் கோசோ மொழி மாற்றமும் இடம்பெற்றன என்றார்.

எனின் உங்களது கவிதைகள் சிசூத்து மொழியில் மட்டுமல்ல கோசோ மொழியிலும் உண்டு என்றேன்.

கவிநாயகர் பற்றி சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். நிறைய இருக்கு!

எந்தக் காரியத்திலும் அர்ப்பணிப்பும் வேட்கையும் அவரோடு ருந்தது.

அறிவால்... ஆற்றலால்... அனுபவத்தால் அவர் முதியவர். இலகுவாய்... இனிமையாய்.... இதயத்தால் எழுதுவதில் அவர் இளையவர். தமிழால் தானும் வாழ்ந்து தன் வாழ்வால் தமிழையும் வாழ வைத்த இனிய தமிழர் அவர். தமிழ் கலை இலக்கிய வரலாற்றுப் பொன்னேட்டில் அவருக்கென்று மதிப்பார்ந்த இடமொன்று உண்டு.

கவிதைகள் கட்டுரைகள் சிறுகதைகள் குறு நாவல்கள் எவையாயினும் சரி ஒவ்வொரு எழுத்தும் இதோ கவிநாயகர் என எவ்வளவு காலம் ஆனாலும் அடையாளம் காட்டும். காலாகாலத்துக்கும் நினைவில் வாழும்.

தாய் நாட்டில் புகுந்த வீட்டில் அவர் இருந்தார். புகுந்த நாட்டில் தாய்வீடு அவருடன் இருந்தது.

கண்ணீர் பூக்கள் கொண்டு இதயம் அஞ்சலிக்கின்றது!

jegatheesan.s@thaiveedu.com

சந்ததமும் வாமும் கந்தவனம் நாமம்!

- பண்டிதர் ச.வே. பஞ்சாட்சரம்

கந்தவனம்! கவியரங்கில்
துள்ளிசைக் கவிதைகளின்
சந்தவனம்! கனடாப்பண்
தமிழினிக்க மொழிபெயர்த்துத்
தந்தவனம்! கனடாவில்
தமிழ்தழைக்க அடிநாளில்
வந்தவனம்! இங்குயாப்புக்
கல்வியினை வகுப்புவைத்தும்
உந்துவனம்! ஓடியோடி
ஒருகோடி தமிழ்த் தொண்டில்
நொந்தவனம்! 'ஆத்மஜோதி'
இதழ்கள் தொடர்ந்து தந்த
நந்தவனம்! 'தாய் வீடு'
சஞ்சிகையில் எழுத்தாளர்
சுந்தரநல் சரித்திரங்கள்
தொடர்ந்துதந்த விந்தைவனம்!
சொந்தவனம் நுணாவிலுக்கும்
துணை குரும்ப சிட்டிக்கும்!
நந்தமிழில் எண்பதின் மேல்
நல்நூல்கள் வெளியிட்ட
அந்தவனம்! தொண்ணூறு
ஆண்டழகாய் வாழ்ந்த வனம்!
மைந்தனென்று தமிழன்னை
மகிழல்வே றெந்த வனம்?
வெந்தவனம் நம்மனங்கள்
வேதனையால்! நும்நாமம்
சந்ததமும் வாமும் ஐயா,
தமிழுள்ள வரையுலகில்!

Panchacharam@thaiveedu.com

தமிழோடு வாழ்ந்த கவிஞர் கந்தவனம்

- பால. சீவகடாட்சம்

கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களின் கவிதைகள் பலவற்றைப் படித்ததன் மூலம் ஈழத்தில் அவர் பெயர் எனக்கு நன்கு பரிட்சயமான ஒன்றாக இருந்தது. எனினும், அவரை நேரடியாக அருகிருந்து பார்க்கவும் பேசவும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நான் விரிவுரையாளராகப் பணி புரிந்த காலத்தில்தான். கண்டியில் இருந்த இந்துமாமன்றத்தில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த பேச்சுப்போட்டி ஒன்றுக்கு நடுவராக நான் சென்றிருந்த வேளை அவரும் ஒரு நடுவராக எனக்கு அருகில் வந்து அமர்ந்தபோதுதான் அவரோடு நேரடியாக உரையாடும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. நடுவராகப் பணியாற்றுவது அதுவே எனக்கு முதல் முறை. அந்தப் பேச்சுப்

வதாக வரவேண்டிய போட்டியாளர் இரண்டாம் இடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டுவிட்டார். சிறந்த பேச்சாளர் தெரிவில் ஏற்பட்ட இத்தவறினால் அவர் அடைந்த வேதனையையும் ஏமாற்றத்தையும் என்னிடம் அவர் தெரிவித்தபோது, நியாயமான வழியில் அவர் நடந்துகொள்ளும் பண்பைக் கொண்டிருந்தமை அவர்மீது எனக்கு இருந்த மதிப்பை மேலும் உயர்த்தியது.

இந்நிகழ்வு நடந்து ஏறத்தாழ இருபது வருடங்களின் பின்னரேயே கவிஞரை மீண்டும் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அவரது கவிதை, பேச்சு, எழுத்து என்பனவற்றை மிக நயந்து அனுபவிப்பவர்களில் நானும் ஒருவனாக இருந்துள்ளேன். அதுமட்டுமன்றி அவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்து சமயப் பேரவையால் நடத்தப்படும் மாணவர்களுக்கான தேவாரம் ஓதுதல், பேச்சுப்போட்டி என்பவற்றில் நடுவராக நான் பல தடவைகள் அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றேன். அவ்விதமே முற்றோதல் மகாநாடு, நாவலர் விழா, சமய குரவர்கள் குருபூசை தினங்களில் என்னை அழைத்து உரையாற்றவும் வைத்துள்ளார். கவிஞர்களுக்கான பயிற்சி வகுப்புக்களுக்கு என்னை அழைத்து சில தலைப்புகளில் உரையாற்றும்படி கேட்டுக்கொள்வார்.

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்

என்பதை நன்குணர்ந்து யார், யாரை எதற்கு தெரிவுசெய்ய வேண்டும், யாரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்னும் நுண்மதி கொண்டவர் கவிஞர். கனடாவில் எழுத்தாளர் இணையத்தின் நிகழ்ச்சிகள் என்றாலும், கவிஞர் கழக நிகழ்ச்சிகளாக இருந்தாலும், இந்துசமயப் பேரவையின் நிகழ்ச்சிகளாக இருந்தாலும் அவை அனைத்தையும் முன் நின்று நடத்தி வெற்றி காணவைப்பவர் அவர்.

இலங்கையில் முதன்முதலாக தமிழ் மொழியில் ஆக்கப் பெற்ற சரசோதிமாலை என்னும் காலக்கணித நூல் பற்றிய எனது ஆய்வு சென்னையில் அமைந்துள்ள உலகத் தமிழா ராய்ச்சி நிறுவனத்தால் 2014-ம் ஆண்டு வெளியிடப்பெற்றது. இன்னமும் முழுமையாக உரை எழுதப்படாத இந்நூலுக்கு உரை எழுதும்படி தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த முனைவர் தசரதன் என்னைக் கேட்டுக்கொண்டார். கவிதை இலக்கணம் பற்றி அறிந்திராத நிலையில் தொள்ளாயிரத்து முப்பத்து நான்கு கடினமான பாடல்கள் கொண்ட சரசோதி

போட்டியின் போது இடம்பெற்ற ஒரு நிகழ்வு இன்றும் எனது நினைவில் பதிந்துள்ளது. மிகச் சிறப்பாகப் பேசிய ஒரு போட்டியாளருக்கு நானும் கவிஞரும் ஏறத்தாழ ஒரே மாதிரியான புள்ளியையே வழங்கியிருந்தோம். எனினும், மூன்றாவதாக இருந்த நடுவர் அந்தப் போட்டியில் சிறப்பாகப் பேசிய மாணவிக்கு மிகக்குறைந்த புள்ளிகளை வழங்கியமையால் முதலா

மாலை என்னும் பழந்தமிழ் நூலுக்கு உரை எழுதுவதற்கு தயங்கினேன். இது குறித்து கவிஞரிடம் உரையாடினேன். உடனே 'கவிதைகளின் சீர் தளை என்பன பிரித்து நான் தருகின்றேன். அதன் பின்னர் உரை எழுதுவது உமக்கு எளிதாக இருக்கும். அடுத்த புதன்கிழமை எமது பணியை ஆரம்பிப்போம்' என்று கூறிவிட்டார்.

அவ்வாறே அடுத்த புதன் கிழமை அவரது வீட்டுக்கு அருகில் இருந்த TIM HORTONS சிற்றுண்டிச்சாலைக்கு நான் சென்ற போது ஒரு பெரிய அப்பியாசக் கொப்பியுடன் எனக்காகக் காத்திருந்தார் கவிஞர். நானும் அவரும் சேர்ந்து மாதக்கணக்கில் சந்தித்து 'சரசோதி மாலை' நூலுக்கான உரையை எழுதி முடித்தது இன்றுபோல் என் நினைவில் உள்ளது. கவிஞர் உயிருடன் இருக்கும்போது இந்நூலை அச்சில் கொண்டுவர முடியவில்லையே என்னும் ஓர் ஆதங்கம் இன்றும் எனக்கு உள்ளது. தமிழே வாழ்வாகக் கொண்டவர் கவிநாயகர் கந்தவனம் என்பதை அவருடன் பழகியவர்கள் எளிதில் அறிந்து கொள்ளமுடியும்.

அவரின் உதவி நாடிப் பலர் வருவார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றை செய்து தருவதற்கு அவர் ஒருபோதும் பின்நிற்பதில்லை. அவர் பிரதம விருந்தினராக கலந்து கொண்ட பல்வேறு இசை, நடன, நாடக விழாக்களைப் பார்த்துள்ளேன். அவரது பேச்சாற்றலும், காலம், இடம் என்பனவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு அதற்கேற்ப அவரது உரை கலகலப்பாகவும் நகைச்சுவை நிறைந்ததாகவும் அமைந்திருக்கும்.

அதிபர் பொ. கனகசபாபதி அவர்களின் தலைமையில் இடம் பெற்ற சொற்றொகுதிக் குழுக்கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு அவர் செய்த பங்களிப்பு அளப்பரியது. அவரது 80-வது பிறந்த நாளை அங்கு கொண்டாடியதையும் 'கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்' என்பதற்கிணங்க அங்கு தமிழறிஞர்கள் கூடியிருந்து அவரை வாழ்த்தியதையும் இன்றும் எண்ணி

மகிழ்கின்றேன். கற்றறிந்தவர்கள் கூடி மேற்கொண்ட அந்த நிகழ்வு, சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்த வரலாற்றை மீட்டுப்பார்க்க வைத்தது. அக்கூட்டம் முடிந்து ஒருவரை ஒருவர் நீங்குவது உள்ளத்திற்கு வேதனை தருவதாக அமையும். இவர்களோடு இன்னும் கொஞ்ச நேரம் இருந்து உரையாடினால் என்ன என்ற எண்ணமே மனதில் நிறைந்திருக்கும்.

உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே புலவர் தொழில்

எனது வீட்டிற்கு வருடமுடிவில் சிலரை அழைத்து அவர்களுடன் விருந்து உண்டு மகிழ்வது வழக்கம். அதில் எனது இல்லத்திற்கு அழைக்கப்படுபவர்களில் கவிநாயகரும் துணைவியாரும் முக்கியமானவர்களாக இருப்பர். அவர்களோடு கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமியும் துணைவரும், திரு. திருமதி சிவபாலு குடும்பத்தினர், அகில் சாம்பசிவம், 'தாய்வீடு' டிலிப்குமார், டாக்டர் இலம்போதரன் குடும்பத்தினர், எழுத்தாளர் மகாலிங்கம் மற்றும் ராஜபாலன் ஆகியோர் அடங்குவர். அனைவரும் தங்கள் தங்கள் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் சந்தர்ப்பத்தையும் இந்த விருந்துபசாரம் தந்திருந்தது. அது எனக்கு மட்டுமல்ல எனது பிள்ளைகள், துணைவி ஆகியோருக்கும் தாமும் விருந்தோம்பலில் பங்குகொள்கின்றோம் என்னும் மகிழ்ச்சியைத் தருவதாக அமைந்திருந்தமை மறக்கமுடியாதது.

தவமணி என்னும் பெண்ணின் நல்லாளுடன் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்து முடித்த பெருந்தகையான கவிஞர் கந்தவனம் அடுத்து விண்ணுலக வாழ்வை நாடிச் சென்றுவிட்டபோதிலும் நாம் வாழும்வரை எம் எண்ணத்தில் வாழ்ந்திருப்பார்.

Sivakadacham@thaiveedu.com

விநாயகர் புத்திரன்! விநாயகர் மித்திரன்!

- வாரணன் கந்தவனம்

அன்னை தமிழை
தன் மீது சுமந்தவர்

விண்ணை அடைந்தார்
விநாயகர் பாதந்தனில்

விநாயகர் புத்திரன்
விநாயகர் பக்தரானார்

தமிழை நேசித்தவர்
சைவ சமயத்தை பூசித்தவர்

சிறு வயதில்
பெற்றோரை இழந்து
மாமாவின் அவணைப்பில்
அண்ணன்மார் ஊக்கத்தில்
வளர்ந்து
பெரு வயதில் தன் முயற்சியால்
உயர்ந்தவர்

படித்தது புவியியல்
பிடித்தது தமிழ்
இடையினில் புகுந்தது ஆங்கிலம்
நடிப்பதின் ஆர்வத்தால்
நாடக ஆசிரியரானார்

என் அன்பு தாயார்
தன் கைபிடித்தவர்
பின் இல் வாழக்கையில்
முன் உதாரணமானவர்

என்னை என் சகோதரியை - இம்
மண்ணை நேசிக்க வைத்தவர்
சுதந்திரமான முற்போக்கான
சிந்தனையைப் போதித்தவர்

பெயர் சொல்லி எம்மை
அழைத்ததில்லை
மனைவியை அம்மா - என்
சகோதரியை அக்கா
என்னை தம்பி என்பார்

இயல் இசை நாடகம்
கற்றுத் தந்தார்
அயலவர் பெரியவரை
மதிக்க வைத்தார்

தான் பேசுமிடமெல்லாம்
என்னையும் அழைத்துச் செல்வார்
நான் தூங்கிவிடுவேன்
எனை தூக்கி மேடையில்
அருகினில் தூங்க விட்டு
அவர் பேச தொடங்கிடுவார்

மருமகனை மகன் என்றும்
மருமகளை மகள் என்றும்
அன்புடன் அழைப்பார்
பேரப்பிள்ளைகளின் அன்பில்
பேரானந்தம் அடைந்தார்

கையில் துண்டின்று
மணிக்கணக்காகப் பேசுவார்
வெய்யில் மழை பாராது
ஊரெல்லாம் சுற்றினார்

எதற்கும் அஞ்சாதவர்
பதறும் மனம் இல்லாதவர்
கவலைக்கு மருந்து எழுதினார்
கவலையே படவில்லை வாழ்வில்

கோபம் வந்தால்
அடிதான்
பாவம் பல மாணவர்
வாங்கினார் கன்னத்தில்

ஓருவர் குறையை
அவருக்குத்தான் சொல்வார்
வித்துவச் செருக்கில்
பத்திரிகையில் எழுதார்

தன்னை இகழ்ந்தோரை
மன்னித்து விட்டார்
தன் நண்பர்களை இகழ்ந்தோரை
துண்டித்து விட்டார்

முதல் நாள் இரவு
தம்பி நான் போகப்போறேன் என்றார்
அதன் பின் தொலைக்காட்சியில்
விநாயகரை கைதூக்கி
வணங்கினார்

வழி அனுப்பினோம்
விழிகள் ததும்ப
எம்முடன் இணைந்த
உற்ற உறவினர்
நண்பர்கள் ஊடகவயாளர்கள்
அனைவருக்கும் பல் கோடி நன்றிகள்

Varanan.k@thaiveedu.com

கவிநாயகரோடு

எனது கவிதைப் பயணம்

மாவிலி மைந்தன் சி. சண்முகராஜா

தமிழ் மொழி சுமார் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே இலக்கிய இலக்கண வளங்களோடு வளர்ச்சியுற்றிருந்த ஒரு மொழியாகும். எமக்குக் கையில் கிடைத்த முதல் நூல் என்று கூறப்படும் தொல்காப்பியத்தின் இலக்கண மரபில் தோன்றி வளர்ந்த செய்யுள் இலக்கியம், கால நீரோட்டத்தில் பல்வேறு பரிணாம வளர்ச்சிகளைக் கண்டு இன்று புதுக்

லும் அவை அழிந்து படாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது தமிழ் மொழியின் இருப்புக்கும் சிறப்புக்கும் அவசியமாகிறது.

காலத்துக்குக் காலம் தமிழன்னை பெற்றெடுத்த பேரறிஞர்களின் பெருமுயற்சியாலும் அளப்பரிய தொண்டுகளாலும் மரபு வழிக் கவிதை வடிவங்கள் அழிந்து போகாமல் இன்றும் தோற்றம் பெற்றும், நிலைபெற்றும் வருகின்றன. மரபுக் கவிதை வடிவங்களை வளர்த்து வாழ வைக்க வேண்டிய சமுதாயப் பொறுப்பை ஏற்றுச் செயற்படவல்ல அறிஞர்களைத் தமிழன்னை காலத்துக்குக் காலம் பெற்றெடுத்து வருகின்றாள். அவ்வாறு தமிழன்னை பெற்றெடுத்த குறிப்பிடத்தக்க இன்றைய தலைமுறை இலக்கியவாதிகளுள் ஈழத்துப் பெருங்கவிஞர் கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களும் ஒருவர் என்பது எமக்குப் பெருமை அளிக்கின்றது.

கவிநாயகருடனான முதல் தொடர்பு:

தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும், கனடா போன்ற மேலைத்தேயங்களிலும் இருக்கின்ற மரபு வழிக் கவிஞர்கள் என்று கூறக்கூடியவர்கள் கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களைப்போல் மிகச்சிலரே. இவர்களின் காலத்துடன் மரபுக் கவிதைப் படைப்பாளிகள் இல்லாமல் போகக்கூடிய ஆபத்து இருப்பதைக் கனடாவிலுள்ள மரபு வழிவந்த இலக்கியவாதிகளான காலஞ்சென்ற பண்டிதர் ம.செ. அலெக்சாந்தர் அவர்களும் கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களும் உணர்ந்து கொண்டார்கள். அந்த உணர்வு மேலோங்க மரபுக் கவிதை இலக்கியத்தை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்ற இலட்சிய நோக்கோடு 2004-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தின் ஆதரவுடன் பண்டிதர் ம.செ. அலெக்சாந்தர் அவர்களும் கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களும் கவிதைப் பயிற்சிப் பட்டறை ஒன்றை ஆரம்பித்து நடத்தத் தொடங்கினார்கள்.

அப் பயிற்சிப் பட்டறை பற்றிப் பத்திரிகையொன்றில் வந்த விளம்பரம் ஒன்று கவிதை எழுதுவதில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த எனது கண்ணில் பட்டது. அந்தப் பயிற்சிப் பட்டறையில் சேர்ந்து பயிலத் தொடங்கியபோதுதான் பண்டிதர் அலெக்சாந்தர், கவிநாயகர் கந்தவனம் ஆகியோருடனான நேரடியான அறிமுகம் எனக்கு முதன்முதலில் ஏற்பட்டது. அவர்களின் அறிமுகம் எனது கவிதைப் பயணத்தில் மரபு வழியான

கவிதை, நவீன கவிதை என்று நடைபோட்டுச் செல்கின்றது. 'பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வருவல கால வகையினானே' என்றவாறே காலத்தால் ஏற்படும் மாற்றங்களைத் தமிழ் ஏற்றுக்கொண்டே வளர்ந்து வந்துள்ளது. எனினும், பெருமைச் சிறப்பு மிக்க மரபுகள் பழமையானவையாக இருந்தா

புதிய பாதையை அமைத்துக் கொடுத்தது என்பதோடு எனது பொது வாழ்க்கையிலும் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது என்பதையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். முதலாவது பயிற்சிப் பட்டறையில் நானும் என்னுடன் பல எழுத்தாளர்களும், கவிதை இலக்கியத்தில் ஆர்வமுள்ளவர்களும் என்று சுமார் பதினைந்து பேர் கலந்து கொண்டோம். வாராந்தம் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் நடைபெற்ற அந்தப் பயிற்சிப் பட்டறையில் பண்டிதர் அலெக்சாந்தர் அவர்களால் யாப்பிலக்கணப் பயிற்சியும், கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களால் தமிழிலக்கிய ஆய்வரங்கமும் ஆக்கபூர்வமான முறையில் நடத்தப்பட்டன. இடையிடையே சில தொய்வுகள் ஏற்பட்டிருந்த போதிலும் அந்தப் பயிற்சிப் பட்டறையை கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் சுமார் ஆறு ஆண்டுகளாக நடத்தி வந்தது.

கனடாத் தமிழ்க் கவிஞர் கழகத்தின் தோற்றம்:

இந்தப் பயிற்சிப் பட்டறைகளில் கற்றுத் தேர்ந்த நானும் என்னுடன் வேறு எட்டுக் கவிஞர்களும் இணைந்து கனடிய மண்ணில் முதல் முதலாகப் 'பொதிகைப் புது மலர்கள்' என்னும் மரபுக் கவிதைகள் கொண்ட தொகுப்பு நூல் ஒன்றை 2012-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் இரு ஆசிரியர்களின் முன்னிலையில் வெளியிட்டோம். செப்டம்பர் 2012-ல் 'வைகறை வானம்' என்னும் எனது மரபுக் கவிதைத் தொகுப்பு நூலும் அவ்வாறு வெளியிடப்பெற்றது. இவை யாவும் ஆசிரியர்கள் இருவரினதும் உழைப்பால் நாங்கள் பெற்ற பயன்களாகும்.

ஆசிரியர்கள் இருவரினதும் எண்ணத்தில் உதித்த கருவாக, அவர்களாலேயே உருவாக்கப்பட்ட கவிஞர்களால், 2011-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் கனடாத் தமிழ்க் கவிஞர் கழகம் அமைக்கப்பட்டது ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாகும். அக்கழகத்தின் ஆரம்பகாலத் தலைவராக நான்கு ஆண்டுகள் பணியாற்றுகின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்திருந்தது. ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டலும், உறுப்பினர்களின் ஆதரவும் கழகத்தைச் சிறப்பாக வழி நடத்திக் கவிதை, இலக்கியம் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்கான பல திட்டங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு எனக்குப் பேருதவியாக இருந்தது. கவிஞர் கழகம் தோற்றம் பெற்றதைத் தொடர்ந்து 2011-ம் ஆண்டிலிருந்து கவிஞர் கழகம் கவிதைப் பயிற்சி வகுப்புகளைப் பொறுப்பேற்று இன்றுவரை தொடர்ந்து நடத்தி வருகின்றது.

எதிர்பாராத விதமாகப் பண்டிதர் அலெக்சாந்தர் அவர்கள் 2017-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 15-ம் திகதி காலமானார். அவரது இழப்பு என்றைக்கும் எமக்கு ஈடுசெய்ய முடியாத ஒரு இழப்பாகவே ஆகிவிட்டது. அவரின் மறைவுக்குப் பின்னும் தொடர்ந்து கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களின் வழிகாட்டுதலுடன் கனடாத் தமிழ்க் கவிஞர் கழகம் சிறப்பாக இயங்கி வந்தது. பண்டிதர் அலெக்சாந்தர் அவர்கள் நடத்தி வந்த கவிதை வகுப்புகளை அவரின் மறைவுக்குப் பின்னர் அவரது நல்லாசியுடனும் கவிநாயகர் அவர்கள் வழங்கிய ஆதரவுடனும் நான் பொறுப்பேற்றுத் தொடர்ந்து நடத்தி வருகின்றேன். எனக்கு முன்னோடிகளாக இருந்து அவர்கள் செய்த பணியை நான் மேற்கொண்டு தொடர்வதற்கு அவர்கள் பாதை அமைத்துக் கொடுத்ததற்காக இருவரையும் என்றென்றும் நன்றியுடன் எனது உள்ளத்தில் பதித்துள்ளேன்.

இரு கலங்கரை விளக்கங்கள்:

கவிதை வகுப்புகளில் கலந்து கொண்ட மாணவர்களுக்குப் பண்டிதர் அலெக்சாந்தர் அவர்களும், கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களும் பெரும் ஈர்ப்புச் சக்தியாக விளங்கினார்கள். கவிதைப் பயிற்சி வகுப்புகளில் கலந்து கொண்டவர்களில் சுமார் முப்பது பேர் கவிஞர்களாகவும் எழுத்தாளர்களாகவும் உருவாகியுள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆசிரியர்கள் இருவரினதும் தன்னலமற்ற பணியால் கனடிய மண்ணில் வலுவான மரபுக் கவிஞர்கள் பரம்பரையொன்று உருவாகி வளர்ந்து வருவது கண்கூடு. இதற்கு அடித்தளமாக இருந்த ஆசிரியர்கள் இருவருக்கும் அவர்கள் வாழும் காலத்திலேயே சிறப்பளிக்க வேண்டும் என்று கருதி 2016-ம் ஆண்டு மே மாதம் கனடாத் தமிழிசைக் கலாமன்ற மண்டபத்தில் மாபெரும் விழாவொன்றைக் கவிஞர் கழகம் நடத்திக் கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களையும், பண்டிதர் அலெக்சாந்தர் அவர்களையும் மிகுந்த மனநிறைவோடு பெருமைப்படுத்திச் சிறப்புச் செய்தது. அவ்விழாவிலே இருவரையும் வாழ்த்தி அவர்களது மாணவர்களால் வழங்கப் பெற்ற கவிதைகள், கட்டுரைகள் அடங்கிய 'அன்புத் தேனமுதம்' என்ற நூலும் வெளியிடப்பெற்றது.

இன்று கனடிய மண்ணில் என்னைப் போன்ற பல மரபுக் கவிஞர்களின் தோற்றத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களும் அவருடன் இணைந்து பண்டிதர் அலெக்சாந்தர் அவர்களும் ஆற்றிய பணி தமிழ்க் கவிதை இலக்கிய வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியதொன்றாகும். எனது

கவிதைப் பயணத்தில் இரு கலங்கரை விளக்கங்களாக இருந்த இவ்விருவரையும் பிரித்து வைத்து எனது கவிதைப் பயண வரலாற்றைப் பதிவு செய்துவிட முடியாது என்ற காரணத்தினாலேயே, இக்கட்டுரை கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களைப் பற்றிய சிறப்புக் கட்டுரையாக இருந்தபோதிலும் பண்டிதர் அலெக்சாந்தர் அவர்களைப் பற்றியும் இங்கே பதிவு செய்ய வேண்டியது எனது கடமை என உணர்கின்றேன்.

கவிநாயகரின் குணநலப் பண்புகள்:

தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் முழுவதும் மதித்துப் போற்றுகின்ற இலக்கியவாதியாகத் திகழும் கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள், சிறந்த எழுத்தாளர், கவிஞர், பேச்சாளர், ஆன்மீகவாதி எனப் பன்முகப் பரிமாணங்களில் தன்னையும் வளர்த்துத் தமிழையும் வளர்த்து வந்தவர். கனடாவில் எனது கவிதை இலக்கியப் பயணம் ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தே கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களுடன் அடிக்கடி மிகவும் நெருக்கமாகப் பழக வேண்டிய நல்வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இவர் தொழில் ரீதியாக ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய அனுபவம் கொண்டவராக இருந்ததனால் இவரின் கற்பிக்கும் திறன் மாணவர்களைப் பெரிதும்

கவரக்கூடியதாக இருந்ததைக் காண முடிந்தது. இவரிடமிருந்த நல்லாசிரியனுக்குரிய அத்தனை பண்புகளும் இவரை எனது முன்னோடியாகக் கொள்ள வைத்தன.

எளிமை, தன்னடக்கம், கருணை, எல்லோரிடமும் அன்பு பாராட்டுதல், மத நல்லிணக்கம் போன்ற மனித நேயப் பண்புகள் அத்தனையும் நிறைந்த இவரைப் போன்ற ஒருவரைக் காண்பது அரிது. கவிதை வகுப்புகளில் தனிப்பட்டவகையில் எந்த ஒரு எதிர்பார்ப்பும் இல்லாது நிறைந்த மனத்துடன் கற்றுக் கொடுத்தார். தன்னுடைய முதுமைக் காலத்தில் கூடத் தமிழுக்காகவும், தமிழ்ச் சமூகத்துக்காகவும் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்த ஒரு மாமனிதர் இவர். கனடாவில் கவிநாயகரின் பங்களிப்பு இல்லாது எந்த ஒரு கலை இலக்கிய விழாவும் நடந்தது கிடையாது. பூவோடு சேர்ந்து நாரும் மணம் பெறும் என்றவாறு அவருடன் சேர்ந்து நானும் பல கவி யரங்கங்களிலும், பேச்சரங்கங்களிலும், இலக்கிய விழாக்களிலும் பங்கு பற்றியதால் என்னையும் வளர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கின்றேன். 2008-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம், கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களது முன்னிலையில், அன்றைய கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத் தலைவராக இருந்த திரு. சின்னையா சிவனேசன் அவர்களது தலைமையில், கனடாவில் நான் பங்களிப்புச் செய்த முதல் கவியரங்கம் பற்றிய நினைவு இன்றும் பசுமையாக எனது நெஞ்சில் நிழலாடுகிறது.

கவிநாயகரின் இலக்கியப் படைப்புகள்:

கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களின் கவிதை, கதை, கட்டுரை, நாடகம் என ஏராளமான இலக்கியப் படைப்புக்களைத் தமிழுலகம் பெற்றுப் பெரும் பயனையடைந்து வந்திருக்கின்றது. இவரின் படைப்புகளில் கவிதை நூல்கள் தனி முத்திரை பதித்தவை. இவரின் கவிதைகள் தனித்துவமான கவியம்சம் பொருந்தியவை. பிற்காலத்தில் இவரின் கவிதை இலக்கியப் பயணம் ஒரு புதிய திசையில் சென்று கொண்டிருந்ததைக் காண முடிந்தது. ஆன்மீகப் பெரியார்களினதும் ஈழத்து அறிஞர் பெருமக்களினதும் வாழ்க்கை வரலாறுகளையும், பணிச்

தவனம் அவர்களுடன் அடிக்கடி மிகவும் நெருக்கமாகப் பழக வேண்டிய நல்வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இவர் தொழில் ரீதியாக ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய அனுபவம் கொண்டவராக இருந்ததனால் இவரின் கற்பிக்கும் திறன் மாணவர்களைப் பெரிதும்

சிறப்புக்களையும் சிற்றிலக்கியமாகப் படைத்து வெளியிட்டு வந்தார். இந்த முயற்சியில் நால்வர் நான்மணி மாலை, நால்வர் பெருமான் நான்மணி மாலை, சிவயோக சுவாமிகள் திருவெண்பா, திலகவதியார் திருவெண்பா போன்ற ஆன்மிகப் பெரியார்களின் வரலாறுகளும், விபுலாநந்த வெண்பா, புலவர்மணி வெண்பா, செபரத்தின வெண்பா போன்ற ஈழத்துச் சான்றோர்களின் வரலாறுகளும் நேரிசை வெண்பாக்களாலான சிற்றிலக்கியமாக இவரால் படைக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

நான் கவிஞர் கழகத்திற்குத் தலைமை வகித்த காலத்திலும் அதன் பின்னரும் கனடாத் தமிழ்க் கவிஞர் கழகம் கவிநாயகர் அவர்களின் சிற்றிலக்கியப் படைப்புகளில் பல நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டு வைத்த பெரு வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தது. தொல்காப்பியரின் மாணவர் என்று கருதப்படும் பனம்பாரனார் பாயிரம் எழுதியது போல எனது ஆசிரியரின் சில நூல்களுக்கு முன்னுரை எழுத எனக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பைப் பெறும் பேறாகக் கருதுகின்றேன்.

கவிநாயகர் அவர்கள் பல ஆன்மீக நூல்களும் பக்தி இலக்கியங்களும் படைத்திருக்கின்றார். அக்காலத்துப் பக்தி இலக்கியங்கள் ஏற்படுத்தி வைத்த புரட்சி மாற்றங்களின் வழியில் கவிநாயகர் அவர்கள் இயற்றிய 'பாவாரம்' என்ற நூலும் படைக்கப்பட்டுள்ளது. 117 சிவத்தலங்களைக் குறித்து 117 பதிகங்கள் அடங்கிய திருநூல் அது. அந்த நூல் கனடாவில் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டபோது அந்த நூலின் ஒரு பகுதிக்கு ஆய்வுரை நிகழ்த்துகின்ற பொறுப்பு எனக்குத் தரப்பட்டது. அதன்போது அந்த நூலை முழுமையாகப் படித்தறிந்து உணரும் அரிய வாய்ப்பு எனக்கு வாய்த்தது. சைவத்தையும், தமிழையும், தாய் மண்ணையும் போற்றுகின்ற மேன்மை பலவற்றை அந்நூலில் பார்க்கின்றேன். கவிநாயகர் அவர்களின் கவிதை நூல்களிலுள்ள எந்தக் கவிதையை எடுத்தாலும் அந்தக் கவிதையிலெல்லாம் அவரது சொல்லாட்சியும், கவிநயமும் கொடிகட்டிப் பறப்பதை நாம் காணமுடியும்.

கின்னஸ் புத்தகத்தில் பதிவுசெய்யப்படக்கூடிய அளவுக்கு எண்ணிக்கைகளால் நிறைந்த நூற்றுக்கணக்கான நூல்களை மட்டுமல்ல எண்ணங்களால் நிறைந்த நூல்களாகவும் எல்லா நூல்களையும் படைத்திருக்கிறார். அவரது கவிதைகள் எல்

லாம் மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்டுப் பிறமொழி இலக்கிய ஆர்வலர்களையும் சென்றடையும் வண்ணம் எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டிய தகுதியும், தரமும் உடையவை.

எனது அன்புக்கும் மதிப்புக்குமுரிய ஆசிரியர் கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள் எனது வாழ்க்கைப் பயணத்திலும், கவிதைப் பயணத்திலும் நான் வாழும் வரை நன்றியுடன் நெஞ்சில் பதித்திருக்கத் தக்க மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார். நான் என்னைப் புடம் போட்டுக் கொள்ளும் வகையில் அவர் என்னில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் என்றும் என் நெஞ்சிலிருந்து அழியாத ஓவியங்களாகச் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் என்பது உறுதி. 2022-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் நான் வெளியீடு செய்த 'மனவெளி மேகங்கள்' என்னும் எனது நூல் வெளியீட்டு விழாவை இதுநாள்வரை எனது கவிதைப் பயணத்தில் உடனிருந்த எனது ஆசானின் முன்னிலையில் நிகழ்த்த முடியாது போனது எனது மனதுக்கு மிகுந்த வருத்தத்தை அளித்தது. இருந்தாலும் அவரது இல்லம் தேடிச் சென்று அவரிடமிருந்து பெற்ற வாழ்த்தை ஒளிப்பதிவு செய்து விழாவில் காணொளி மூலம் காட்சிப்படுத்தியதால் நான் ஓரளவு மனநிறைவைப் பெற்றுக் கொண்டேன்.

ஒரு சீரிய சிந்தனையாளர், கவிதை உலகிலே மிகப்பெரிய ஆளுமையோடு வலம்வந்த மாபெரும் கவிஞர், தனது நாவன்மையாலும், சிம்மக் குரலாலும் பல அரங்குகளைக் கட்டிப் போட்ட மாமனிதர் இறுதிக்காலத்தில் உடல்நிலை தளர்ந்து போயிருந்த நிலையிலே அவரை என்னால் கண்ணுற்றுப் பார்க்க முடியாதிருந்தது. இன்றைக்கு அவர் எம்மிடையே இல்லை. அவரது இழப்பு என்பது பொதுவாகத் தமிழுலகுக்கும், சிறப்பாகக் கவிதை உலகத்துக்கும் என்றுமே ஈடு செய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். அவரது இழப்பால் துயரமும் அவர்தம் அன்புத் துணையும், குடும்பமும், இலக்கிய உலகமும் ஆறுதலடையவும், அவரது ஆன்மா இறைவனடியில் அமைதி பெறவும் இறைவனை வேண்டுவோமாக!

shanmugarajah@thaiivedu.com

எண்பதுக்கு எண்பது - துஷி ஞானப்பிரகாசம்

குறிப்பு: 2013-இல், கவிநாயகரின் எண்பதாவது அகவையை முன்னிட்டு அவரை நேர்கண்டு வரையப்பட்ட கட்டுரையின் புதுப்பிக்கப்பட்ட வரைவு.

இரண்டாயிரத்திப்பத்தாம் ஆண்டு கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களின் 'நாடக அனுபவங்கள்' என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டது. என்னையும் நண்பர் சேகர் தம்பிராஜாவையும் தொடர்பு கொண்ட கவிஞர், அந்த நூலை கனடாவில் வெளியிட்டுவைக்கும் பொறுப்பை எம்மிடம் கையளித்தார். எம்மால் மறுக்க முடியவில்லை. வெளியீட்டு விழாவை வழமையான சம்பிரதாயங்களுடன் நடத்தாமல், புதுமையானதொரு வடிவத்தில் நடத்தலாமென சேகர் என்னிடம் கருத்துரைத்தார். முன்னரொருமுறை, வேறொரு நூல் வெளியீட்டைப் புதுமையாக நடத்த நானும் மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவைச் சேர்ந்த நண்பர் செல்வன் செல்லத்துரையும் திட்டமிட்டு, நூலை யாத்தவர் மரபை மீறத் தயங்கியதால் அந்தத் திட்டத்தை கைவிடவேண்டியேற்பட்டது. அதை சேகருக்கு எடுத்துக்கூறி, கவிநாயகர் மரபை விரும்புவராகவே இருப்பார் எனவே வெளியீட்டு விழாவை மரபுக்குட்பட்டே நடத்தவேண்டியிருக்கும் என்றேன். சேகரோ 'கவிஞரைக் கேட்டுப்பார்ப்போம். அவர் மறுத்தால் திட்டத்தைக் கைவிடுவோம்' என்றார். கவிஞரின் பதில் நான் எதிர்பார்க்காதது. 'விழாவை நீங்கள் எப்படியும் நடத்தலாம். எனக்குப் பூரண சம்மதம். நீங்கள் நடத்தப்போகிற நாடகத்தில் எனக்கு என்ன வேடம் என்று சொன்னால் நான் அதற்கேற்றமாதிரி என்னைத் தயார் படுத்திக்கொள்வேன்'. கவிஞரின் மரபுக் கவிதைகளைப் படித்ததாலும் அவருடைய ஆழ்ந்த ஆன்மீக ஈடுபாடுபற்றி அறிந்திருந்ததாலும் அவற்றினடிப்படையில் நான் அவரைப்பற்றி ஏற்படுத்தியிருந்த மதிப்பீடு உடைந்து பொடியாகியது. அந்த விழா மாறுபட்ட முறையில் நடத்தப்பட்டபோது அது பலரின் பாராட்டுதலையும் பெற்றது.

மரபிலும் யாப்பிலும் ஊறியிருந்தாலும் கவிஞர் ஒரு புதுமை விரும்பி என்பதை அறிந்துகொண்டேன். 1950-களின் நடுப்பகுதியில், தனது மாணவப் பருவத்தில் அவர் எழுதிய 'சமூகம்' என்ற குறுநாவல் அச்சேறாமல் போனதற்குக் காரணம் அது அக்காலத்திய சமூக மதிப்பீடுகளை கேள்விக்குட்படுத்திச் சாதியத்தைச் சாடியதுதான் என நம்பினார் கவிஞர். 'அந்தக் காலத்தில் இப்போதுபோல் பிரதியெடுக்கும் வசதியெல்லாம் இருக்கவில்லை. பிரதியை கைப்பட எழுதி அதை பத்திரிகையாசிரியர் ஒருவரிடம் சேர்ப்பித்தேன். 'நல்லாயிருக்கடா தம்பி'

என்று கூறியவர், அதை அச்சிடவும் இல்லை. பிரதியை எனக்கு மீண்டும் தரவும் இல்லை. அவர் சாதித் தடிப்புமிக்க மனிதர். அதுபோலத்தான் 'புதுயுகம்' என்ற குறுநாவலும் வெளிவரவில்லை. அந்த நாட்களில் எனக்குப் படிப்பித்த ஆசிரியர்கள்கூட இத்தகைய புரட்சிகர கருத்துக்கள் கொண்ட ஆக்கங்களை ஆதரிக்கவுமில்லை, ஊக்கப்படுத்தவுமில்லை'. கவிஞர் எழுதிய இரண்டாவது குறுநாலும், முன்றாவது குறுநாலும் இவை. இவையிரண்டும் அச்சேறாமலேயே தொலைந்து போயின.

2013-ம் ஆண்டு, ஒக்ரோபர் மாதம் கவிஞர் எண்பதாவது அகவை கண்டபோது அதுவரை அவரின் எண்பது நூல்கள் வெளியிடப்பட்டிருந்தன என்ற சாதனையும் நிகழ்ந்தது. அது பற்றிக் கேட்டதும், அதைத் தட்டிக்கழித்தார். 'அதைப்பற்றி என்ன சொல்ல இருக்கிறது? நம்பாதவர்கள் கேட்டால் பட்டியலைக் காட்டலாம். அவ்வளவுதான்' என்று சிரித்தார். ஒரு மனிதன் அறுபது வருடங்களுக்கு மேலாக தொடர்ந்து எழுதிவருவது என்பதும், அந்த எழுத்துக்களிலே எண்பது நூலுருப்பெற்றுள்ளன என்பதும் உண்மையிலேயே குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகள்தானே என நான் அவருடன் வாதாட வேண்டியிருந்தது. தான் எழுதி அச்சேறிய முதலாவது படைப்பை சிரிப்பொலிகளினூடே ஆர்வத்தோடு நினைவு கூர்ந்தார். 'அது ஒரு குறுநாவல். சாவகச்சேரி இறிபேர்க் கல்லூரியிலே மாணவனாக நான் இருந்தகாலத்தில் எழுதியது. 'ஒன்றரை ரூபாய்' என்பது அதன் தலைப்பு. 1954-ம் ஆண்டு வெளிவந்தது நல்ல நினைவிருக்கிறது. அந்த நாட்களிலே சைக்கிளில் 'டபுள்' சென்று பொலிசாரிடம் பிடிபட்ட போது, இருட்டிலே ஒன்றரை ரூபாய் என்று சொல்லி மூன்று சதங்களைக் கொடுத்து ஏமாற்றிவிட்டு தப்பிவந்த உண்மைச் சம்பவத்தை சுவையான குறுநாவலாக எழுதியிருந்தேன்'. அந்தக் காலத்திய 50 சத நாணயமும் 1 சத நாணயமும் இலகுவில் வேறுபடுத்தமுடியாத அளவுக்கு ஒத்த தோற்றமுடையவையாக இருந்ததை எனக்கு விளக்கினார். 'தனலக்குமி புத்தகசாலையில் கே.கே.வி. செல்லையா என்ற ஓவியர் இருந்தார். அங்கே எனது முத்த தமையனார் வேலை செய்ததால் அவருடன் எனக்கு தொடர்பிருந்தது. அவரிடம் சென்று பிரதியைக் கொடுத்ததும், அவர் அட்டையிலே ஒரு பொலிஸ்காரரின் படத்தை வரைந்து

நாவலை வெளியிட்டார். அங்கே பல கடைகளிலும் புத்தகம் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டது. கல்லூரியிலே நான் பேச்சுப் போட்டிகள், நாடகங்களில் பங்குபற்றியதால் ஓரளவு பிரபலமானவனாக இருந்தேன். புத்தகமும் ஒரு மாதத்துக்குள் நூறு நூற்றைம்பது பிரதிகள் விற்பனையாகிவிட்டது. அந்த நாட்களிலே இப்போது போலல்லாது பல தமிழ் பொலிஸ்காரர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் இதைப் படித்துவிட்டு என்னைத் தேடிக்கொண்டு வீட்டுக்கு வந்துவிட்டார்கள். நல்ல வேளையாக நான் வீட்டில் இல்லை. நான் அதற்கு முன்னரே இந்தியா சென்று படிக்கப் போகிறேன் என வீட்டிலே அனுமதி கேட்டிருந்தேன். அனுமதி கிடைக்கவில்லை. ஆனால் பொலிசார் வீடுதேடி வந்ததும் எனது தமையனார் 'இந்தியாவிற்கு போறதென்றால் போ' என்று அனுப்பிவைத்தார். நான் சென்னைக்குச் சென்று பல்கலைக்கழகப் படிப்பை மேற்கொள்வதற்கும் அந்த நாவல்தான் காரணமாகியது. கூறிவிட்டு வாழ்விட்டுச் சிரித்தார்.

கவிஞரின் வெளியீடுகள் சிறுகதை, நாவல், சமூகம், சமயம், புலியியல், பாடநூல்கள், கவிதை என பல்வேறு வகைகளையும் உள்ளடக்கியிருந்தாலும் அவற்றில் பெரும்பாலானவை கவிதை நூல்கள்தான். 'நான் நாவல், சிறுகதைகளுடன்தான் ஆரம்பித்தேன். அவை எனக்கு நிறைவையளிக்காததாற்றான் கவிதைகளில் இறங்கினேன்' எனக் கூறினார். 'பிரசுரமான எனது முதலாவது கவிதை ஈழகேசரி பத்திரிகையிலே வெளிவந்தது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலே மாணவனாக இருந்தபோது அங்கு நடைபெற்ற ஒரு கவிதைப் போட்டியிலே பங்குபற்றினேன். பரிசு கிடைக்கவில்லை ஆனால் ஆறுதல் பரிசு தந்து, சான்றிதழும் தந்தார்கள். அது எனக்கு மிகவும் ஊக்கமளிப்பதாக அமைந்தது. எனது கவிதைக்குக் கிடைத்த முதல் அங்கீகாரம் அதுதான். பின்னர் இந்தியாவில் பட்டம் பெற்றுத் திரும்பியபின், ஈழநாடு பத்திரிகையின் பத்தாவது ஆண்டு விழாவுக்காக ஒரு கவிதைப் போட்டி வைத்தார்கள். அதிலும் எனக்கு முதல் பரிசு கிடைத்தது.' ஏ.ஜே. கனகரத்னா ஆசிரியராக இருந்தகாலத்தில் கூட்டுறவு பத்திரிகையின் இருபந்தைந்தாவது ஆண்டு விழாவையொட்டி நடத்தப்பட்ட கவிதைப் போட்டியிலும் முதல் பரிசு பெற்ற கவிஞர், அந்தப் பரிசை மகாகவி உருத்திரமூர்த்தி அவர்களின் கையால் பெற்றதை பெருமிதத்துடன் நினைவு கூர்ந்தார். 'அதற்குப் பிறகு நான் கவிதைப் போட்டிகளில் பங்குபற்றுவதில் அதிகம் ஆர்வம் காட்டவில்லை. அவ்வளவும் போதும் என்று எண்ணிவிட்டேன்.' என்று சிரித்தார்.

கவிதைகளின் மீதான ஈடுபாடும் ஆளுமையும் பிந்நாளில் 'கவியரங்கிற்கோர் கந்தவனம்' என இரசிகமணி கனக. செந்திநாதனின் வாயால் புகழப்படக் காரணமாக அமைந்தன. 'கவியரங்கங்கள் மூலமாகத்தான் நான் மிதந்தேன்' எனக்கூறிய கவிஞர் மேடைச் சொற்பொழிவுகளில் தான் ஈடுபட ஆரம்பித்தது தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி போன்றவர்களின் அறிமுகம் கிடைந்த பின்னர்தான் எனக் கூறினார். கவியரங்கங்கள் மக்கள் மத்தியிலே பிரபலம் பெற்றிருந்த காலத்தையும், அந்தப் பிரபலத்திற்கு தானும் ஒரு காரணமாக அமைந்த வரலாற்றையும் கவிஞர் சுவையாக அசைபோட்டார். 'அந்தக் காலத்திலே கவியரங்கங்கள் பண்டிதர்களின் கையிலேதான் இருந்தன. அவர்கள் பாடும் கவிகள் மிகவும் செழுமையானவையாக இருந்தாலும் மக்களை ஓராட்டி நித்திரையாக்கும் தன்மை கொண்டவையாக இருந்தன. அவர்களுடன் சேர்ந்து நான்

பாடவில்லையென்றாலும் அதைக்கேட்கின்றபோது, அவர்களின் அளிக்கைமுறை எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. படிப்படியாக நான் அதில் ஈடுபட்டு, முதலில் மகாகவியின் தலைமையில் பாடி, பின்னர் முருகையனின் தலைமையில் பாடி, பண்டிதர் கதிர்சென்பிள்ளை, பண்டிதர் நமசிவாயம் போன்றவர்களின் தலைமையில் பாடி, கனக. செந்திநாதனின் தலைமையில் பாடி, பிறகு ஒரு காலகட்டத்தில் என்னுடைய தலைமைக்கு வந்தபோது நானாகவே ஒரு குழுவை அமைத்தேன்.

என்னையொத்த வயதுடைய சுந்தரம்பிள்ளை, நாகராஜன், குமாரசாமி, கவிஞர் ஐயாத்துரை ஆகியோரைக்கொண்ட குழுவை என்னுடைய தலைமையிலே அமைத்தேன். கவியரங்கங்களின் பொருளை மக்களுக்கேற்ற முறையில் எளிமையாக்கி, அளிக்கைமுறையை மக்களைக் கவரும் வகையிலே அமைத்து கவியரங்கங்களை பிரபலமாக்கியவர்கள் நாங்கள் தான். இதன் விளைவாகத்தான் கவியரங்கமில்லாமல் ஒரு விழா நடக்க முடியாது என்ற நிலை தோன்றியிருந்தது. பட்டி தொட்டியெங்கும் கவியரங்கங்கள் நடைபெற்ற அந்த நாட்களில் ஏறக்குறைய இருபது ஆண்டுகள் - அறுபதுகள் முதல் எண்பதுகள் வரை - கவிதையுலகம் எங்கள் கைகளில்தான்

இருந்தது'. கவியரங்கங்களிலே கவிஞர் பாடிய பல கவிகள் பின்னர் நூலுருவும் பெற்றுள்ளன. 'கவியரங்கத்திலே நான் பாடிய கவியொன்றைத்தான் மெருகேற்றி 'கீரிமலையினிலே' என்ற குறுங்காவியமாக பின்னர் வெளியிட்டேன். 'பாடுமனமே' என்ற ஒரு தொகுப்பும் முக்கியமானது'

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலே நாடகத் தகைமைச் சான்றிதழ் பெற்ற முதற் தொகுதி மாணவர்களில் கவிஞரும் ஒருவர். 2007-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவின் பதினாண்டுகாவது அரங்காடலிலே இடம்பெற்ற கவிஞர் சிவசேகரத்தின் 'சாகாத சரித்திரங்கள்' என்ற கவிதா நிகழ்வை நெறியாள்கை செய்து அதில் நடிக்கவும் செய்தார். பன்னிரண்டாவது அரங்காடலில் இடம்பெற்ற குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் 'நரகோடு சவர்க்கம்' உட்பட கனடாவில் மேடையேறிய சில நாடகங்களில் நடித்திருந்தாலும், நாடகங்களில் தான் அதிகம் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொண்டார். 'பல தோணியில் கால்வைத்துப் பலனில்லை என்று கண்டபின், கல்வியுடனும் இலக்கியத்துடனும் நின்றுவிட்டேன்' எனக் கவிஞர் கூறினாலும், தனது மனதுக்கு மிகவும் நெருக்கமான கவியரங்கம் என்ற வடிவத்தை அவர் அவைக்காற்று கலையாகத்தான் பார்த்தார். 'கவியரங்கமென்பது வெறும் கவிதை மட்டுமல்ல. அது அசைவுகள், நடிப்பு, அளிக்கைமுறை அனைத்தும் இணைந்த ஓர் அரங்க நிகழ்வு தான்' என்பது அவர் கருத்து.

கல்வித் துறைக்கும் பாரிய பங்களிப்புக்களைச் செய்தவர் கவிஞர். இலங்கை அரசின் புவியியல் பாடத்திட்டக் குழுவின் அங்கத்தவராகவும், மலையகம், யாழ்ப்பாணம், வன்னி என பல்வேறு பகுதிகளிலும் ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் கல்விப் பணி ஆற்றியவர். பல ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுத்தாளர் மாத்தளை சோமு கனடாவிற்கு வந்திருந்தபோது 'யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் மலையகத் தமிழர்களுக்குச் செய்த தீங்குகளையும் துரோகங்களையும் நாங்கள் நினைவில் வைத்திருக்கும்

அதேவேளை, என்போன்றதொரு மலையகத் தமிழன் எழுத்தாளனாக ஆவதற்கு கந்தவனம் போன்ற யாழ்ப்பாணத்து ஆசிரியர்கள் ஆற்றிய கல்விப் பணிதான் காரணம் என்பதையும் மறந்துவிடக் கூடாது' எனக் கூறியிருந்தார். அதை கவிஞருக்கு நினைவுட்டியதும் 'ஆமாம். சோமு என்னுடைய மாணவன்தான். மாத்தளை புனித தோமையார் கல்லூரி தான் எனக்குக் கிடைத்த முதல் ஆசிரிய நியமனம்' என்பது முதல் மாத்தளை அம்மன் மீது தான் பாடிய பதிகம் வீரகேசரியில் பிரசுரமானது வரை நினைவுகளை மீட்டார்.

அவருடைய எண்பத்தியோராவது நூல் எதுவாக இருக்கப்போகிறது எனக் கேட்டேன். 'தாய்வீடு இதழிலே தொடராக வந்த 'காதல் வாழ்க்கை' இப்போது காந்தளகத்தால் அச்சேற்றப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதுதான் பெரும்பாலும் அடுத்த நூலாக இருக்கும். அதைவிடவும் சில நூல்கள் அச்சிலே உள்ளன. அச்சேற்றவேண்டிய ஒரு பத்து நூல்களும் உள்ளன' என்று ஆரம்பித்தவர் இடைநிறுத்தி 'அதெல்லாம் இப்போ எதற்கு? அச்சிலே உள்ளவை, அச்சேற இருப்பவை பற்றி யெல்லாம் இப்போது பேசக்கூடாது' என்று முடித்தார். தன்னைப்பற்றி தானே பேச விரும்பாதவர் கவிஞர். அவரைப் பற்றி 'நூற்றுக்கு நூறு' என்று தலைப்பிட்டு கட்டுரையெழுதும் வாய்ப்பு மிக விரைவிலேயே வரும். அதுதான் ஆசிரியர் கந்தவனத்திற்கு உகந்த மதிப்பளிப்பாக இருக்கும் என எண்ணியிருந்தேன். எனினும் தனது தொண்ணூறாவது வயதிலேயே, தொண்ணூறுக்கும் மேற்பட்ட புத்தங்களை வெளியிட்ட நிலையில், கவிநாயகர் விடைபெற்றுக்கொண்டார். அவர் ஆன்மா இறைவனில் நிலைக்கட்டும்.

dushy.gnanapragasam@thaiveedu.com

விநாயகப்பா வேந்தன்

- 'தேசபாரதி'

தீவகம் வே. இராசலிங்கம்

வெண்ணிலா ஒருநாள் முற்றும்
விளையாடப் போதல் கூடும்
கண்ணிலான் புனிதம் விட்டுக்
கடமையை மறத்தல் கூடும்
மண்ணில்எம் கவிதை மன்னன்
மறைந்தனன் அகிலம் என்றே
எண்ணியே வாடு கின்றோம்
இதயமே நோதல் கண்டோம்

விநாயகர் அருட்பா வைத்தோன்
வியாபகம் அருளே பெற்றோன்
அநாதர வின்றி மக்கள்
அல்லலும் அவதி கொள்ளும்
வினாவொடும் அமைதி வேண்டி
விருப்படன் தொழுதே நின்றார்
கனாவிலும் இடரே என்று
கருதாது பயணம் வைத்தார்

எங்கெவர் வேண்டி னாலும்
எந்தநா டெல்லாம் சென்றார்
திங்களாய்க் கனடா வாழ்த்துத்
தேசியத் தமிழில் வென்றார்
பொங்கிடும் கனடா நாட்டின்
பெருந்தமிழ் அறிஞன் என்றே
மங்களம் பொங்க வைத்தார்
மதிப்பொடும் திருவாய் நின்றார்

தெய்வமும் ஆக மத்தின்
திருமுறை தொழுதும் நின்றார்
மெய்யொடும் முயற்சி கண்டால்
வெற்றியே கிடைக்கும் என்றார்
கைவளைக் கனகப் பெண்ணாள்
கடவுளின் மகிமை யோடும்
தைமகள் தமிழாய்ப் பூமித்
தங்கமாய்க் கவிசெய் தாரே

நித்திலம் தமிழே நெஞ்சில்
நிலைத்திடும் அறமே கொண்டார்
முத்தமிழ் இயலும் பாட்டு
மோகன இசையும் செந்தேன்
பத்தியம் கொடுத்த மேதை
படைத்திடும் கழகம் வைத்தார்
எத்திசை எங்கும் தமிழை
இயற்றினார் வணக்கம் செய்வோம்!

rasalingam@thaiveedu.com

என் தந்தை எனக்களித்த நந்தவனம்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

- 'ஓவற்றிமணி' மு.க.ச. சுவகுமாரன்

எனது தந்தை அமரர் மு.க. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 1950 ஆண்டு இலங்கையில் நாவலப்பிட்டி நகரில் ஆரம்பித்த, சிறுவர் மாத இதழ் வெற்றிமணி 2025 ஆண்டு 75 வருடத்தை நெருங்கும் நேரம் இது.

வெற்றிமணியுடன் நெருக்கமாக இன்றுவரை இருந்தவர் கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்கள்.

என் தந்தை எனக்கு விட்டுச்சென்ற பெரு விருட்சமாக கவிஞர்.

நிழலாய் தொடர்ந்தவர் பற்றிய பல நிஜங்களை பகிர்வதில்

பார்கள் - அவர் அவர் ஆக்கங்களின் அச்சுக்கோர்த்த பிரதிகள் சரிபார்க்க கொடுப்பதற்கு கவிஞர் வீட்டுக்கும் இரசிகமணி வீட்டுக்கும் செல்வேன்.

அதிகமாக இரசிகமணி காலைச் சந்திப்பை கவிஞருடன் முடித்து வாயில் வேப்பம் குச்சியுடன், வீடுதிரும்பி நடந்தபடி இருப்பார்.

நான் அப்படியே சைகிளில் ஒரு மிதி இறுக்கி மிதித்து, இரசிகமணியிடம் கொடுத்துவிட்டு, கவிஞர் வீட்டு வாசலுக்கு வருவேன்.

கவிஞர் வீட்டுக்குள் வெளிச்சம் குறைவு என்று, வெளியில் தொங்கிய சிறு கண்ணாடியில் முகம் சவரம் செய்தபடி இருப்பார்.

அவர் மீசையில் கைவைக்க நான் மணி அடிக்க, சரியாக இருக்கும். இந்த வெற்றிமணியை இந்த மனுசன் விடுகிறதாக இல்லையே! என்று சொன்னபடி திரும்புவார்.

எந்தப் பெரிய புள்ளியாக இருந்தாலும், மிக நெருக்கமாக நின்று பார்த்தால் புள்ளிகள் தெரிவதில்லை. அது போல் நெருக்கமானவர்கள் என்றால் அந்த மனுசன், இந்த ஆள் என்று கதைப்பது எனக்கு புதிராக இல்லை. அதுவும் ஒரு நெருக்கத்தின் வெளிப்பாடே என்று உணர்வேன்.

நான் தயங்கியபடி சரிபார்க்க (proof reading) பேப்பரை நீட்டுவேன், ஒருகையில் 7o'clock Razor உம் மறுகையில் தனது கட்டுரையையுமாக மீசை வெட்டுவதுபோல் கவனமாகப் பிழைகளை வெட்டப் பார்ப்பார்.

பெரும்பாலும் பிழைகள் இருக்காது. கமாக்கள், முற்றுப்புள்ளிகள் பிழையிருந்தால் ஏதோ நான் பிழை விட்டது போல் என்னை முறைப்பார்.

அப்படியே தவமணி பென்சிலைத்தா என்று மனைவியைக் கூப்பிட்டு, கமா, புள்ளி இவற்றை இட்டு தருவார்.

எனக்கு புள்ளிகள், கமாக்கள் குத்தும்போது என் மண்டையில் குத்துவது போல் இருக்கும். அவருக்கும் பாடசாலை போகும் அவசரம், என் தந்தைக்கும் பாடசாலை போகும் அவசரம். எனக்கும் 14 வயது. அதைவிட அவசரம்.

வீட்டுக்கு நான் திரும்பினால் அம்மா என் அப்பாவை 'நான் மகனை பால்காரன் போல் வீடு வீடாக மணி அடிக்கவா பெத்தனான்' என்று எனக்கு ஆதரவாக கத்துவா.

இவ்வாறு எனக்கும் கவிஞருக்கும் ஒரு பால்காரனுக்கு உரிய

மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

1966 ஆண்டு முதல் கவிஞர் வி. கந்தவனம் ஐயா அவர்களை நான் அறிவேன், கவிஞரும், இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன் அவர்களும் குரும்பசிட்டியில் ஒரே தெருவில் ஒரு ஆறு வீடு தள்ளி அருகருகே வசித்தார்கள்.

அப்போது எனது தந்தையார் காலை பாடசாலைக்கு புறப்பட முன் வெற்றிமணிக்கு கவிஞரும், இரசிகமணியும் எழுதும் கட்டுரைகளைத் தந்து, - வெற்றிமணி சஞ்சிகையில் கட்டுரை, கவிதை அச்சுக்கு வரும் முன், அதனை அச்சுக்கோர்த்து, ஒரு பிரதி தருவார்கள், அதனை சரிபார்த்த பின்பே அச்சடிப்பார்கள்

உறவுபோல் அன்று இருந்தாலும், பின்னர் நான் வளர வளர எமக்குள்ளான உறவு வலுவடைய ஆரம்பித்து வேருக்கும் மரத்திற்குமான உறவாகிற்று.

நான் களனி பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பிரிவில் ஓவியம், சிற்பம் கற்க ஆரம்பித்ததும் கவிஞர் மற்றும் இரசிகமணி இவர்கள் எல்லாம் மாலையில் அவர்கள் எல்லோரும் கூடும் வாசக சாலையில் (சன்மார்க்க சபையில்) என்னைப் பற்றியும் கதைக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

நான் படித்து முடிப்பதற்கு முன்பே எனது நவீன ஓவியங்களில் ஈர்க்கப்பட்ட கவிஞர், தனது வீட்டு யன்னலுக்கு இரும்பில் கிறில் செய்ய ஒரு படம் வரைந்து தரவேண்டும், பரதநாட்டிய உருப்படிக் என்றால் நல்லது என்றார். நான் எனக்கு இயற்கையான ஓவியம் என்றால் எனக்கு வேலைபோல் இருக்கும், நவீன ஓவியம் என்றால் ஆர்வத்துடன் செய்வேன் என்றேன்.

அவர் தனக்கும் வேலைபோல் கவிதை எழுதவராது, உங்களுக்கு உரிய பாணியில் சுதந்திரமாக வரையலாம். நீ படிக்கும் படிப்பு பற்றி வாசகசாலையில் மு.க.சு சொன்னதை வைத்தே எனக்கு உங்கள் மூலம் அதனை செய்யலாம் என்ற எண்ணம் தோன்றியது என்றார். அடுத்த வாரமே அந்த கலை நயம் மிக்க இரும்பு கிறில் செய்வதற்கு என்னை யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரான்லி வீதியில் உள்ள ஒரு இரும்பு பட்டறைக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

அங்கு பட்டறையின் உரிமையாளரிடம் என்னைப்பற்றி சிறு அறிமுகம் செய்து விட்டு, எங்கு அந்த சித்திரம் வரைய வேண்டும் என்று கேட்க, அவரும் நிலத்தில்தான் வரைய வேண்டும் நாம் அதன்மேல் கம்பியை வளைத்து வளைத்து சித்திரம் சொல்லும் வடிவில் கிறில் அமைப்போம் என்றார்.

நான் நிலத்தில் வரையத் தொடங்கினேன். கவிஞர் பட்டறை உரிமையாளருடன் இலக்கியம், நாவல், சிறுகதை என்று பல வற்றை கதைத்த வண்ணம் இருந்தார்கள்.

இருவரிலும் இலக்கிய ஈடுபாடு நிறைந்து இருந்ததை அவர்களது கதைகளும், ஒருவர் கருத்தை ஒருவர் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி சமரசம் ஆவதும் எனக்குப் பார்க்க ஆச்சரியமாக

இருந்தது.

சித்திரம் தீட்டி முடிந்ததும் பட்டறை உரிமையாளர், இவன் ஒரு இடத்திலும் அழிக்காமல் வரைந்து உள்ளான் என்றார். அதற்கு கவிஞர் நான் கண்ணனை வரைய அழைத்து வரவில்லை, அவன் மனதில் உள்ளதை ஒப்புவிக்கவே அழைத்து வைத்தேன் என்றார்.

பட்டறை உரிமையாளர் எனது தோளில் தட்டி என் முகம் பார்த்து சிரித்தார். நானும் கவிஞரும் பட்டறையை விட்டு வாசலுக்கு வரும்போது கவிஞரைக் கேட்டேன், உங்களுக்கு தெரிந்த தொழில் அதிபர்களும், இலக்கியம் கற்றவர்களா? என்றேன்.

டே கண்ணன்! அவர்தான் டா டானியல் என்றார்.

என்னைத் தட்டிக் கொடுத்தது, இரும்புக் கை அல்ல, இரசனை மிக்க ஒரு இலக்கியவாதியின் கை என மகிழ்ந்தேன்.

கவிஞர் என்றால் என் மனதில் ஒரு சித்திரம் அன்றே உண்டு. கவியரங்கங்கள் பட்டி மன்றங்கள், இன்று தொலைக்காட்சியில் வருவதுபோல் அன்று கவியரங்கம் நடந்த காலம்.

ஒரு தலைப்பில் பல கவிஞர்கள் எதிரும் புதிருமாக தமது கவிதைகளைப் படிப்பார்கள்.

அன்று கவியரங்கம் என்றால், கவிஞர் வி. கந்தவனம், கவிஞர் நாகராஜன், காரை. செ. சுந்தரம்பிள்ளை, ஐயாத்துரை, கவிஞர் கதிரேசர் பிள்ளை..., இவர்கள் இருப்பார்கள்.

ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பாணி.

கவிஞரின் நகைச்சுவை, நக்கல் தூக்கலாக இருக்கும். சில நேரம் கவிதை சொல்லும்போது ஒரு இடைவெளி விட்டு, அமைதியாக மேலை நிமிர்ந்து பார்வையாளர்களை அளந்து விட்டு, அடுத்த சொல்லைச் சொல்வார். அப்போ வரும் வெடிச் சிரிப்பு நாம் வீடு திரும்பும் வரை வெடித்தவண்ணம் இருக்கும்.

அவர் பேச்சுக்கு இடையே, கவிதைக்கு இடையே விடும் சிறு

சிறு இடைவெளி மௌனங்கள்... அவை வார்த்தைகளை மிஞ்சிய அர்த்தங்களை தரவல்லன. அந்த வித்தைகளை நன்கு அறிந்தவர் கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்கள்.

அன்று நான் கவிஞரின் அறிமுகம் பெற்று இருக்கவில்லை என்றால், நான் வெற்றிமணியை ஆரம்பிக்க துணிந்து இருக்க மாட்டேன். சில சமயங்களில் அவர் எனது தந்தையின் ஸ்தானத்திலும் இருந்து அறிவுரை வழங்கி உள்ளார்.

1994-ம் ஆண்டு வெற்றிமணி பத்திரிகை ஆரம்பித்தேன். இப்போது யேர்மனியில் 30 ஆண்டுகளை நிறைவு செய்துள்ளது.

இலக்கிய ஆர்வலர்கள் பலராலும் 1994-ம் ஆண்டு கனடா நாட்டில் கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்களுக்கு மணிவிழா

எடுத்து மகிழ்ந்த நேரம்தான், யேர்மனியில் வெற்றிமணி பத்திரிகை உதயமானது.

1995-ம் ஆண்டு கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்கள் யேர்மனி வந்து, வெற்றிமணி ஓராண்டு பூர்த்தி விழாவில் கலந்து சிறப்பித்தார்.

நாம் வெற்றி மணி விழாவை, கவிஞருக்கு மணிவிழாவாகக் கருதி கொண்டாடி மகிழ்ந்தோம்.

தாயகத்தில் எனது தந்தையின் காலத்தில் வெற்றிமணியில் கவிஞர் எழுதிய பரீட்சையில் சித்தியடைவது எப்படி, கவிஞரின் கீரிமலையினிலே கவிதை நூலுக்கு இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் அவர்கள் எழுதிய நூல் நயம் ஆகியன வெற்றிமணி வெளியீடுடாக வெளிவந்தன.

அன்று ஒரு நூலுக்கான நூல் நயம் நூலாக வெளிவந்த சிறப்பு கவிஞருக்கும் இரசிகமணிக்கும் வெற்றிமணிக்கும் பெருமை சேர்த்த ஒன்றாக கருதப்பட்டது.

தந்தையின் வழியில் வெற்றிமணி, யேர்மனியில் கவிஞர் அவர்கள் எழுதிய 'எழுத்தாளன்' என்ற கட்டுரைகளை

தொகுத்து முதல் நூலாக வெற்றிமணி வெளியிட்டது.

விழாவில், அதாவது கவிஞர் அவர்களது மணி விழாவில் வெளியிட்டு தனது வெளியீட்டு பாரம்பரியத்தை மீண்டும் ஆரம்பித்தது. எழுத்தாளன் என்ற கட்டுரை அன்று லண்டனில் ஈழகேசரியில் தொடராக கவிஞர் எழுதியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்றுவரை 28 நூல்களை வெற்றிமணி யேர்மனியில் வெளியீடு செய்துள்ளது. வெற்றி மணி விழா கவிஞருக்கு மணி விழாவாக மகுடம் சூட்டிய பின்னர், வருடாவருடம், யேர்மனியில், வெற்றிமணி விழாக்கள், பரதநாட்டிய அரங்கேற்றங்கள், நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வுகள் என பல நிகழ்வுகள் அவரது ஆற்றலை உள்வாங்கின.

அதிக விழாக்களில் கவிநாயகர் வி. கந்தவனம் ஐயா கலந்து கொண்டது வெற்றிமணிக்கு பெருமகிழ்ச்சி தந்தது.

யேர்மனியில் கவிஞர் அவர்களது ஆழமான இலக்கிய அறிவினை அவர் கலந்துகொண்ட விழாக்கள் மூலம் மக்கள் அறிய முடிந்தது.

மேலும் யேர்மனியில், கலை இலக்கிய சமூகத் தொண்டாற்றுபவர்கள் பலரையும் அவர் தான் பங்குபற்றும் மேடையில் கௌரவிக்க தவறுவதில்லை.

2002-ம் ஆண்டு யேர்மனியில் வெற்றிமணி கவிஞர் அவர்களுக்கு எடுத்த பாராட்டு விழாவில் 'யேர்மனியில் கவிஞர் வி. கந்தவனம்' என்ற நூலை வெற்றிமணி வெளியீடாக வெளியிட்டது.

வெற்றிமணி வெளியீடாக வரும் 'சிவத்தமிழ்' சஞ்சிகையின் கௌரவ ஆசிரியராக கவிஞரே உள்ளார்.

கவிஞரிடம் கற்றது நூறு என்று ஒரு கட்டுரையை 'யேர்மனியில் கவிஞர் வி. கந்தவனம்' என்ற நூலில் நான் எழுதியிருந்தேன். அதில் ஒன்றைக்கூறி முடிக்கிறேன்.

'ஒருவரை வாழ்த்தும் செய்தியில், அவரை வாழ்த்தும் போது அவரது குறைகளை ஒரு போதும் குறிப்பிட்டு வாழ்த்தாமல் முழுமையாக நிறைகளை பேசி வாழ்த்த வேண்டும். அப்படிக்குறை சொல்லி பின் நிறைகள் சொல்லி வாழ்த்துவது அழகல்ல. வாழ்த்துச் செய்தி வேறு, விமர்சனம் என்பது வேறு என்பதனை உணர வேண்டும்' என்பார்.

தாய்வீடு டிலிப்குமார் அவர்கள், கடந்த 5-ம் திகதி தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு கவிஞர் பற்றி ஒரு கட்டுரை தர முடியுமா என்றார். எந்த தரவுகளும் தேடி எடுக்காமல் நின்ற இடத்தில் நின்று 4 பக்கம் எழுதலாம். உடனே சம்மதித்தேன்.

கவிஞர் பற்றிய என் நினைவுகளை ஒரு பதிவாக, அந்த இனிய நினைவுகளை எழுதிய வண்ணம் இருந்த வேளை, மார்ச் 11, 2024 அன்று அவர் இயற்கை எய்திய செய்தி வந்தது. என்னவென்று நம் உறவைச் சொல்வேன்.

புகழ் பூத்த கந்தவனம் நந்தவனம், தமிழ் மணம் என்றும் நறுமணமாக வீசும். வீசட்டும்

sivakumar.mks@thaiveedu.com

ஓர் கிளைஞனாகவே வாழ்க்கையைச் சுவைத்தவர் கவிநாயகர் - ஆர்.என். லோகேந்திரலிங்கம்

கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள் கடந்த 36 ஆண்டுகளாக கனடாவில் வாழ்ந்தவர் என்பதோடு மாத்திரமல்ல, நூற்றுக்கணக்கானவர்களால் தினந்தோறும் நினைக்கப்பட்டவராகவே திகழ்ந்தார் என்பதும் அழுத்திச் சொல்லவேண்டிய விடயமாகும். பல வழிகளில் கவிநாயகர் அவர்கள் கனடியத் தமிழர்களுக்கு வேண்டப்பட்டவராக விளங்கினார். நட்புக்காக, நல்ல விடயங்களை அறிந்து கொள்வதற்காக, ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் மொழி தொடர்பான விளக்கங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக, தாயகத்தில் உள்ள ஆலயங்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்காக, அங்கிருந்து தமிழ் வளர்த்த தமிழ் அறிஞர்கள் தொடர்பான விடயங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக, கவிதை இலக்கணம் பற்றி கேட்டறிந்து கொள்வதற்காக, அதற்கும் மேலாக நகைச்சுவைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டு நாமும் அவரும் மகிழ்ச்சியில் மூழ்கிக் கொள்வதற்காக... என பல காரணங்களால் அவரது பெயரை நாம் தினமும் உச்சரித்து வந்தோம்.

'கவிநாயகர்' கந்தவனம் என்ற பெயர் உலகெங்கும் வியாபித்திருந்தது என்று கூறுவதிலும் பார்க்க, இன்னும் எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கும் அப்படியே இருக்கத்தான் போகிறது என்பதுதான் உண்மை. ஒரு நூற்றாண்டை எட்டிப் பிடிக்க எத்தனித்திருந்த அவரது வாழ்க்கைப் பயணத்தில் சற்று முன்னதாக அவரை நாம் இழக்க வேண்டி ஏற்பட்டது எமக்குப் பெரும் வேதனையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

அவரது மறைவு என்பது குடும்பத்தாரோடு ஓரளவு தொடர்பில் இருந்தவர்களால் எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஒன்றாக இருக்கையில் 11-03-2024 அன்று மாலை அவரது உடலை விட்டு உயிர் பிரிந்தது. அந்த நேரம் தொடக்கம் அவர் பற்றிய சிந்தனைகளோடும் அவரது இறுதிக் கிரியைகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்பும் நண்பர்களுக்கு தகவல்களைத் தெரிவித்தவாறும் அவர் தொடர்பாக எமக்குக் கிடைக்கின்ற கட்டுரைகளை படித்துப் பார்ப்பதுமாக ஒரு வாரம் நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் கடந்து சென்றது.

இவ்வாறிருக்க, கவிநாயகர் அவர்கள் எனது இல்லத்திலிருந்து மிகக் குறுகிய தூரத்தில் தான் வாழ்கின்றார் என்ற பரவசத்தோடு எழுதப்பட வேண்டிய இக்கட்டுரையை, அவரை இழந்த துயரம் சற்றும் தணியாமல் இருக்கையில் வடிக்கின்ற போது இது அவருக்கான ஒரு 'காணிக்கையாகவும்' அமைய வேண்டும் என்பதும் எனது அவாவாகும்.

மறைந்த அதிபர் 'மகாஜன்' பொ. கனகசபாபதி அவர்களும் கவிநாயகர் அவர்களும் எம்மில் பலருக்கும் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எமது இரு கண்கள் போன்றே அமைந்திருந்தார்கள். இருவருமே பல மண்டபங்களில் இணைந்தே இருப்பார்கள். நகைச்சுவைகளை மேடையில் பகிர்ந்து கொள்வதும் இடையில் சிரித்தபடி கண்டனங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதும் அவர்கள் இருவருக்குமே உரித்தான அறிவுச் செறிவு என்பதையும் நாம் விளங்கிக்கொள்வோம்.

கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களை நான் சுமார் ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னரேயே அறிந்தும் தெரிந்தும் பழகியும் வந்

துள்ளேன் என்பதை நினைக்கும்போது, அந்த நினைவுகள் தருகின்ற பெருமையும் பூரிப்பும் அளவில் அடங்காதவை. இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் 1979-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1988-ம் ஆண்டுவரை அவர் பிறநாடு ஒன்றுக்கு பணியின் நிமித்தம் சென்ற காலப்பகுதியில் அவரைப்பற்றிய தகவல்கள் அதிகம் கிடைக்காமல் இருந்தாலும் 1979-ம் ஆண்டுக்கு முந்திய காலப்பகுதியிலும், பின்னர் நான் கனடாவில் குடியேறிய 1990-க்கும் பிந்திய காலத்திலிருந்து இறுதி நாள் வரையிலும் அவர் மனதில் நான் 'இடம்' பிடித்திருந்தேன் என்பதை நினைக்கும் போது அது கிடைத்தற்கரிய பேறு என்பதும், சாதாரணமான ஒருவனான எனக்கு கிட்டிய பெரும் 'வரம்' என்பதும் எனக்கு பிரகாசமாகத் தெரியும் உண்மையாகும். அந்த அங்கீகாரத்தின் பெறுமானத்தை பல தடவைகள் உணர்ந்து அனுபவித்துள்ளேன்.

எமது பள்ளி நாட்கள் கடந்து பின்னர் பிற தேடல்கள் கொண்டவனாக படிப்பகங்களை நாடிச் சென்று நூல்களையும் பத்தி

ரிகைகளையும் சஞ்சிகைகளையும் தினமும் வாசிக்கும் பழக்கத்தை கையில் எடுத்த காலத்தில் கவிநாயகர் கந்தவனம் போன்றவர்களின் கலை, இலக்கியப் பங்களிப்பு மற்றும் சமூகம், சமயம் சார்ந்த ஈடுபாடு ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிட்டுகின்றது. குறிப்பாக அந்த நாட்களில் பல இடங்களில் நடைபெற்று வந்த 'யாழ்ப்பாணக் கவியரங்குகள்' என் போன்ற கவிதைச் சுவைஞர்களை ஈர்த்தன. அந்த கவியரங்கு மேடையில் அப்போதும் 'கதாநாயகராக' விளங்கியவர் எங்கள் கவிநாயகர் தான். அவரது சக கவிஞர்களாக விளங்கிய அரியாலையூர் ஐயாத்துரை, இ. நாகராஜன், காரைசுந்தரம்பிள்ளை, புலவர் பார்வதிநாத சிவம் உட்பட பத்துக்கும் மேற்பட்ட கவிஞர் பெருமக்கள் இருந்த கவியரங்க அணியில், மாதத்தில் சில நாட்கள் நாம் கண்டும், கேட்டும் மகிழும் இலக்கியச் சந்தர்ப்பங்களை எமக்கு வழங்கினார்கள். சில இடங்களில் எம்போன்ற பார்வையாளர்கள் இந்த அற்புதக் கவிஞர்களின் அரிய கருத்துகளை வெறும் தரைகளில் கூட அமர்ந்திருந்து கேட்டு மகிழ்ந்தோம் என்பது பலராலும் நம்ப முடியாமல் இருக்கும்.

அந்தக் காலப்பகுதியில் தான் நாமும் இவ்வாறான கவிஞர்களாக மேடையில் தோன்றி நல்ல கருத்துக்களை மக்களுக்கு சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணியதுண்டு. கவிநாயகர் தலைமை தாங்குகின்ற கவியரங்குகளின் மீது கொண்ட நாட்டம், எனக்கு சமூகம் பற்றிய விழிப்பை ஏற்படுத்தியது. அன்றைய நாட்களில் எரியும் பிரச்சினைகளாக விளங்கிய பல விடயங்களை அழகிய சந்தக் கவிதைகள் மூலம் மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுகின்ற உத்திகளை கற்றுக்கொள்ள நாமும் முனைந்தோம். இதனால் கவிநாயகர் உட்பட அக்காலக் கவியரங்குக் கவிஞர்கள் அனைவருமே எமது கதாநாயகராகவே காட்சியளித்தார்கள்.

இவ்வாறான காலப்பகுதியில் எம்மில் பலர் புதுக்கவிதைகள் எழுதுவதில் நாட்டம் கொண்டு அதில் தீவிரமாக செயற்படத் தொடங்கினோம். யாழ்ப்பாணத்தில் மறைந்த டேனியல் அன்-ரனி. ராதேயன் போன்றவர்களின் சிந்தனையின் விளைவாக 'செம்மலர்கள் இலக்கிய வட்டம்' நிறுவப்பட்டது. தொடர்ந்து சஞ்சிகைகளும் புதுக்கவிதைத் தொகுப்புகளும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து நிறையவே வெளிவரத் தொடங்கின. இதன் மறுபக்கத்தில் 1966-ம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட 'யாழ் இலக்கிய வட்டமும்' கவிநாயகர் கந்தவனம், செம்பியன் செல்வன், புல

வர் பார்வதிநாதசிவம் போன்ற பலரின் தலைமைத்துவத்தோடு இயங்கிக்கொண்டு வந்தது.

இந்த காலப்பகுதியில், நான் 1975-ம் ஆண்டில் கொழும்புக்கு எனது உயர்கல்வி காரணமாக செல்லவேண்டி ஏற்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் என்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்ட கலை இலக்கியத் தேடல், வாசிப்பில் ஆர்வம், இலக்கியவாதிகளோடு பழகுவதற்கு கிட்டிய வாய்ப்புகள், கவிதைகள் மற்றும் சிறுகதைகள் எழுதும் அளவிற்கு எனக்குள் எழுந்த 'துணிச்சல்' ஆகியவையும் என்னோடு சேர்ந்து கொழும்புக்குப் பயணித்தன.

அங்கு நான் 'நேரம் கிடைக்கும் போது' என்றில்லாமல் பெருமளவு நேரத்தை கலை இலக்கியம் மற்றும் எழுத்தாளர்களைச் சந்திப்பது, கூட்டங்களுக்குச் செல்வது என, கொழும்பும் எனக்கு 'கொழுகொம்பாக' மாறியது.

அந்த நாட்களில் தான் எனக்கு கொழும்பில் தினபதி பத்திரிகையில் பணியாற்றிய கவிஞர் ஈழவாணன் அவர்களது தொடர்பும் நட்பும் கிட்டியது. அவரது துணைவியார் கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை அவர்களின் உறவினர் என்ற காரணத்தால் அவர் பற்றிய தகவல்களையும் நாம் எமது உரையாடல்களில் சேர்த்துக்கொள்வோம்.

கவிஞர் ஈழவாணன் அவர்கள் புதுக் கவிதைகளில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தாலும் புதுக் கவிதைகளை எழுதுபவராக இருந்தாலும், நல்லதோர் சந்தக் கவிஞர். கவிதை இலக்கணத்தை பின்பற்றும் ஒருவராக எனக்குத் தெரிந்தார். ஒரு நாள் கவிஞர் ஈழவாணன் அவர்கள் என்னிடம் ஒரு புதிய விடயத்தை பகிர்ந்து கொண்டார். 'அக்னி' என்னும் காலாண்டு கவிதை இதழை தொடங்க இருப்பதாகவும் அதற்கு என்னை உதவி ஆசிரியர்களில் ஒருவராக இணைத்துக் கொள்ள விரும்புவதாகவும், கவிஞர் மேமன் கவி அவர்களும் தன்னோடு இணைந்து கொள்ள இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்.

1974-ம் ஆண்டு போலிகள் என்னும் புதுக்கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்ட பின்னர், எனக்கு இவ்வாறான ஒரு இலக்கியப் பொறுப்பு தரப்பட்டது என்னை உற்சாகப்படுத்தியது. ஈழவாணன் அவர்கள் ஏற்கனவே பலரோடு தொடர்பு கொண்டு 'அக்னி' இதழுக்கான கவிதைகளை கேட்டிருந்ததால் தபால் மூலமாக கவிதைகள் பல வந்து சேரத் தொடங்கின. கவிதை

கள் வந்த தபால் உறைகளைத் திறந்து கவிதைகளை வாசிப்பது அவற்றை அட்டவணைப்படுத்துவது போன்ற பணிகளை நாம் இணைந்து செய்து கொண்டிருந்த போது ஒரு நாள் க-விநாயகர் கந்தவனம் அவர்களுடைய கவிதைகள் இரண்டு தபாலில் வந்திருந்ததை பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு 'இவரை தங்களுக்குத் தெரியுமா? என்று ஆவலுடன் கேட்டேன். தனக்கே இயல்பான சிரிப்பொன்றுடன் கவிஞர் ஈழவாணன் கவிநாயகரைப் பற்றி எனக்குச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

'கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் மாத்தளையில் ஆசிரியராக பணியாற்றிய போது அவரது கவிதைகளை நான் தினபதி வார இதழில் பிரசுரித்திருந்தேன். அவரது அழைப்பின் பேரில் மாத்தளைக்குச் சென்று அவரது வீட்டில் ஒரு நாள் தங்கியிருந்து கவிதை மற்றும் தமிழ் இலக்கியம் பற்றி பேசிப் பகிர்ந்து கொண்டோம். தற்போது அவர் யாழ்ப்பாணம் சென்று விட்டார்.' என்றார்.

'அக்னி' இதழ் 1975-ம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் வெளிவந்தது. முதலாவது இதழுக்கு நல்ல வரவேற்பு. அதன் வெளியீட்டு விழா கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

சில வாரங்களுக்குப் பின்னர் நான் விடுமுறையில் யாழ்ப்பாணம் செல்ல இருந்தபோது 'நானும் யாழ்ப்பாணம் வருகின்றேன். அக்னி முதலாவது இதழுக்கு கவிதைகள் தந்தவர்களுக்கு நேரடியாகவே சென்று இதழ் பிரதிகளை வழங்குவோம்' என்றார் கவிஞர் ஈழவாணன்.

அடுத்த வாரமே யாழ்ப்பாணத்தில் குரும்பசிட்டியில் அமைந்திருந்த கவிநாயகரின் இல்லத்தில் அவரைச் சந்திப்பதற்காக, திருநெல்வேலியிலிருந்து துவிச்சக்கர வண்டியில் 'டபிளாகப்' புறப்பட்டோம். எனது வீடும் ஈழவாணன் அவர்கள் துணைவியாரின் வீடும் திருநெல்வேலியில் இருந்ததால் எமது யாழ்ப்பாணப் பயணத்தில் பல விடயங்களை விரைவாகச் செய்து முடிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

குரும்பசிட்டியில் உள்ள கவிநாயகரின் வீட்டைக் கண்டு பிடித்து அங்கு சென்ற போது மாலை 4.00 மணி இருக்கும். எம்மை எதிர்பார்த்து இருந்தபடியால் வாசலுக்கு வந்து கவிஞர் ஈழவாணனையும் என்னையும் வீட்டுக்குள் அழைத்துச் சென்றார். அப்போது எம்மை உபசரிப்பதில் துணைவியார் தவமணி அவர்கள் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார்.

அன்று சில மணி நேரம் கவிநாயகரோடு இருந்து விட்டு திருநெல்வேலிக்கு திரும்பினோம். அன்றிலிருந்து அவர் 1979-ம் ஆண்டு தென்னாபிரிக்கா செல்லும் வரை அவரது கவியரங்குகளுக்குச் செல்வதும் சில வேளைகளில் யாழ் இலக்கிய வட்டம் நடத்துகின்ற விழாக்களுக்கு பார்வையாளனாகச் சென்று அவரோடு உரையாடுவதும், அவர் அன்பாக 'தம்பி' என விழித்து என் மீது கொண்ட அக்கறையை காட்டுவதையும், அவற்றினால் இன்புற்றவனாக இருந்ததையும் என்னால் இன்றும் உணரமுடிகின்றது.

நான் கனடாவில் கால்பதித்த மார்ச் 1990 முதல் வாரத்திலேயே 'கந்தவனம் மாஸ்டர்' இங்கு தான் இருக்கின்றார் என்ற செய்தி எனக்கு கிட்டியது. எனவே அவரைச் சந்திக்கப்போகும் நாளிற்காக காத்திருந்தேன். எனது எழுத்துப் பழக்கத்திற்கு தீனி போடும் வகையில் இங்கும் பத்திரிகைகள் மற்றும்

சஞ்சிகைகள் விரிந்து கிடந்தன. தாயகம் வாரப் பத்திரிகையில் வாரா வாரம் எழுதும் ஒருவனாகவும் 'உலகத் தமிழர்' பத்திரிகைக்கு ஆக்கங்களை அனுப்புபவனாகவும் நான் இயங்கிக்கொண்டிருந்தேன்.

அப்போது எம்மிடத்தில் கைத்தொலைபேசி இருக்கவில்லை. ஒரு நாள் எனது வீட்டு இலக்கத்திற்கு கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள் தொலைபேசியில் அழைத்தார். 'தம்பி' நீங்கள் இங்கு வந்திருப்பதை அறிந்தேன். உலகத்தமிழர் பத்திரிகை நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் தாங்கள் இரண்டாம் பரிசு பெற்றதை பார்த்தேன்' என்று அந்த உரையாடல் தொடர்ந்தது. கவிஞர் ஈழவாணன் மற்றும் கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை பற்றியெல்லாம் விசாரித்தார். ஆமாம்! எனக்குள் ஒரு புதிய உற்சாகம் உருவெடுக்கத் தொடங்கியது. கவிநாயகர் போன்றவர்கள் வாழ்கின்ற தேசத்தில் எமக்கு இனி 'வேலைகள்' அதிகரிக்கப்போகின்றன. எம்மைத் தட்டிக்கொடுக்க பல கல்விமான்கள் உள்ளார்கள் என்று எண்ணினேன். அந்த எண்ணம் சரியாகவே தொடர்ந்தது.

கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள் தான் பங்குபற்றும் இலக்கிய மற்றும் பொது நிகழ்வுகளுக்கு எனக்கும் அழைப்புக்கள் கிடைக்கச் செய்வார். சமய நிகழ்வுகள், ஆலய உற்சவங்கள், அரங்கேற்றங்கள் ஆகியவற்றில் கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள் முன்வரிசையில் அமர்ந்திருப்பார். நண்பர்களுடன் விழாக்களுக்கு செல்லும் போது அவரோடு உரையாடிவிட்டு அவருக்கு பின்னால் உள்ள வரிசைகளில் நாம் அமர்ந்து கொள்வோம். ஆனால் நாட்கள் செல்ல கவிநாயகர் மற்றும் அதிபர் கனகசபாபதி ஆகியோரையும் ஒரே இடத்தில் சந்தித்து உரையாடி அவர்களது பாராட்டுக்களை பெறும் பலரில் நானும் ஒருவனாக மாறிவருவதை என்னால் உணர முடிந்தது. கவிநாயகர், அதிபர் இருவருமே மேடையில் உரையாற்றுவார்கள். சபையில் அமைதியாக அமர்ந்திருந்து நிகழ்ச்சிகளை, மற்றவர்கள் ஆற்றுகின்ற உரைகளை கேட்டு ரசிப்பார்கள்.

காலம் கடந்து சென்று கொண்டிருக்கின்றது. கலை இலக்கியம், நாடகம், வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்ற துறைகளில் இலங்கையில் பணியாற்றிய பலர் கனடாவில் கால் பதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இதனால் தொடர்புகள் அதிகரித்தன. இதே போன்று, பல அமைப்புக்கள் சங்கங்கள் கவிநாயகரை தங்கள் நிர்வாகப் பதவிகளில் இணைத்துக் கொண்டன. வாரா வாரம் எமக்கு ஓய்வின்றி சந்தர்ப்பங்கள் கிட்டிய வண்ணம் இருந்தன. அவரைச் சந்திப்பதற்கும் அவரது உரையும் கவியரங்குக் கவிதைகளையும் கனடாவில் கேட்டு மகிழும் சந்தர்ப்பங்கள் எம் வீடு தேடி வந்து கதவுகளைத் தட்டிய வண்ணம் இருந்தன.

1993-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் நான்கு நண்பர்களும் நானும் இணைந்து ஆரம்பித்த 'சூரியன்' வாரப் பத்திரிகை வெளிவரத் தொடங்கியது. நான் அதன் ஆசிரியர். பத்திரிகையில் பணியாற்றும் ஒரு புதிய அனுபவம். பாடசாலையில் பரீட்சை மண்டபத்தில் அமர்ந்திருக்கும் ஒரு பரீட்சார்த்தியைப் போல அந்தப் பதவியை பொறுப்பேற்றுக்கொண்டேன். ஆனால் நான் எதிர்பார்த்த சிரமங்கள் தவிர்க்கப்பட்டன. என்னை உற்சாகப்படுத்தும் வகையில் ஒவ்வொரு வாரமும் கவிநாயகரும் அதிபர் கனகசபாபதி அவர்களும் என்னைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் பாராட்டுவார்கள். ஒரு நாள் கவிஞர் என்னிடத்தில் முகத்தில் புன்னகை தவழச் சொன்னார்.

'தம்பி! உங்கட 'சூரியன்' பத்திரிகை' யாழ்ப்பாண 'ஈழநாடு' பத்திரிகை போல இருக்குது. பல செய்திகள் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் கவிஞர்கள் பற்றியதாக இருக்கின்றது. நீர் ஒரு இலக்கியவாதியாக இருப்பதால் தான் இதை நீர் சாத்தியமாக்குகின்றீர் என்று நினைக்கின்றேன்' என்றார். அதற்கு சம்மதம் தெரிவிப்பது போன்று அதிபர் கனகசபாபதி அவர்களும் புன்னகையொன்றை உதிர்த்து அதை ஆமோதித்தார்.

ஓர் எழுத்தாளனாகவும் கவிஞனாகவும் அடையாளப்படுத்தப்

பட்ட நான், ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியராக தோற்றம் பெற்றதனால், இங்கு இடம்பெறுகின்ற பெரும் விழாக்கள், சிறு நிகழ்ச்சிகள் என அனைத்திற்கும் அழைக்கப்பெற்றேன். அங்கு முன் வரிசையில் அமர்ந்திருக்கும் கவிநாயகர் கந்தவனம் போன்றவர்கள் என்னையும் அழைத்து அவர்களுக்கு அருகில் அமர வைத்து அழகு பார்க்கத் தொடங்கினார்கள். ஆரம்பத்தில் முன்வரிசையில் அமர்ந்திருப்பது எனக்கு 'கூச்சம்' தரும் ஒன்றாக இருந்தாலும் காலப்போக்கில் பழகிப்போய் விட்டது.

தொடர்ந்து 1996-ம் ஆண்டு 'சூரியன்' பத்திரிகை இடை நிறுத்தப்படவேண்டி ஏற்பட்டது. அப்போது கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களும் ஏனைய சிலரும் பத்திரிகைத் துறையை கைவிட வேண்டாம் என்றும், அதைத் தொடரும்படியும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவர்கள் அளித்த தைரியம் எனக்கு 'உதயன்' பத்திரிகையை உடனடியாகவே ஆரம்பிக்கும் உறுதியையும் ஏற்படுத்தியது.

கவிநாயகர் பற்றிய இந்த கட்டுரைக்கு, வாழ்க்கை அனுபவித்தவர் என்பதற்குப் பதிலாக 'வாழ்க்கையைச் சுவைத்தவர்' என்ற தலைப்பைச் சேர்த்துக்கொண்டேன். கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களோடு நான் பழகியும் கலந்துரையாடியும் வந்த மிக நீண்ட காலப்பகுதியில் நான் ஆழ்ந்து அவதானித்த வகையில், அவர் எதனையும் சுவைத்து அனுபவிப்பவர் என்பதை அனைத்து நண்பர்களும் தெரிந்திருந்தோம்.

கவிநாயகர் அவர்கள் உணவையும் நன்கு சுவைத்து உண்பவர். அதைப்போலவே பலரோடு தான் கொண்டிருந்த நட்பையும் சுவைத்துப் பார்ப்பதில் விருப்பம் கொண்டவர். அதற்கு அடுத்ததாக நான் அவதானித்த அவருக்கு பிடித்த விடயம் ஆங்கில இலக்கியம் பற்றி உரையாடுவது. சில வேளைகளில் உரையாடும் போதும் 'ஷேக்ஸ்பியர்' அவர்களின் நாடகங்களிலிருந்து சில வசனங்களை எமக்கு உணர்வுச் சுவையுடன் பேசிக்காட்டுவார்.

கவிநாயகரின் இறுதி அஞ்சலியில், தனது தாத்தா பற்றி உரையாற்றிய கவிநாயகரின் பேரரான கிருஸ்ணா உருக்கமும் சோகமும் நகைச்சுவையும் கலந்து தனது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்ட போது, தனது பாடசாலைக் காலப்பகுதியில் ஆங்கில இலக்கியப் பாடத்தில் தனக்கு பெரும் ஆதரவாக விளங்கியவர் தனது தாத்தாவான கவிநாயகர் அவர்கள் தான் என்றும், அவ்வேளையில் அவரது ஆங்கிலப் புலமை பற்றி தான் வியப்படைந்ததாகவும் தெரிவித்ததை நான் இந்த நேரத்தில் எனது கூற்றுக்கு சான்றாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மேலும், கவிநாயகர் அவர்கள் நகைச்சுவை உணர்வு அதிகம் கொண்டவர். இந்த விடயத்தில் நான் அனுபவித்த நூற்றுக்கணக்கான சம்பவங்களைச் சொல்லலாம். நகைச்சுவைகளை பகிர்ந்து கொள்ளும் போது அவை தரும் இன்பத்தை சுவைப்பதில் வல்லவர்.

புதிதாக ஒருவரைச் சந்திக்கும் போது அவர் கூறுவதை அமைதியாக செவிமடுப்பதிலும் பின்னர் அவருக்குப் பயன்தரும் வகையில் கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் வழங்குவதிலும் பக்குவம் நிறைந்தவராகவே கவிநாயகர் எமக்கு தெரிந்தார் என்பதையும் பலரும் அறிவார்கள்.

மேலும், கவிநாயகர் அவர்கள் அணிகின்ற பாதணிகளையும் ஆடைகளையும் பார்க்கும்போது, அவர் அவற்றை எவ்வாறு ரசித்து அணிந்து, தன்னை ஓர் இளைஞனைப் போன்று காட்சிப்படுத்துகின்றார் என்று, அவரது ரசனையை எம்மில் பலர் வியந்துள்ளோம். 'மாஸ்டர்! நீங்கள் போட்டிருக்கின்ற சப்பாத்து பொடியள் போடுகின்றது' என்று நாம் கூறி முடிக்கும் முன்னரே, கவிநாயகர் 'எனக்கு என்ன வயதென்று நீங்கள் நினைக்கிறீயள்?' என்று எம்மை 'மடக்க' முயல்வார்.

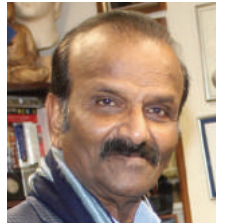
எமது 'உதயன்' பத்திரிகையின் விழாக்களில் எப்போதும் கவிநாயகர் முன்னிலை வகிப்பார். அவர் அமர்ந்திருக்கின்ற ஆசனத்திற்கு அருகில் அமர்ந்து கொள்வதற்கு பலர் விரும்புவார்கள். பெரும்பாலும் அதிபர் கனகசபாபதி அவர்கள் ஒருபக்கத்திலும் மறுபக்கத்தில் யாராவது அவர்கள் இருவருக்கும் பிடித்தமான ஓர் எழுத்தாளர் அல்லது பேச்சாளர் அமர்ந்திருப்பார். அந்தப் பாக்கியம் எனக்கும் கிட்டியிருக்கின்றது.

ஒரு விழாவில் கவிநாயகர் தலைமையில் கவியரங்கம். ஒவ்வொருவரையும் அழைக்கும் போது நகைச்சுவை ததும்ப அறிமுகம் செய்வார். பங்குபற்றிய கவிஞர்களில் நானும் ஒருவனாக இருக்க, என்னை கவிதை வாசிக்க அழைத்த போது அவரது அறிமுகம் இவ்வாறிருந்தது. 'உதேன் உதேன் என்றவர்கள் இப்போது உதயன் உதயன் என்று கடைகளுக்கு ஓடுகின்றார்கள். அந்த உதயனின் அதிபரும் ஆசிரியருமான கவிஞர் லோகேந்திரலிங்கம் அவர்களை கவிபாட அழைக்கின்றேன்' என்றார். அந்த நேரத்திலும் அவரது நகைச் சுவையை ரசித்த வண்ணம் எனது பணிக்கான ஒலிவாங்கியை நோக்கிச் சென்றேன் நான்.

கவிநாயகரின் கனடிய வாழ்வு பற்றிய படைப்புகள் நிறையவே வெளிவருவதற்கு விடயங்கள் இங்கு கொட்டிக்கிடக்கின்றன. எழுத விரும்பும் படைப்பாளிகளுக்கு களங்களாக அவர் சார்ந்த விழாக்களும் விடயங்களும் அவரது உரைகளும் உரையாடல்களும் கலையும் கவிதைகளும் நாடக விழாக்களும் நடன அரங்கேற்றங்களும் மாநாடுகளும் மகளிர் மன்ற விழாக்களும் சமயப் பங்களிப்புகளும் சமூக ஈடுபாடுகளும் ஆசிரியர்களின் விழாக்களும் மாணவர் மன்றங்களின் செயற்பாடுகளும் என ஏராளம் ஏராளம்.

கவிநாயகரின் ஐம்பது ஆண்டு காலப்பகுதியில் நான் சம்பந்தப்பட்ட அல்லது அறிந்து தெளிந்து கொண்ட பல, இந்தக் கட்டுரையில் அடங்கியுள்ளன என்று நான் நம்புகின்றேன்.

முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று அவர் மறைந்து ஒரு வாரத்திற்குப் பின்னர், அவர் எந்நாளும் உருகிப் பாடிக்கொண்டிருந்த 'தென்னாடுடையை சிவனே போற்றி' என்று தொடங்கும் திருவாசகத்தை கேட்ட வண்ணம்... அவனடியை அடைந்த நாளில், அவருக்கான இது போன்ற 'காணிக்கை'யை எழுதி முடிப்பது, அவருக்காக நாம் அனைவரும் வழங்கும் கௌரவம் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

logendralingam.rn@thaiveedu.com

காந்தக் தமிழ் வனத்திடைக் களித்தே... - குரும்பசிடி ஐ. ஜெகதீஸ்வரன்

**'என்ன யான் முடிவாக இயம்புவேன்
இங்கு கூடிய இன்றமிழ் மக்களே
தன்னைத் தானறி யாத தமிழனும்
தக்க மானத்தை விற்குந் தமிழனும்
உன்னி ஓர்கணம் ஒற்றுமைப் பண்பினை
உணர்ந் திடாத உளுத்தரும் உணர்ச்சிகள்
இன்னு மின்றி இழிவுப் பிணங்களாய்
இருப்பின் பாரதி பாடலை இன்றைக்கே
சென்று ஊன்றிப் படித்திடின் செம்மையாய்
சேருங் கையுடன் செந்தமிழ் மானமே
அன்று பாரதி சொன்ன அருமொழி
இன்று மப்படியே எமக் காகுமாம்'**

6மது பெருமதிப்பிற்குரிய கவிமணி வி. கந்தவனம் அவர்கள், மார்ச் 16 1963-ல் இலங்கைத் தீவின் ஹட்டன் நகரத்து ஹைலாண்ட்ஸ் கல்லூரித் தமிழ் விழாக் கவியரங்கில் பாடிய வரிகள் அவை. ஈழத் தமிழர்கள் நாம் எதிர்கொண்ட இத்தனை அழிவுகள், அலைக்கழிப்புகள், மனக்கிலேசங்கள், புலப்பெயர்வுகள் ஆகியவற்றின் பின்னரும் வாழும் நாடுகளிலெல்லாம் அணியணியாய் பிரிபட்டு நிற்கும் இன்றைய அவல நிலைக்கும் பொருந்துமாப்போல் அமைந்திருக்கும் அற்புத வரிகள். அறுபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் நிலைபெறும் இத்தகு கவிதைகளாலும், கவின்கு உரைகளாலும் தமிழ் லக்கிய வெளியைச் செழுமைப்படுத்திய தகவுடையார் புகழ்பேசுதல் தகுமே. ஒக்ரோபர் 28, 2023-ல் தமது 90-வது அகவை எய்தி, மண்ணில் நல்ல வண்ணமாய் நிறைவாழ்வு வாழ்ந்து, மார்ச் 11, 2024 அன்று இறைபதம் அடைந்த கவிநாயகர் அவர்களுடனான எனது அனுபவங்கள் பற்றி உங்களோடு பகிர்ந்துகொள்ள விழைகின்றேன்.

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து அறுபதுகளின் பிற்பட்ட பொழுதுகள் - கலைகள் மலிந்த எங்கள் குரும்பசிட்டிக் கிராமத்தின் பொற்காலம். ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலும் இக்காலப்பகுதியே மரபு வழிப் படைப்புக்களையும், முற்போக்குச் சிந்தனை வழி ஆக்கங்களையும் வாசகர்கள் ஒருசேர நுகர்ந்து மகிழ வழி ஏற்படுத்திய நற்காலம் என்பர் ஆய்வாளர். அண்ணளவாக 730 குடும்பங்களைக் கொண்டிருந்த அன்றைய காலகட்டத்தில் ஐந்து சனசமூக நிலையங்களோடு அமைதியாக இயங்கிக்கொண்டிருந்த கிராமத்தின் தலைச் சங்கமாய் சிலிர்த்து நின்றது சன்மார்க்க சபை. இங்கு நிகழும் விழாக்களுக்கு வரும் பெயர்பெற்ற இலக்கிய ஆளுமைகளும், எம்

கிராமத்துப் பெரியவர்களும் ஓரணியாய் பிரதான வீதியில் நடை பயில்வதைப் பார்த்துப் பார்த்து வளர்ந்தவர்கள் நாங்கள். 1965 - 1975 காலப்பகுதியில் கவிமணி வி. கந்தவனம், இரசிகமணி கனக செந்திநாதன், கலைப்பேரரசு ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை, குறமகள் வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம், செஞ்சொற்-செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, மயிலங்கூடலூர் நடராஜன், பார்வதிநாதசிவம், அரியாலையூர் ஐயாத்துரை, மதுரகவி நாகராஜன் போன்றோரின் அரவணைப்பில் பரிமளித்திருந்

தது குரும்பசிட்டிக் கிராமம்.

குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றத்தின் காலாண்டிதழான 'சன்மார்க்க தீபம்' இணையாசிரியர்களில் ஒருவராக நான் செயற்பட்டவேளை, 'கறுப்புப்பால்', 'கதவைத் திறவுங்கள்' என இரு சிறுகதைகளை எழுதியிருந்தேன். இச்சிறுகதைகள் அந்நாட்களில் (1971) பெரும் பிரச்சினைகளையும் அச்சுறுத்தல்களையும் எனக்கும், என் பெற்றோருக்கும் ஏற்படுத்தியிருந்தன. இவ்விரு சிறுகதைகளினதும் கூர்மையைக் குறைத்தும், வீச்சுப்பரப்பை விசாலித்தும் செழுமைப்படுத்தியவர்கவிஞர் அவர்களே. சாதிப் பிரச்சினையை மையமாக வைத்து

இவர் எழுதிய 'சமூகம்' குறுநாவல் பிரசுரிக்கப்படாமல் போனது பற்றியும், கவிநாயகன் என்ற புனைபெயரில் இவர் எழுதி வெளியிட்ட முதற் குறுநாவலான 'ஒன்றரை ரூபாய்' ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள், எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகள் பற்றியும் பின்னர் வாசித்தறிந்த வேளையில் என் கதைகளைச் செப்பனிட்டதன் தாற்பரியத்தை உணர்ந்துகொண்டேன்.

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து எழுபதுகளில் சன்மார்க்க இளைஞர் மன்றத்தின் தலைவராகச் செயற்பட்ட வேளையில் குரும்பசீட்டி சித்திவிநாயகர் ஆலய வருடாந்த உற்சவ காலங்களில் சமயச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தும் திட்டம் ஒன்றினை முன்னெடுத்தோம். இதன் பொருட்டுத் தொடர்ச்சியாக கவிஞர் அவர்களையே ஆண்டுதோறும் ஆலோசித்துப் பணியாற்றிய காலங்கள் பசுமையானவை. ஒவ்வொரு வருடமும் கவிமணி அவர்களை முதன்நாள் நிகழ்வில் உரையாற்றச் சம்மதம் வாங்கிவிடுவோம். அன்றைய நாட்களில், ஒரு தந்தைக்கும் மகனுக்குமான உறவு முறைதான் எங்களுக்கிடையே நிலவியது. அதனால் நாம் கேட்கின்ற பெரும்பாலான விடயங்களில் எப்படியும் சம்மதம் கிடைத்துவிடும். நிகழ்ச்சி நிரல் இறுதியாக இவராலேயே சரிபார்க்கப்படும்.

யாழ். மாவட்டத்துப் பிரபல்யம் வாய்ந்த சமயச் சொற்பொழிவாளர்கள் பெரும்பாலானோரை உள்ளடக்கியதாய் அமையும் அந் நிகழ்ச்சி நிரல் அவரவர் சம்மதத்துடன் அல்லது வேண்டுதலின் பேரில் கௌரவப் பட்டங்களுடனும், கல்வித் தகைமைகளுடனும் நிறைவு செய்யப்படும். கவிமணி அவர்களின் பெயருக்கு முன்னும், பின்னும் அவர்மீதுள்ள அபிமானத்தால் அவரது பட்டங்களையும், கல்வித் தகைமைகளையும் நாமே குறித்துக் கொடுத்திருப்போம். ஆயினும் ஒவ்வொரு தடவையும் நிகழ்ச்சிநிரல் உறுதி செய்யப்பட்டு, அவரிடமிருந்து வரும்போது, அவர் பெயர் வெறுமனே கந்தவனம் ஆகவே காட்சியளிக்கும். இதுபற்றி நான் நேரடியாக அவரிடம் கேட்டபோது, 'தம்பி, என் கருத்துக்களை, அந்தக் கருத்துகளுக்காக மக்கள் கேட்கவேண்டுமே தவிர, நான் பெற்ற தகைமைகளுக்காகவோ, கௌரவப் பட்டங்களுக்காகவோ அல்ல என்று, ஏறத்தாழ ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சொல்லிய வார்த்தைகள் இன்னமும் நினைவிலிருக்கின்றன. இத்தகைய எளிமையும், தன்னடக்கம் பேணும் தகைமையும்,

கவியரங்குகளிலும், பட்டி மன்றங்களிலும், இன்னபிற நிகழ்வுகளிலும் அவையைமதிக்கும் மாண்பும், அவரை எங்கள் நெஞ்சங்களில் மிக உயர்ந்த இடத்தில் நிலைபெறச் செய்தது மட்டுமன்றி, எங்களையும் அவ்வாறு பயிற்றிக்கொள்ள உதவியது.

'மனிதர் தாம் நினைப்பதையும், காண்பதையும் சொல்ல முயல்கின்றார்கள். படிப்பதையும், கேட்பதையும் மற்றையோருக்குக் கூறும்புகிறார்கள். தனது அனுபவங்களை யாருடனேனும் பகிர்ந்துகொள்ள விழைகின்றார்கள். இவற்றைப் பிறருக்குச் சொல்வதற்குப் பலமுறைகள் உண்டு. எழுத்தைக் கருவியாகப் பயன்படுத்துபவர் எழுத்தாளர். அவ்விதம் எழுதுகையில் தனது ஆக்கத்தினை அவர் பயன்படுத்தவேண்டி இருக்கிறது.' என எழுத்தாளரை வரையறை செய்யும் கவிநாயகர்,

'தேன்கவிகள் நான்சொரிய வேண்டும்-கேட்பவர்கள் ஊனுயிரி லவைசுவற வேண்டும் வான்மழையைப் போற்பொழிய வேண்டும் -மண்ணிலதன் மேன்மைகளைப் போல்வளர வேண்டும் கூன்குருடர் செவிடர்களுக்குக் கெல்லாம் -வலிமைதரும் பான்மையிலென் பாட்டமைய வேண்டும்'

எனத் தற்றுணிபோடு பதின்ம வயதுகளிலேயே எழுத ஆரம்பித்திருந்தார். இவரின் முதலாவது ஆக்கமான 'ஒருகால் முன்றுதலை' குரும்பசீட்டி நா. பொன்னையா அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பெற்ற ஈழகேசரி பத்திரிகையில் தான் 1948-ல் வெளிவந்தது. 1948 - 1953 கால இடையில் கவிமணியாரின் பல்வேறு கட்டுரைகள் ஈழகேசரி பாலர் பகுதியைச் சிறப்புச் செய்தன. இதன் சம்பந்தமோ என்னவோ, ஓகஸ்ட் 10, 1964-ல் எங்கள் கிராமத்து மருகராய் வந்தார். தவமணி அம்மையின் துணைவராய் நின்றார். பழி பிறங்காப் பண்புடை மக்களாய் வாணி, வாரணன் இருவரும் வாய்த்ததால், எழு பிறப்பும் தீயவை தீண்டா பெருவாழ்வு கொண்டார்.

சாவகச்சேரி டுறிபேர்க் கல்லூரி, சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, கோவை கலைக்கல்லூரி ஆகியவற்றின் மாணவர். புவியியல் பட்டதாரி. கல்வி, நாடகம் கற்பித்தல், உயர்தர ஆங்கி

லம் என்பவற்றில் பட்டப்பின் டிப்ளோமா (Postgraduate Diploma) பெற்றவர். வயாவிளான் மத்திய மகா வித்தியால யத்தில் ஆசிரியர், உப. அதிபராகவும் அளவெட்டி அருணோ தயக் கல்லூரி அதிபராகவும் பதவி வகித்த காலங்களில் இவர் ஆற்றிய பணிகள், பல தரப்பினரதும் பாராட்டுக்களைப் பெற்றது. இவர் எழுதிய புவியியல் பாடப் புத்தகங்களும், வயாவிளான் ம.ம.வித்தியாலயத்தின் முதன் வெளியீடான வெள்ளிவிழா மலரும், நாடகத்தை ஒரு பாடமாக முதன் முத லில் க.பொ.த. உயர்தர வகுப்பில் கற்பித்தமையும், அரு ணோதயக் கல்லூரி கனிஷ்ட பாடசாலைக் கட்டடம் முற்றுப் பெற, தாமே தயாரித்து, தாமும் நடித்து நிதி சேகரித்து உதவி யமையும் விதந்துரைக்கத்தக்கவை. எங்கள் கிராமத்துப் பெரி யார் கலைப்பேரரசு ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை அவர்களது 'நிறை குடம்', 'இறுதிப்பரிசு', 'நாடகம்', 'வருஷம் பிறந்து முன்னம் முன்னம்' போன்ற நாடகங்களிலும் கவிஞர் அவர்கள் தொடர்ந்து தம் முத்திரையைப் பதித்து வந்தமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

குப்பிளான், ஏழாலை, கட்டுவன், அம்பனை, அளவெட்டி, காங்கேசன்துறை என அருகிருந்த கிராமங்கள் யாவிலும் (என் ஈருளி எட்டும்தூரம்) கவி அரங்குகளின் மாட்சியையும், பட்டிமன்றங்களின் வீச்சினையும், சிந்தை நிறை சமயச் சொற் பொழிவுகளையும் தேடித் தேடி அனுபவித்த காலங்கள் கடந்து, கவிஞர் அவர்கள் இலேசுத்து, தென்னாபிரிக்கா விற்கு ஜனவரி 22, 1980-ல் ஆசிரிய பணியேற்றுச் சென்று, அங்கிருந்து நவம்பர் 11, 1988-ல் கனடாவிற்கு வந்ததிலிருந்து மீண்டும் தொடர்ந்தது.

கனடிய மண்ணில் கவிமணியவர்கள் ஓச்சிய இலக்கிய ராஜாங்கம் பற்றிப் பலரும் அறிவர். பல்வேறு பெருமக்கள் வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பலவாறாய் விதந்துரைத்துள்ள னர். எனவே அவற்றிலிருந்து சற்று விலகி எங்கள் அனுபவங் களைப் பகிர்ந்து கொள்ள விளைகிறேன்.

**'வாழா தவர்கள் வாழ்ந்திடப் பாடு
பாழும் வறுமை தொலைந்திடப் பாடு
ஏழை என்றொரு மானிடன் இங்கே
இல்லை இல்லை எனத்துள்ளியே பாடு'**

என மக்களின் வறுமையை ஒழிக்கப் பாடவேண்டுமெனக் குர லெழுப்பியவர் கவிஞர். 80-களின் இறுதியிலும், 90-களின் தொடக்கத்திலும் ஈழ மண்ணில் நிகழ்ந்த அனர்த்தங்களால் மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளான குரும்பசிட்டிக் கிராம மக்களின் அவல நிலையைக் கருத்திற் கொண்டு, அவர்களுக்கேதே னும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்றெண்ணினார். இதன் பொருட்டு இன்னும் சிலருடன் சேர்ந்து 'குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபை - கனடா' எனும் அமைப்பை ஓகஸ்ட் 07, 1993-ல் தோற் றுவித்து, அதன் முதல் தலைவராக செயற்பட்டு, தம்மாலான உதவிகளை அங்கிருந்த உறவுகளுக்கு வழங்க வழி சமைத் தார்.

கனடா இந்துசமயப் பேரவையின் காப்பாளர், கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தின் தலைவர், உலகத் தமிழ்ப் பண் பாட்டு இயக்கம் கனடா கிளையின் காப்பாளர் எனப் பல்வேறு பொது அமைப்புக்களில் முக்கிய பொறுப்புக்களை வகித்து அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு உழைத்தவர். கனடா - குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபை அமைப்பின் தலைவராக நான் செயற்பட்ட

வேளையில் சபைக்கான அமைப்பு விதியினை இறுதிசெய்ய உதவியவர். முதன்முதலாய் முத்தமிழ் விழாவினை 'பொன்வயல்' என்ற பெயரில் நலன்புரி சபை நிகழ்த்திய வேளையில் உறுதுணையாய் விளங்கியவர். இவ்வமைப்பின் மன்ற கீதத்தை இயற்றி வழங்கியவரும் இவரே. 1999 ஆகஸ்ட் 02 அன்று நிகழ்ந்த பொன்வயல் நிகழ்வில் கவிமணி அவர்கள் 'இலக்கிய வித்தகர்' கௌரவப் பட்டம் வழங்கி மதிப்பளிக்கப் பெற்றார். இத்தகு பெருமைக்குரிய இலக்கிய ஆளுமையை, எங்கள் கிராமத்து முழு நிலவை மேலும் ஒளிரச்செய்ய நாமும் ஆங்கோர் அணிலாக இருக்க முடிந்ததே என்ற மனநிறைவு எமக்குண்டு.

எங்களுக்கு வாழ்வளித்த திருநாடாம் கனடா பெருநாட்டின் தேசிய கீதத்தை தமிழில் மொழிபெயர்த்த பெருமைக்குரியவர். நீண்டு நிலைக்கும் கனடியத் தமிழர் சமூகத்தில் கவிமணி கந்தவனம் அவர்கள் என்றும் நிலைத்திருப்பார். 2002-ல் அரிசோனா மாநிலத்து பென்சன் நகரத்து The World University கவிமணி அவர்களுக்கு 'The Cultural Doctorate In Philosophy Of Literature' என்ற உயர் விருதினை வழங்கிக் கௌரவித்தது. இது உலகெங்கும் பரந்துவாழும் தமிழ் உறவுகளுக்கு பெருமகிழ்ச்சியை அளித்தது. இதுபற்றி அன்றைய பொழுதில் ஜெர்மனி வெற்றிமணி ஆசிரியர் கலாநிதி மு.க.சு. சிவகுமாரன் அவர்கள் 'கந்தவனத் தமிழ்த் தேருக்கு கலாநிதி எனும் மணிமகுடம் இட்டு கனடாவில் இருந்து ஜெர்மனி, சுவீற்சர்லாந்து என அழகிய நாடுகளின், தமிழ் இலக்கிய வீதிகளில், தரணி போற்றும்படி இனிய தமிழ் வடம் இழுத்து பக்குவமாய் மீண்டும் இன்பத் தமிழ்த் தேரினை பாங்குடனே இருப்பிடம் சேர்த்துவிட்டோம்' எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். கனடா - குரும்பசிட்டி நலன்புரி சபைத் தலைவராக இருந்த செ. அசோகமுர்த்தி அவர்கள் 2002.03.10 அன்று கவிமணி

அவர்களுக்கு 'தமிழ்நிதி எங்கள் கலாநிதி' எனும் மலர் வெளியீட்டுடன் கூடிய பாராட்டு விழாவொன்றினையும் சிறப்புற நடத்தியிருந்தார்.

கவிமணி அவர்களின் மணிவிழாவையொட்டி 'தேன்தமிழ் தென்றல்' எஸ். ஜெகதீசன் அவர்கள் ஆக்கிய 'கவிநாயகர் கந்தவனம்' கனடாவில் வெளிவந்த முதல் வரலாற்று நூல். கவிஞர் அவர்கள் கலாநிதி பட்டம் பெற்றவேளையில் மேலதிக தகவலோடு 'கலாநிதி கவிநாயகர் கந்தவனம்' என மீள்பதிப்புச் செய்யப்பட்டமையும் மற்றும்மொரு வரலாறே.

**உலகத் தமிழர் ஒப்பில் தமிழர்
ஒரினமாக வாழியவே
அலகில் மொழியும் புகழும் திகழ
ஆள் போல் தழைத்து வாழியவே**

**ஆற்றல் கொண்டும் ஆக்கம் கொண்டும்
அகிலம் வியக்க வாழியவே
கூற்றே வரினும் மானம் குன்றா
கொள்கையில் நின்று வாழியவே**

என உலகத் தமிழர் யாவருடனும் உள்ளன்போடு உறவாடும் காந்தத் தமிழ் வனத்திடை உலவிக் களித்திருந்த காலங்கள் என்றும் பசுமையானவையே.

jegatheeswaran@thaiveedu.com

கவிஞரும் கதிரும்

- கதிர் துரைசிங்கம் -

1994 ஒக்டோபர் 8 ஸ்காபுரோவில் 'மகாஜனக் கல்லூரி

பழைய மாணவர் சங்கம் கனடா'வின் இரண்டாவது முத்தமிழ் விழா. கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களை இந்த விழாவில் கௌரவிக்க வேண்டும் என்கிறார் தலைவர், அதிபர் கனகசபாபதி. அதிபர் எது சொன்னாலும் சரியாக இருக்கும் என செயலாற்றும் செயற்குழுவின் உப தலைவராய் இருந்த நான், ஏன் இந்த கௌரவம் என்றேன். 'பட்டதாரி ஆசிரியர், நாடகக்கலையில் டிப்ளோமா, கவிஞர், பட்டிமன்ற பேச்சாளர், பௌராணிகர், நாடகர், அதிபராக இருந்து ஓய்வுபெற்று தென்ஆபிரிக்காவில் ஆசிரியராக கடமையாற்றி, 1988-ல் கனடா வந்தவர், 16 நூல்கள் எழுதி வெளியிட்டவர், சென்ற வருடம் இவரின் அறுபது வயது நிறைவை இலக்கிய நண்பர்கள் மணி விழாவாக ரொறன்ரோவிலும் மொன்றியாலிலும் கொண்டாடினார்கள், இவர் மகாஜனவின் மருமகன் (மனைவி தவமணி மகாஜனக் கல்லூரி பழைய மாணவி) என்று அதிபர் ஒரே மூச்சில் சொல்லி முடித்தார். மகாஜனங்கள் சார்பாக விழாவில் கவிஞருக்கு அதிபர் பொன்னாடை அணிந்து கௌரவம் செய்தார்.

மகாஜனவில், எனது ஆங்கில ஆசிரியர் இராமசாமி அவர்கள் வயாவிளான் மகாவித்தியாசாலை அதிபராக இருந்தவேளை, உப அதிபராக இருந்தவர் திரு. கந்தவனம் என்பதை மட்டும்

தெரிந்திருந்தேன். கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களின் தகமையும் மணி விழாவின் மகிமையும் அன்று எனக்குத் தெரியாது என்பது கசப்பான உண்மை.

ஆங்கிலத்திலும் பிரெஞ்சு மொழியிலும் உத்தியோகபூர்வமாக இருந்த கனடிய தேசிய கீதத்தை இதே ஆண்டு கவிஞர் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். 1995-ம் ஆண்டு மகாஜனம் மலரில் கவிஞரின் தமிழ் 'O Canada' பிரசுரமானதோடு எங்கள் சங்க விழா ஒன்றுகூடல்களில் தமிழில் இசைக்கவும் ஆரம்பித்தோம்.

நான், அதிபரின் நண்பன்; அதிபர், கவிஞரின் நண்பன்; எனவே, கவிஞரின் நட்பு எனக்குச் சுலபமாயிற்று.

கனடாவில் கவிஞர் ஆரம்பித்த, காப்பாளராக இருந்த, தலைவராக இருந்த அமைப்புகள் பல. இந்து சமயப் பேரவையில் தலைவராக இருந்தபோது அவர் என்னையும் அதில் இணைத்துக்கொண்டார். கனடா சைவசித்தாந்த மன்றத்தில் நான் இணையக் காரணமாக இருந்தவரும் கவிஞரே. ஹவாய் இறைவன் ஆலய ஆதீன முதல்வர் சுப்பிரமணியசாமி, பின்னர் ஹவாய் வேலன்சாமி ஆகியோரின் அறிமுகம் கிடைத்ததும் கவிஞரால்தான்.

எனது தாய் தந்தையரின் திருமண சஷ்டியுட்ப பூர்த்தி விழா மலருக்கு கவிஞரிடம் முன்னுரை கேட்டபோது 'எனது தந்தையின் அழைப்பில் பன்னாலை சேர். கனகசபை வித்தியாசாலையில் நடந்த நவராத்திரி விழா ஒன்றில் தான் சமய சொற்பொழிவு செய்ததாகக்கூறி' உரிமையுடன் முன்னுரை எழுதி, மலரை சிறப்பித்தார்.

என்னைப் பற்றிய நண்பர் என்ற மலரில் 'துரையரின் தொடர் கதை' என்ற தலைப்பிலும், கதிர் உலா என்ற மலரில் 'பாடறிந்து ஒழுகும் பண்பாளர்' என்ற தலைப்பிலும் எழுதியது மட்டுமன்றி தாய் வீடு பத்திரிகையில் அவர் எழுதிவந்த 'இலக்கிய உறவுகள்' தொடரிலும் என்னைப்பற்றி எழுதிக் கௌரவித்தார்.

எனது மைத்துனரின் மனைவி சந்திரரதி கணேசனின் நினைவு மலருக்காக ஈமைக் கிரியைகள் பற்றி ஆங்கிலத்தில் கவிஞர் எழுதிய 'Deathless rituals devoted to the dead' என்ற கட்டுரை எண்ணற்ற தடவை ஏனைய மலர்களில் மறு பிரசுரம் ஆனது.

2001-ல் மகாஜனக் கல்லூரி ப.மா.ச. முத்தமிழ் விழாவிற்சாக, விவாக இரத்து என்ற என் கதைக்கு கவிஞர் வசனம் எழுதி இயக்கி, விமலா மகேந்திரனையும் என்னையும் நடிக் கவைத்து, தானும் நீதிபதியாக நடத்த நாடகம் பெரும் பாராட்டு பெற்றது. இதுவே அரங்க நடிகனாக கனடாவில் கவிஞர் தோன்றிய முதல் நாடகமானது.

2005-ல் வெளிவந்த எனது 'காதோடு காதாக' என்ற நூலுக்கு 'துரையரின் சுத்தமான பூக்கள்' என்று அணிந்துரை எழுதி சிறப்பித்தார். எனது தந்தையின் நினைவு மலருக்கு திதி வெண்பா மற்றும் கவிதை எழுதிய கவிஞர், காசி சென்று பிதுர் கடன் செய்தல் பற்றி விளக்கினார்.

2005-ல் கவிஞர், கவிஞர் மனைவி, எனது மனைவி, நான் நால்வரும் டெல்லி சென்று அங்கிருந்து வாகனமொன்றில் பல மாநிலங்கள் ஊடாக காசி சென்று, காசி விசாலாட்சி சமேத விஸ்வநாதர் தரிசனம் முடித்து, தந்தையருக்கும் முன்னோர்க்கும் தர்ப்பணம் செய்து, பிதுர் கடமை செய்த நிகழ்வு இருவருக்கும் மனநிறைவாக அமைந்தது. இந்த யாத்திரை பற்றி கவிஞர் தனது 'தென்னகத்தில் என்னகத்தார்' நூலின் முன்னுரையில் பதிவு செய்துள்ளார்.

2007 மகாஜன ப.மா.ச. முத்தமிழ் விழாவிற்சாக காத்திரமான செய்தி சொல்லும் நகைச்சுவை நாடகம் ஒன்றை எழுதி இயக்குமாறு சாந்திநாதன் என்னைப் பணித்திருந்தார். நகைச்சுவைக்கு ஆறு பிரபலங்கள் தயார், 'என்னத்தைச் சொல்லி' என்ற நாடகப் பிரதி தயார். காத்திரமான செய்தி சொல்ல, காத்திரமானவர் கவிஞர் என நான் அவரை நாடியபோது, மன முவந்து ஏற்று மேடையில் மிடுக்குடன் நடத்து, அட்டல் கலந்த பாணியில் பேசிய வசனங்கள் சபையோரை மௌன மாக்கி சிந்திக்க வைத்தது.

இவை அனைத்தும் காற்றலையில் கவிஞர் என CTBC வானொலியில் ஒலிபரப்பாகி பின்னர் கவிஞரின் பவள விழாவில் 'கவிநாயகம் வாழ்வும் வரலாறும்' என வெளிவந்த நூலில் காணலாம். இந்த நூலில் கவிஞர் தனது பள்ளிப் பருவம் முதல் பவள ஆண்டு வரையான சம்பவங்களையும் தான் சந்

தித்தவர்களையும் பதிவு செய்துள்ளார். கவிஞரின் நன்றி உணர்வுக்கும் ஞாபகத் திறனுக்கும் வானொலி நிகழ்வும் வரலாற்று நூலும் சான்றானது.

2020-ல் இருந்து கிழமையில் மூன்று தடவை கவிஞருடன் தொலைபேசியில் உரையாடுவது, வசதியானபோது சந்திப்

பது, பிறந்த நாளன்று நேரில் கண்டு அவருக்கு வாழ்த்து சொல்வது ஆகியன எனது வழமையாயிற்று.

கோவிட் காலத்தில் வீட்டில் தங்கி இருந்ததால் எழுந்து நடக்கும் திறன் குறைந்து வெளியில் செல்லவும் தயங்கிய கவிஞர், வீட்டில் தொடர்ந்து இருந்துவிட்டார். ஆனால், அவர் நோய் வாய்ப்பட்டு இருக்கவில்லை.

சோபாவிலும் சக்கர நாற்காலியிலும் சந்தித்து வந்த கவிஞரை, 2023 மே தொடக்கம் கட்டிலின் அருகில் காண வேண்டியதாயிற்று.

கவிஞரின் 90-வது அகவை நிறைவு, 28 ஒக்டோபர் 2023 அன்று வீடு சென்று அவரை வாழ்த்தி, அவரின் ஆசியையும் பெற்றேன். சந்திப்பும் உரையாடலும் தொடர்ந்தது.

விழாக்கள் பல கண்டுவிட்டேன்: 'என்பத்தொன்பதைத் தொடர்வது தொன்பது அல்ல தொண்ணூறு'. நூறு ஒன்று கண்டுவிட்டேன், காணும் இனி என்ற திருப்பதியில் கவிஞர் இயற்கை எய்திவிட்டார்.

kathir.thuraisingam@thaiveedu.com

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

எம்மைவிட்டுப் பிரிந்தது எமக்குப் பேரிழப்பாகும்

-- குரு அரவிந்தன்

கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்கள் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்தது எமக்கு, குறிப்பாகக் கனடிய மக்களுக்குப் பேரிழப்பாகும்.

காங்கேசந்துறையில் நடந்த நாடகப்பட்டறை ஒன்றில்தான் கவிஞரின் உரையை முதலில் கேட்டிருந்தேன். அதன் பின் ஆசிரியர் மாணவன் என்ற வரம்புக்குள் அவருடன் உரையாடியும் இருக்கின்றேன். குரும்பசிட்டியைச் சேர்ந்த பிரபல நாடக ஆசிரியர் கலைப்பேரரசு ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை அவர்கள் நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் கல்வி கற்பித்தபோது அவரின் மாணவனாக இருந்தேன். கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களின்

யவர். யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் தலைவராகவும் இருந்தவர்.

1983-ம் ஆண்டு இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தைத் தொடர்ந்து, கலவரத்தில் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்கள் பெரிய அளவில் இடம் பெயர்ந்தார்கள். அவர்களில் ஒரு பகுதியினர் சொந்த மண்ணை விட்டுப் புலம் பெயர்ந்தார்கள். புலம் பெயர்ந்தவர்களில் அதிக அளவிலான தமிழ் மக்கள் கனடாவில் குடியேறினர். கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களும் இலே சுத்து, தென்னாபிரிக்காவிலிருந்து 1988-ம் ஆண்டு கனடா வந்திருந்தார். அப்படி கனடா வந்த சில தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் ஒன்று சேர்ந்து கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் என்ற பெயரில் ஒரு இலக்கிய வட்டத்தை 19-06-1993-ம் ஆண்டு உருவாக்கினார்கள். அன்று உருவாக்கப்பட்ட கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் கனடா தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் இதுவரை மாபெரும் பங்காற்றியிருக்கின்றது. பல எழுத்தாளர்களையும், கவிஞர்களையும் சர்வதேசத்திற்கு அறிமுகம் செய்த இணையம், இன்று வளர்ச்சி அடைந்து 31-வது வருடத்தில் கால் பதித்திருக்கின்றது.

நீண்ட இடைவெளியின் பின் கனடாவில்தான் கவிஞரைச் சந்தித்தேன். அதிபர் பொ. கனகசபாபதி மூலம் அவரைச் சந்திக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. 'தமிழ் ஆரம்' என்ற சிறுவர்களுக்கான வீடியோ வெளியிடுவதற்கு சிறுவர்களுக்கான பாடல் ஒன்றை அவரிடம் கேட்டிருந்தேன். எந்தவொரு தயக்கமும் இல்லாமல், உறவு முறைகளை அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் 'எந்தன் பிறந்த நாள்' என்ற சிறுவர் பாடலை எழுதித் தந்தார். பாஸ்கியின் இசையமைப்பில் அந்தப் பாடலும் தமிழ் ஆரத்தில் இடம் பெற்று, பலராலும் விரும்பப்பட்ட பாடலாக அமைந்தது.

கவிஞர் அவர்கள் எழுத்தாளர் இணையத்தின் தலைவராக இருந்தபோது, நான் பொருளாளராகக் கடமையாற்றினேன். அடுத்த நிர்வாக சபையில் மீண்டும் அவரைத் தலைவராக நியமித்த போது செயலாளராகக் கடமையாற்ற எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அவர் தொடர்ந்து ஆறு வருடங்கள் இணையத்தின் தலைவராகக் கடமையாற்றினார். எழுத்தாளர் இணையத்தின் 10-வது ஆண்டு விழாவை 2003-ம் ஆண்டு கொண்டாடும் போது அவர் தலைவராக இருந்தார். நான் செயலாளராகக் கடமையாற்றினேன். ஆண்டு விழாவில் பிரதம விருந்தினராக மின்னியல் பேராசிரியர் சு. பசுபதி அவர்கள் கலந்து சிறப்பித்தார். கவிஞர் தலைவராக இருந்த

புகந்தவீடும் குரும்பசிட்டிதான் என்பதால், அவர் இந்த நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறையை ஏற்பாடு செய்திருந்தார். கவிஞர் சாவகச்சேரி நுணாவிலை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். மாத் தளை சென் தோமஸ் கல்லூரி, வயாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாலயம் போன்ற கல்லூரிகளில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி

காலத்தில் 'அரும்பு' என்ற பெயரில் சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒன்றையும், 'கரும்பு' என்ற பெயரில் கவிதைத் தொகுப்பு ஒன்றையும் எழுத்தாளர் இணையம் வெளியிட்டிருந்தது. கவிஞரே நூல்களைத் தொகுத்திருந்தார். எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் காரணமாக அப்போது எழுத்துத் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த சிலரிடம் இருந்து சிறுகதைகளைப் பெற்று, அவற்றைத் தொகுத்து வெளியிட்டிருந்தோம். கவிஞரால் தொகுக்கப்பெற்ற இந்த சிறுகதைத் தொகுப்பில், கவிஞர் வி. கந்தவனம், வல்வை கமலா பெரியதம்பி, கலைவாணி இராஜகுமாரன், இரா. சம்பந்தன், மா. சித்திவிநாயகம், செல்வம் அருளானந்தம், நாவாந்துறை டானியல் ஜீவா, எம். பாபு, என்.கே. மகாலிங்கம், ஆர்.என். லோகேந்திரலிங்கம், வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் (குறமகள்), குரு அரவிந்தன் ஆகியோரின் சிறுகதைகள் இடம்பெற்றிருந்தன. முதுபெரும் எழுத்தாளர்களைக் கௌரவிக்க வேண்டும் என்ற அவரது விருப்பத்தின் காரணமாக 10-வது ஆண்டு விழாவில் கலாநிதி ஈழத்து பூராடனார், வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம், வித்துவான் க. செபரத்தினம் ஆகியோரின் வாழ்நாள் சாதனையைப் பாராட்டிக் கௌரவித்திருந்தோம்.

இவரது காலத்தில் பலவகையான கருத்தரங்குகள், கவியரங்குகள் ஒழுங்கு செய்வது, பிறநாடுகளில் இருந்து வரும் தமிழ் இலக்கிய எழுத்தாளர்களையும், கலைஞர்களையும் வரவேற்றுக் கௌரவிப்பது, தமிழ் எழுத்தாளர்களை வாழங்காலத்தில் கௌரவிப்பது, மறைந்த எழுத்தாளர்களுக்கு இரங்கற் கூட்டம் நடத்துவது, தமிழ் நூல்களை அறிமுகம் செய்து வெளியிடுவது, சிறுகதை - கவிதைப் போட்டிகளை நடத்தி தமிழ் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பது போன்ற பல நிகழ்வுகளை எழுத்தாளர் இணையம் செய்திருந்தது. இணையத்தின் வெளியீடுகளாக அமரர் க.செ. நடராசா நினைவு மலரான 'வானுறையுந் தெய்வம்', நாவுகுழியூரனின் 'உள்ளதான ஓவியம்', அனலை இராசேந்திரத்தின் 'பூவும் புல்லிதழும்', குரு அரவிந்தனின் 'உறங்குமோ காதல் நெஞ்சம்', கவிஞர் வி. கந்தவனத்தின் 'வரிக்கவிகள்', 'ஓ கனடா,' சின்னையா சிவநேசனின் 'சிறுவர் பாடல்கள்' ஆகிய நூல்கள் இவரது காலத்தில் வெளியிடப்பெற்றன. கவிஞரது நூல் ஒன்றுக்கு நான் வாழ்த்துரையும் எழுதியிருக்கின்றேன்.

தாயக, வெளிநாட்டு தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை கனடாவில் வெளியிட்டு அறிமுகம் செய்து வைப்பதில் எமது இணையம் முன்னின்று செயற்பட்டு வருவது யாவரும் அறிந்ததே. கவிஞர் இணையத்தின் தலைவராக இருந்த பொழுது வைத்திய கலாநிதி இந்திரகுமாரின் 'விண்வெளியில் வீரகாவியங்கள்', ஓவியக்கலைவேள் மு.க.சு. சிவகுமாரனின் 'இடைவெளி', மாத்தளை சோமுனின் 'லண்டன் முதல் கனடாவரை', சரஸ்வதி அரி கிருஸ்ணனின் 'நானும் ஒரு தமிழ்பெண்', புலவர் ம. பார்வதிநாதசிவத்தின் 'பசிப்பிணி மருத்துவன்', பண்டிதர் க. நாகலிங்கத்தின் 'செந்தமிழ் இலக்கண விளக்கம்', வித்துவான் க. செபரத்தினத்தின் 'ஈழத்துத் தமிழ் சான்றோர்', திருமதி நகுலா சிவநாதனின் 'அன்னையின் வளர்ப்பில் அரும்புகள்', ஆர். சிவலிங்கத்தின் (உதயணன்) உரைநடையில் 'கலேவலா' அகிய நூல்கள் எழுத்தாளர் இணையத்தால் கனடாவில் வெளியிடப்பெற்றதை முக்கியமாகக் குறிப்பிடலாம்.

கவிஞர் தலைவராக இருந்த போது, சிறுகதைப் பயிற்சிப் பட்டறையையும், மரபுக் கவிதைப் பயிற்சிப் பட்டறையையும்

தானே பொறுப்பேற்றுச் சிறப்பாகச் செய்திருந்தார். அதன் தொடர்ச்சியாக, மரபுக் கவிதைகள் இந்த மண்ணில் நிலைத்து நிற்கவேண்டும் என்ற விருப்பத்தோடு, மரபுக்கவிதைப் பயிற்சிப்பட்டறை ஒன்றை ஆரம்பித்து எழுத்தாளர் இணையத்தின் சார்பில் நடத்தினோம். சின்னையா சிவநேசன் அவர்கள் இணையத்தின் தலைவராக இருந்தபோது நான் செயலாளராக இருந்தேன். கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களும், பண்டிதர் ம. செ. அலெக்ஸாந்தர் அவர்களும் மரபுக்கவிதைப் பட்டறையைப் பொறுப்பேற்றுத் திறம்பட நடத்தினார்கள். பட்டறையில் பங்குபற்றிய அனைவருக்கும் சான்றிதழ் வழங்கிப் பாரட்டியிருந்தோம். அதில் பயிற்சி பெற்ற பல கவி

ஞர்கள் இப்பொழுது கவிஞர் கழகத்திலும் அங்கத்தவர்களாக இணைந்திருக்கிறார்கள் என்பது பெருமைக்குரியது.

கவிஞர் தலைவராக இருந்தபோது, பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு குறித்து சிறுகதைப் போட்டியும், கவிதைப் போட்டியும் நடத்திப் பரிசுகளும் பாராட்டுப் பத்திரங்களும் கொடுத்தோம். இருபத்தைந்து ஆண்டு நிறைவு குறித்தும் உலகளாவிய சிறுகதைப் போட்டி நடத்திப் பரிசுகளும், பாராட்டுப் பத்திரங்களும் வழங்கினோம். போட்டியில் பரிசு பெற்ற கதைகள் நூல் வடிவம் பெற்றிருக்கின்றன. 'சர்வதேச தமிழ்ச் சிறுகதைகள்' என்ற தலைப்பில் குரு அரவிந்தனால் தொகுக்கப்பட்டு எழுத்தாளர் இணையத்தால் வெளியிடப்பெற்ற இந்த நூல் எழுத்தாளர் இணையத்தின் இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுப்பாகும். முன்னாள் தலைவரான கவிஞரைக் கௌரவிக்கும் முகமாக அவரது வாழ்த்துச் செய்தியையும், அவரது புகைப்படத்தையும் இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பின் பின்பக்க அட்டையில் இடம் பெறச் செய்திருக்கின்றோம்.

சுவாமி விபுலானந்தரின்...

'வெள்ளை நிற மல்லிகையோ வேறெந்த மாமலரோ வள்ளல் அடியிணைக்கு வாய்த்த மலரெதுவோ வெள்ளை நிறப் பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது'

என்ற பாடலைப் படிக்கும்போது,

**‘அழவேண்டாம், ஆடி விழவேண்டாம்,
புசை விழாவேதும் வேண்டாம்
விரும்பி - தொழுது நினைத்தாலே போதும்’**

என்ற கவிஞரின் வெண்பா ஒன்று நினைவுக்கு வந்தது. தமிழ் மொழியை, சைவசமயத்தை, ஆன்மிக நல்வழியை வளர்ப்பதிலும் புலம் பெயர்ந்த மண்ணில் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டவர்களில் கவிஞரும் ஒருவராவார். ஓ கனடா தேசிய கீதத்தின் தமிழ் மொழி ஆக்கமும் எங்கள் கவிஞரால் எழுதப்பெற்றது. கனடாவின் 150-வது பிறந்ததினை விழாக் கொண்டாட்டங்களின் போது தமிழிலும் தேசிய கீதம் இசைக்கப்பெற்றது.

கவிஞர் 1993-ம் ஆண்டு கனடாவில் விநாயகப்பாவை வெளியிட்டார். அதன்பின் மணிக்கவிகள், ஒன்றுபட்டால், இயற்கைத்தமிழ், எழுத்தாளன், முத்தான தொண்டர், தங்கம்மா நான்மணி மாலை, புதிய சைவ வினாவிடை, சிவபுராணத்தத்துவம், பத்துப்பாட்டு, ஆறுமுகம், கனடாவில் சைவசமயம், அது வேறுவிதமான காதல், சிவ வழிபாடு, கந்தன் கதை, ஓ கனடா, வரிக்கவிகள், குருவழிபாடு, விநாயகப் பெருமானும் அகத்தியரும், முருகப்பெருமானும் ஓவையாரும், விநாயக வெண்பா, விநாயக விருத்தம், பொங்கு தமிழ், கவிதை மரபு, தென்னகத்தில் என்னகத்தார், பாவாரம் போன்ற பல நூல்களைக் கனடாவில் வெளியிட்டிருக்கின்றார். அதற்கு முன் பல நூல்களை இலங்கையில் வெளியிட்டிருந்தார். இவர் வெளியிட்ட எல்லா நூல்களின் விபரங்களையும் நான் இங்கே குறிப்பிடவில்லை.

இலக்கியத்துறையில் எனது சேவைக்காக எழுத்தாளர் இணையம் வெள்ளிவிழா கொண்டாடியபோது அவர் ‘அன்றைக்கு (கு) ஈழநாட்டிதழில் அணையாத தீபம் ஏற்றியவர் இன்றும் மலைவிளக்காகத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் இலங்குகின்றார். ஆன்ற இலக்கிய வடிவங்களில் அலன்போ போற்றிய சிறுகதையை உன்றி வளர்க்கும் அரவிந்தனை உலகம் மதித்துப் போற்றிடுமே! உருக்கு நல்லதை உரைக்கின்ற ஒழுக்கமுள்ள எழுத்தாளர் வேருக்கு வேரான விற்பன்னர் வெள்ளி விழாவினைக் கொண்டாடுவோம்! என்று பாராட்டிக் கவிதை வடித்திருந்தார். திருமதி வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் எங்களை விட்டுப் பிரிந்தபோது ‘பகுத்தறிவூட்டிய திண்ம களே’ என்ற தலைப்பில் ‘புள்ளித் தோகை மயில்போல புதிய

வாசனை மலர்போல வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் வையகம் போற்ற வலம்வந்தார்!’ என்று தொடங்கி ‘வற்றாத உன்றும் வற்றியதோ வாடாத மலரும் வாடியதோ குற்றால இலக்கிய வீழ்ச்சியின்ன குறமகளே உன்னை யார்மறப்பார்?’ என்று முடித்திருந்தார்.

தனிப்பட்ட முறையில் அவருடன் பழகும்போது அவரது மொழிப்பற்றை பார்த்து நான் வியந்திருக்கின்றேன். அவர் அருணோதயக் கல்லூரி அதிபராக இருந்தது மட்டுமல்ல, ஆங்கில மொழி அறிவும் அவரிடம் இருந்ததால் எதையும் இலகுவாகக் கையாளக்கூடியதாக, தலமைத்துவத்தை ஏற்று நடத்தக்கூடியதாக இருந்தது. நல்ல விடயங்களைப் பாராட்ட அவர் என்றும் பின் நின்றதில்லை. எனது கதைகள் தமிழக இதழ்களில் வெளிவரும் போதெல்லாம் அவர் மட்டுமல்ல, அவரது மனைவியும் வாசித்துவிட்டு பாராட்டுவார். ‘தம்பி உம் முடைய வாசகன்’ நான் என்று அவர் ஒருமுறை எல்லோருக்கும் முன்னால் என்னைப் பார்த்து சொன்ன போது எனக்கு என்ன பதில் சொல்வதென்றே தெரியாமல் தவித்தேன். தான் தான் முதலில் கதையை வாசித்துவிட்டு அவரிடம் கொடுப்பதாக அவரது மனைவி அப்போது சொன்னார், கவிஞரின் முன்னேற்றத்தில் அவரது மனைவி தவமணி அம்மாவின் பங்கு அதி முக்கியமானது. 2017-ம் ஆண்டு ஒருநாள் தொலைபேசியில் என்னை அழைத்து ‘தம்பி எனக்கொரு கடமையிருக்கு அதைச் செய்ய வேண்டும், அதற்குத்தான் அழைத்தேன்’ என்று சொல்லி எனது படம் ஒன்றை அனுப்பிவிடச் சொன்னார். இலக்கிய உறவுகள் என்ற தலைப்பில் செப்டெம்பர் மாதம் 2017-ம் ஆண்டு தாய்விடு இதழில் என்னைப் பற்றி எழுதிய அவரது கட்டுரை இடம் பெற்றிருந்ததைப் பார்த்ததும் அவருக்கு எடுத்து நன்றி தெரிவித்தேன்.

புலம்பெயர்ந்த கனடா மண்ணில் முத்த கவிஞர், இளைப்பாறிய அதிபர், சிறந்த பேச்சாளர், தமிழ் பற்றாளர், சமய பற்றாளர் என்று பன்முக ஆளுமை கொண்ட கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்களின் ஆத்மா சாந்தியடைய, அவரது குடும்பத்தினருடன் இணைந்து நாங்களும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

kuraravindan@thaiveedu.com

கந்தவனமெனும் கவி பூத்த நந்தவனம்!

- மா. சீத்தீவினாயகம்

மானிட நேயத்தை தன் வாழ்விலும், தமிழைத் தன் நெஞ்சிலும், தமிழர்களைத் தன் மூச்சிலும் சுமந்துகொண்டிருந்த மதிப்பிற்குரிய எம் கவிநாயகர் இனியில்லை என்பது பெருந்துயர் தருகின்றது.

பூமியை தன் வற்றாத கவியினால் தொட்டணைத்து மரபினால் மலரச் செய்து, யாப்பிலே வளர்த்துக் கவித்தோட்டமிட்ட இந்தக் கவிக் கோமான் ஆரவாரமும் ஆர்ப்பாட்டமுமில்லாத அற்புதக் கவிஞர். தன்னடக்கமிக்க தனித்துவ அடையாளம் கொண்ட தமிழின் அடையாளம் அவர்.

உள்ளன்பு கொண்ட அவரது பக்தி இலக்கியக் கவிதைகளில் உருகாதார் இங்கில்லை. சைவ மதத்தை தன் மூச்சுள்ள வரைக்கும் வளர்ப்பதற்காய் தன் சக்திக்கு மீறி அரும்பாடுபட்டுழைத்த அரிய ஆன்மீகவாதி. அவரின் 'பாவாரம்' என்கின்ற தூய செந்தமிழ்ச் சைவநெறிக் கவிதைகள் எம்மை ஈர்க்கச் செய்பவை.

1948-லிருந்து சைவப் பெரியார் ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்களால் வெளியிட்டு வந்த அரிய இதழ் ஆத்மஜோதி. 1995-ல் கனடாவிற்கு வருகை தந்த போது ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்கள் துரதிஸ்டவசமாக கனடாவில் காலமாகியதைத் தொடர்ந்து ஆத்மஜோதியை காலந்தவறாமல் கனடாவில் ஆசிரியராக இருந்து வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவர் கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள்.

சாவகச்சேரி - நுணாவிலில் பிறந்து சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டதாரியாகி ஆசிரியராய், அதிபராய், கவிஞராய், ஈழத்தின் மதிப்பார்ந்த இலக்கிய ஆளுமையாய் தான் சென்ற இடங்களையெல்லாம் சிறக்க வைத்தவர் கவிநாயகர் அவர்கள்.

அன்றைய நாட்களில் யாழ் கலை இலக்கிய வட்டம், மாத்தளை கலை இலக்கிய வட்டம் ஆகியவற்றின் மாண்புமிக்க தலைவராகவிருந்து ஈழதேசத்தின் இலக்கியத் தரத்தை தரணியறியச் செய்த தகமைசால் விற்பன்னர்.

நாடகம், கவிதை இலக்கியம், சமயம் எனத் தன்னை அனைத்திலும் ஈடுபடுத்தி அவற்றை வளர்த்தெடுத்து தான் வாழ்ந்த

சமூகத்தை உயர்த்த உழைத்த உன்னதமிக்க கர்ம ஜோகி.

கொழும்பு பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் நாடகக் கல்வி பயின்று பாண்டித்தியம் பெற்றவராகிச் சிறந்தவர். இவரோடு நாடக கல்வி கற்றவர்களுள் தாச்சியல், திருமதி வள்ளி நாயகி இராமலிங்கம், சண்முகலிங்கம், சிவானந்தன் போன்ற

தமிழ் கலையை மிளிரச் செய்தவர்களுமிருந்தார்கள். இவர்களோடு பயணித்து புற்றுவெளியாகவிருந்த ஈழ இலக்கியப் பரப்பை பூப்பூக்கும் நந்தவனமாக்கி வைத்தவர்களுள் கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களும் ஒருவர் என்றால் மிகையில்லை.

அதனால் தான் அவரின் அவரது 60-வது அகவையை 'தமிழர் தகவல்' திருச்செல்வம் அவர்கள் தலைமையேற்றும், 75வது வயதுப் பவளவிழாவை சட்டத்தரணி, 'கலைஞர்' மனுவல் யேசுதாசன் தலைமையேற்றும் கனடாவில் விழாவெடுத்து மகிழ்ந்தார்கள்.

அருணோதயாக் கல்லூரி அதிபராக இருந்த காலத்தில் அருணோதயத்தின் விடிவெள்ளி எனப் பெயரெடுத்தவர். யோகபுரம், வயாவிளான் எனப் பல இடங்களில் அதிபராக இருந்தவர் அவர்.

நூற்றுக்கணக்கான விலைமதிப்பற்ற நூல்களை எழுதியவர். கவிநாயகர், கவிமணி, மதுரகவி, இலக்கிய வித்தகர், சைவது ரந்தரர், என்றெல்லாம் எண்ணிக்கையற்ற பட்டங்களுக்கும், விருதுகளுக்கும் சொந்தக்காரர்.

**‘கங்கு மட்டைச் செருப்பிருக்கு
காவோலைக் குடையிருக்கு
எங்கள் தொழில் வெயில்மழை
என்று தடைப்படுவதில்லை’**

ஈழநாடு பத்திரிகையின் பத்தாவது ஆண்டு கவிதைப் போட்டி யிலே முதற் பரிசைப் பெற்றுக் கொடுத்த தன் கவிதை இது என்பார் கவிஞர். அந்த தமிழ் இயற்கையைப் பாடிய அந்த அறிவு நூலகம் சாய்ந்து போனது... இனியில்லை என்பது பெருந்துயர்.

பவளவிழாக் கண்ட இப் பகுத்தறிவுப் பெரியாரின் சுயம் பேசிய அழகான வானொலி உரையாடல்களை 500-ற்கும் அதிகமான பக்கங்களோடு பவள விழாக் குழு ரொறன்ரோ-வில் பதிப்பித்திருந்தது.

அது வானொலிக் கலைஞர் இளையபாரதிக்கும், கவிநாயக ருக்குமான உரையாடல்களாய் 2007 ஜூன் முதல் 2008 ஓகஸ்ட் வரை கனடிய தமிழ் ஒலிபரப்பு கூட்டுத்தாபன வான லையில் தொடர்ந்த பயனுள்ள உரையாடல்.

1986-களில் N.Veka என்ற புனைபெயரில் ‘Hail the tamil tigers’ என்கிற ஈழப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவை நல்கிய அழ கிய ஆங்கிலக் கவிதைகளை கவிஞர் எழுதி வெளியிட்டுத் தமிழர்க்கு ஆதாரமாய்த் திகழ்ந்தவர்.

கனடியத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத் தலைவராக இருந்து அரும் பணியாற்றியவர். கவியரங்க மேடைகளிலும், எழுத்தா ளர் இணையத்திலும் அவரோடு நானும் இணைந்திருந்த நாட் களை நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். கனடிய எழுத்தாளர் பன் னிருவரின் சிறுகதைகளை ‘அரும்பு’ என்ற பெயரில் 2000-ம் ஆண்டில் ரொறன்ரோவில் வெளியிட்டவர். அதில் எனது சிறு கதையும் ஒன்று இருந்தது.

மனவெளி, கலைமன்றம் போன்ற இளங்கலைஞர்களை உரு வாக்குகின்ற நாடக, நாட்டிய பள்ளிகளை ஊக்குவிப்பதில் அவர் என்றும் பின்னிற்றவரல்ல.

பேராசிரியர்கள், பேச்சாளர்கள், தத்துவவாதிகள், கவிஞர் கள், எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், நாட்டியதாரகைகள், பத் திரிகையாளர், வானொலியாளர்கள் என ஆளுக்கொரு திக் கில், மூலைக்கொரு மனிதர்களாகச் சிதறுண்டு கிடந்தவர் களை தமிழ் எழுத்தாளர் இணையமாக ஒருங்கிணைக்க அரும்பாடுபட்ட பெருமகனார்.

அதிபர் சிவபாலு அவர்கள் எழுத்தாளர் இணையத் தலைவ ராக இருந்த காலத்தே கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களும், பண்டிதர் ம.செ. அலெக்சாந்தர் அவர்களும் மரபு இலக்கண வகுப்புகளை ரொறன்ரோவில் ஏற்படுத்தி, இலவசமாக மரபு இலக்கணம் கற்பித்து இங்கு பல தரமான மரபுக் கவிஞர்

களை உருவாக்கினார்கள். அதன் தொடர்ச்சியாக கனடாவில் கவிஞர் கழகம் கவிநாயகரால் ஏற்படுத்தப்பட்டு அதன் தலை வராக தன் பிரிய மரபு மாணவரான சண்முகராசா அவர்க ளைத் தலைவராக்கி இற்றைவரை தமிழ்க் கவிதை மரபைப் பேணிக் காத்து வருகின்றனர்.

‘கவிதை மரபு’ என்கிற அரிய இலக்கணப் புத்தகத்தையும் அவர் எழுதி வெளியிட்டிருந்தார். காந்தளகம் வெளியீடாக வந்த அந்த மரபிலக்கண நூல், மரபுக் கவிதை இயற்றும் மாண்பை மிக இலகுவாக தமிழ் கூறு நல்லுலகிற்கு போதிக்கின்ற அற்புத நூல். இன்று ஆசான்கள் பண்டிதர் அலெக்சாந் தர், கவிநாயகர் இருவருமே இல்லையென்பது மிகுந்த கவலை தருகின்றது. இவர்களோடு அதன் வளர்ச்சிக்கு உறு துணையாக நின்றுழைத்து எம்மிடையே இருந்து மறைந்த அதிபர்கள் பொன். கனகசபாபதி, சிவநாயகமூர்த்தி போன்ற வர்களையும் நான் இந்தக் கணத்தில் நன்றியோடு நினைத் துக் கொள்கின்றேன்.

நேர்த்தி மிகுந்த வார்த்தைகளுக்குள் நற் கீர்த்தியோடு நீந்தி வரும் கவிநாயகர் அவர்கள்தான் கனடியத் தேசிய கீதத்தை, அதன் இசையும், பொருளும் மாறாமல் தமிழிலே ஆக்கித் தந்த பெருமைக்குரியவர்.

ஆங்கிலப் புலமை மிக்கவரான இவரது twelve stories மற் றும் lasting light எனும் இரு ஆங்கில நூல்களும் கனடிய உயர் வகுப்புப் பாடங்களுக்குப் பயன்படுத்தவென ரொறன்ரோ பாடசாலைப் பாடவிதானக்குழு அங்கீகரித்திருந் தது.

கனடாவில் அதிகப்படியான தமிழ்நூல்களை எழுதிய பெரி யார். இவர் ஈழத் தமிழரின் இலக்கிய வெளிச்சம். இந்த வெளிச்சத்திற்கு நாம் யாரும் வெளிச்சம் போட முடியாது.

21-ம் நூற்றாண்டினுடைய வசந்த கீதங்களாக தன்னுடைய கவிதைகளால் பூமியைப் புலரச் செய்து கொண்டிருந்த மாகவி எம்மிடையேயிருந்து மறைந்து போனது தமிழுலகின் பேரிழப்பு!

**கவியினால், கனிவுச் சொல்லால்
கருணையே பொழியும் நெஞ்சால்
புவிதனில் மேன்மை பெற்ற
புனிதமாம் கவிதைக்கு நாயகனே
காப்பியத்திற்கு அதிபதியே
வல்ல தமிழர்களின் வளமார் பெருங்கவியே
எண்ணமெல்லாம் இனிக்கின்ற இனிய
அரும் உறவே
ஈழத்தாய் பெற்றெடுத்த
இலக்கியத்தின் பேருற்றே
எங்கினிமேல் காண்போம்
எவர் இனிமேல் உன்போல
எமக்கிங்கே கவிதருவார்?**

என் ஆத்மார்த்த அஞ்சலி!

sithivinayagam@thaiveedu.com

இலக்கிய இமயம் சரிந்தது - குமரகுரு கணபதிப்பிள்ளை

இலக்கிய வித்தகர் கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள் காலமானார். தமிழ் தேசியத்தை மனதார நேசித்தவர். இனம், மொழி, பண்பாடு, சைவ சமயம், ஆகியவற்றில் மிகுந்த அக்கறை உடையவர். செந்தமிழையும் சிவநெறியையும் உலகறியச் செய்யத் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்து, வாழ்நாள் முழுவதும் உழைத்த பெருமகன். கவிஞர், எழுத்தாளர், பேச்சாளர், நடிகர் என பன்முக ஆளுமை மிக்கவர். வானொலி, பத்திரிகை, கவியரங்கம், பட்டிமன்றம் மூலம் அனைவராலும் நன்கு அறியப்பட்டவர். அவரது இழப்பு ஈடு செய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். இதனை தாங்க முடியாது கனடிய தமிழ் சமூகமும், இலக்கிய நண்பர்களும், உலகத் தமிழர்களும் ஏங்கித் தவிக்கின்றனர்.

சிறந்த கல்வியாளர்:

அமரர் கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள் கல்வி பாரம்பரியத்தினாலும், தமிழகத்தின் நிறைந்த புலமையின் செல்வாக்கினாலும் தமது கல்விப் புலமையை வளர்த்துக் கொண்டவர். ஆரம்பக் கல்வியை நுணாவில் மேற்கு கணேச வித்தியாசாலையில் தொடங்கி, சாவகச்சேரி இறிபேக் கல்லூரி, சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் கலைக் கல்லூரி என்பனவற்றில் கற்று, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் புவியியல் பாடத்தில் B.A பட்டம் பெற்றவர். பின்பு இலங்கையில் ஆசிரியராக கடமை ஆற்றும் போது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கொழும்பு வளாகத்தில் நாடகத் துறையில் டிப்ளோமோ பட்டமும் பெற்றுக்கொண்டார். 1980-ம் ஆண்டு ஆப்பிரிக்க கண்டத்தின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள லெசோத்தோ நாட்டிற்குச் சென்று ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் வேளையில், பிரித்தானியாவில் உள்ள Transworld Tutorial College-இல் வெளிவாரியாகக் கற்று உயர்தர ஆங்கில டிப்ளோமாப் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். மேலும் வட மாகாண ஓவியப் பரிசோதகர் திரு கனகசபை அவர்களிடம் ஓவியக் கலையையும், சங்கீத பூஷனம் நடேசன் அவர்களிடம் சங்கீதமும் கற்றுத் தேறினார். இந்தச் சங்கீதஞானமே கவிஞருக்கு சந்தக்கவி படைக்க வாய்ப்பாக அமைத்தது.

ஆசிரியப்பணி:

1958-ம் ஆண்டு சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் இளங்கலைப் பட்டம் பெற்ற அதே ஆண்டு, இலங்கை மாத்தளை புனித தோமையர் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றத்

தொடங்கினார். திருமணத்தை தொடர்ந்து 1965 முதல் 1972 வரை வயாவிளான் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் ஏழு ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். தொடர்ந்து வன்னி வவுனிக்குளத்தில் உள்ள யோகபுரம் மகாவித்தியாலயத்திலும், அளவெட்டி அருணோதயாக் கல்லூரியிலும் அதிபராக கடமை ஆற்றினார். இலங்கைத் திருநாட்டில் ஏற்பட்ட இனமுரண்பாடுகளைத் தொடர்ந்து 1980-ம் ஆண்டு ஆபிரிக்க

காவின் தென்கிழக்கிலுள்ள சிறிய நாடான இலெசூத்து நாட்டில் ஆங்கில ஆசிரியராகவும், தென்னாபிரிக்காவின் திரான்ஸ்கி சுயாட்சி மாநிலத்தில் அமைந்துள்ள சென் கத்தேட்ஸ் உயர்தர பாடசாலையில் ஆங்கில ஆசிரியராகவும் ஆறு ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். இங்கு ஆங்கிலத்துடன் புவியியல் பாடத்தையும் கற்பித்ததோடு அப்பாடசாலையின் மானிடவியல் (head of department humanities) பாடத்துறைக்கு தலைவராக நியமிக்கப்பட்டதன் மூலம் சரித்திரம், புவியியல், மனவியல், தட்டச்சு ஆகிய பாடங்களை கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் பாடக்குறிப்புகளை சரிபார்த்தல், மற்றும் கற்பித்தலை மேற்பார்வை செய்தல் போன்ற பணிகளையும் மேலதிகமாக மேற்கொண்டார்.

கனடா வாழ்க்கை:

31 ஆண்டுகள் இலங்கையிலும், ஆபிரிக்காவிலும் இளைய தலைமுறையினர் எழுச்சி பெறச் சிறப்பாக கல்வி ஊட்டிய

கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் தமது குடும்பத்தினருடன் 1988 நவம்பர் 11-ம் தேதி கனடிய மண்ணில் கால் பதித்தார்.

பனி படர்ந்த தேசத்தில் அனைத்தும் புதியது. சவால்களை எதிர்கொண்டு குடும்பத்தை பராமரிக்க வேண்டிய பணிகளை முதன்மைப்படுத்தினார். இதற்கு மத்தியில் கனடிய தமிழ் சமூகத்தின் செயற்பாடுகளிலும் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் செயற்பட்டார். தன்னலமற்ற உழைப்பின் மூலம் கனடியத் தமிழர் மத்தியில் மிகப்பெரிய ஆளுமையாகத் திகழ்ந்தார். இலக்கியப் புலமையும், இயல்பாகவே இலக்கிய இரசனையையும் மிக்கவர். ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய பாரம்பரியத்தில் வளர்ந்தவர். மாத்தளை, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் இலக்கிய வட்டம் நிறுவி தலைமைப் பொறுப்பேற்று ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றியது போல் கனடாவிலும் பணியாற்றத் தொடங்கினார்.

1993-ம் ஆண்டு வீணைமைந்தன் தெ. சண்முகராஜா, அள வெட்டி சிறீசுக்கந்தராசா ஆகியோர் கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தை உருவாக்கிட அதில் இணைந்து அதன் ஆரம்

பத் தலைவராகவும் பணியாற்றி, கனடிய மண்ணில் 'அரும்பு' என்னும் சிறுகதை தொகுதியை வெளியிட்டு கனடிய எழுத்தாளர்களை ஊக்கப்படுத்தினார். கவிநாயகர் தொடங்கிய பணி நம் மத்தியில் பல படைப்பாளிகள் உருவாக வித்திட்டது எனின் மிகையாகாது.

கவிஞரும் கவிதையும்:

ஈழத்தில் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் புகழ்பெற்ற கவிஞராக திகழ்ந்தவர் 'கவியரங்கிற்கோர் கந்தவனம்' என இரசிகமணிகளாக. செந்திநாதன் அவர்களால் பட்டம் சூட்டப்பெற்றவர். கவிதை அவரது இயற்கைச் சொத்து. மரபோ, புதிதோ எதுவானாலும் படைப்பதில் விற்பன்னர். அவர் கவிதைகளில் சந்தமும் எதுகையும் மோனையும் இயல்பாக அமைந்திருக்கும். தாம் எடுத்துக்கொண்ட கருப்பொருளை விளக்க அளவானதும் அழகானதுமான சொற்களைப் பயன்படுத்துவார்.

வெண்பாவுக்குப் புகழேந்தி என்பார், ஆனால் கவிநாயகர் கந்தவனம் ஐயா அவர்களும் வெண்பா பாடுவதில் வல்லவர். வெண்பாக்களை மிக எளிதாக படைக்கும் ஆற்றல் மிக்கவர். இதற்கு அவர் எழுதிய பல வெண்பா நூல்கள் சான்றாக உள்ளன. அவற்றுள் சேக்கிழார் வெண்பா, நித்தியானந்த வெண்பா, விபுலாநந்த வெண்பா, விநாயகர் வெண்பா, செபரத்தின வெண்பா, ஐம்பொறி வெண்பா, ஐம்பூத வெண்பா, சோமசுந்தரப் புலவர் வெண்பா, புதுவாழ்வுப் பூ வண்டு, விஸ்வலிங்க வெண்பா, நற்பொருள் 40 என்று பல்வேறு வெண்பா நூல்களைக் குறிப்பிடலாம். இவை ஒவ்வொன்றும் 40 நேரிசை வெண்பாக்களால் ஆக்கப்பட்டவை. இதுவரை எண்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் ஒழுங்கு செய்த யாப்பிலக்கண வகுப்பை கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்களும் பண்டிதர் மா.செ. அலெக்சாந்தர் அவர்களும் முன் நின்று நடத்தினர். இதில் பலர் பங்குபற்றிய போதும் இறுதியில் எட்டு கவிஞர்கள் தேர்ச்சி பெற்று மரபுக் கவிஞர்களாக சான்றளிக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டனர். தொடர்ந்து இரண்டு ஆசான்களும் இணைந்து 2011-ம் ஆண்டு கனடாத் தமிழ்க் கவிஞர் கழகத்தை உருவாக்கினர். பல எதிர்ப்புகளும் முரண்பாடுகளும் வந்த போதும் கவிஞர்களுக்கு தனியான அமைப்புத் தேவை என்பதை எடுத்துக் கூறி, எட்டுக் கவிஞர்களையும் உறுப்பினர்களாகக் கொண்டு கழகத்தை இயங்க வைத்தனர். ஆரம்பத் தலைவராக மாவிலி மைந்தன் சி. சண்முகராஜா அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார். இரு ஆசான்களும் யாப்பிலக்கணம் கற்பிக்கும் பணியைத் தொடர்ந்து நடத்தி வந்தனர். அவர்கள் பணியைத் தற்போது பாவலர் மாவிலி மைந்தன் சண்முகராஜா அவர்கள் செய்துவருகிறார். கவிநாயகர் என்று அனைவராலும் அழைக்கப்பட்டவர் கந்தவனம் ஐயா ஒருவரே. அவர் கனடாவில் பல மரபுக் கவிஞர்களை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவர்.

கவிஞரும் நானும்:

நான், 2012-ம் ஆண்டு முதுகலை கற்கும்போது கவிஞர் கழகத்தில் இணைந்து இருவரிடமும் யாப்பிலக்கணமும் தமிழ் இலக்கியமும் கற்றுக் கொண்டேன். கவிஞர் கந்தவனம் ஐயா அவர்களிடம் கற்பதற்குக் கிடைத்த வாய்ப்பு பூர்வ ஜென்ம புண்ணியமாகவே கருதுகின்றேன்.

கவிஞர் அவர்களின் பேச்சில் ஓர் அபூர்வ சக்தி உண்டு, அவர் கூறுவதை யாரும் தட்டிக் கழிக்க மாட்டார்கள். அவ்வாறானதொரு நிலையும் எனக்கு ஏற்பட்டது. 2018-ம் ஆண்டு புதிய செயற்குழு தெரிவின்போது கவிஞர் கழகத்தின் பொருளாளர் பதவியை ஏற்கும்படி என்னை அழைத்தார். நான் பல காரணங்களை கூறி, குறிப்பாக நான் கழகத்திற்கு புதியவன் என்று மறுத்து விட்டேன் அவர் ஏற்கவில்லை இறுதியில் அவரது பேச்சை தட்ட முடியாது பொருளாளர் பதவியை ஏற்று நான்கு வருடங்கள் பதவி வகித்தேன்.

அன்பும் அனைவரையும் அரவணைக்கும் பண்பும் நிறைந்தவர். இன, மத, பிரதேச வேறுபாடுகள் அற்றவர். 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்னும் கொள்கையைக் கொண்டவர். சமூகத்தில் அக்கறை கொண்டவர், சக மனிதரை நேசித்த மகத்தான மனிதாபிமானி கவிநாயகர்.

கவிஞர் ஐயா பல விருதுகளையும் மதிப்புகளையும் பெற்றவர். 2021-ம் ஆண்டு கனடா தமிழ் கவிஞர் கழகம் இலக்கிய வித்தகர் பட்டம் வழங்கி கௌரவித்தது. கோவிட் பெருந் தொற்று காலம் என்பதால் ஐயா நேரடியாக கலந்து கொள்ளாத போதும் அவரது இல்லம் சென்று அதனை வழங்கினோம். மதிப்புறும் முனைவர் கவியரங்கிற்கோர் கந்தவனம், கவி நாயகர், வாழ்நாள் சாதனையாளர் என ஏகப்பட்ட விருதுகளைப் பெற்றவர். ஆனால் எப்போதும் கவிநாயகர் பட்டத்தை விரும்பி பயன்படுத்துவார்.

சமயத்தொண்டு:

சைவம் தமிழ் இரண்டையும் தம்மிரு கண்ணாகப் போற்றியவர். அதன் வளர்ச்சிக்காக அயராது பாடுபட்டவர். மிகுந்த இறைபக்தி உடையவர், குறிப்பாக பிள்ளையார் மீது அத்தீத பக்தியுடையவர். யாழ்ப்பாணச் சைவ சித்தாந்த மரபில் எப்போதும் வாழ்ந்தவர். கனடாவிலும் சைவ சமயத்தை வளர்ப்பதில் முன்னின்று உழைத்தவர். ஆத்ம ஜோதி தியான நிலையத்தின் தலைவராகவும், ஒன்ராரியோ இந்து சமயப் பேரவை, கனடா சைவ சித்தாந்த மன்றம் போன்ற அமைப்புகளின் காப்பாளராகவும் இந்து ஆலயங்களின் அறம் காவலராகவும்

இருந்து சைவ சமயத்தின் வளர்ச்சிக்காக பெரிதும் தொண்டாற்றினார். மேலும் தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் வளரும் சைவத்தமிழ் சிறார்கள் சைவ சமயத்தைக் கற்பதற்காக புதிய சைவ வினா விடை பாகம்-1, பாகம்-2, அகத்தியரும் விநாயகரும், ஓளவையாரும் முருகப்பெருமானும் போன்ற நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இவை யாவற்றுக்கும் மேலாக ஐயாவின் சைவத்தொண்டிற்குச் சான்றாக அமைவது அவரது 'பாவாரம்' நூலாகும். தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் உள்ள 108 (63 + 45) சிவாலயங்களின் தல வரலாறு, மூலமூர்த்தியின் பெருமை யாவற்றையும் வெண்பா, விருத்தப்பா வடிவத்திலும் பாடியுள்ளார். இது பதிக அமைப்பு முறையைச் சார்ந்ததாகும்.

கவிஞர் தனது குலதெய்வமான வீரகத்திப் பிள்ளையார் பெருமானுக்கு விநாயகப் பா பாடியுள்ளார். மேலும் வீரகத்தி விநாயகர் ஊஞ்சல், குரும்பசிட்டி விநாயகர் ஊஞ்சல், நல்லூர் நாற்பது, மற்றும் புன்னையம் பதிகம் என்பனவும் கவிஞர் பக்தி இலக்கியத்துக்கு ஆற்றிய பணிக்குச் சான்றாக உள்ளன.

கவிஞர் ஐயா அவர்கள், இரு மொழிப் புலமை மிக்கவர். சபையோரைக் கட்டிப் போடும் சிறந்த பேச்சாளர். கவிநாயகர் கனடாவில் 35 வருடங்கள் வாழ்ந்தவர். தம் இனத்தின் மீது கொண்ட பற்றுதலால் தமிழ் மொழி, பண்பாடு, இலக்கியம், சைவசமயம் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்காக அயராது பாடுபட்டவர். கனடா தமிழ் கவிஞர் கழகத்தின் நிறுவனர், காப்பாளர், கனடா எழுத்தாளர் இணையத்தின் நிறுவனர், ஆரம்பத் தலைவர், ஆலோசகர், இன்னும் ஏகப்பட்ட அமைப்புகளின் காப்பாளர், பத்திரிகை ஆசிரியர் என பல பதவிகளை வகித்த கனடியத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் மிகப்பெரிய ஆளுமை, தமிழ் அறிஞர். தனது 91-வது வயதில் எம்மை விட்டு பிரிந்தாலும் கனடா தமிழ் கவிஞர்களிடம் எப்போதும் அவர் வாழ்ந்து கொண்டே இருப்பார்.

kumaraguru.sk@thaivedu.com

உந்தன் கூர்மையும் எந்தன் கூர்மையும் 'பேனா கந்தவனம்' பேசுகிறேன்

- போல் ஜோசேப்

கவிநாயகரின் முதல் காதலி
'பேனா' கந்தவனம் பேசுகிறேன்
நலம் நலமறிய ஆவல்.
எனக்கு முன்பே
இரண்டு பால்ய காலத்து
பெண் நண்பிகள்
சிலேட் குச்சியும் பென்சிலும்.
ஆறாம் வகுப்பில் ஆர்வமாய் வந்து
அவர்களை விரட்டிய வீராங்கனை நான்.

தவமிருந்து தவமணியார்
ஊரறிய வருமுன்னே
பேனா எனும் பெண்ணாகிய
என்னோடு தினமும் தழுவல்.
அப்போ மின்சாரமும் இல்லை
அந்த அரிக்கன் லாம்பின்
மங்கிய வெளிச்சத்தில்
என்னை அணைக்கும் விதமே தனி.

என்ன தவம் செய்தேன்
தவமணியாரரைத் தழுவியதை விட
என்னை அணைத்த பொழுதுகளே அதிகம்.
மூன்று விரல்கள் முத்தமிட
அந்த தாள்கள் எனும் மேடையில்
நான் ஆடிய நடனங்கள்
அவையின்று தமிழ்த்தாயின் பொக்கிஷங்கள்.
என் நடையின் ஒவ்வொரு அசைவும்
ஆயிரமாயிரம் பாயிரமாய்
எழுதித்தீர்த்த எண்ணிலா வரிகள்
இன்று தமிழன்னை முன்
முத்துக்குவியல்களாய்.

என்னை மூடி வைக்கும்
அந்தப் பொழுதுகள்
இன்னும் இனிமை,
அவரின் இதயத்தருகே
அந்த லப் டப் ஓசை
எப்போதும் கேட்கும் பாக்கியம்
எனக்கு மட்டும்தானே.
அவரது இதயத்தின் துடிப்புகளும்
எனக்கு ஹைக்கூ கவிதைகள் தானே.
எனக்குள்ளே ஒரு திமிருண்டு
என்னதான் படைப்பாளியென்றாலும்
என்னாலன்றி எழுத்தில்லையே.

என்னை மூடிவைத்து
என்னத்தை பார்க்கிறீர்
என்று கேட்டேன் ஒருமுறை,
என்னத்தையும் பார்க்கல
என் எண்ணத்தை
திறந்து பார்ப்பேனென்றார்.
நாயகனின் உணர்வுகளைப் புரிந்தது
என்னைப்போல யாருமில்லை,
அன்றொருநாள் அருணோதயாவில்
அதிபராய் உயர்ந்து
அன்று போட்ட முதல் கையெழுத்து
இன்றுவரை என் மனதிலுள்ள
அதியுயர் மகிழ் கணப்பொழுது.

அந்த ஒன்றரை ரூபாய்
கன்னி கவிதை தந்த நான்
இன்னும் கன்னிமை நீங்காது
முதுமையிலும் என்
கற்பு நெறி காத்து வாழும்
கருமை கொண்ட காதலி நான்,
எண்பதுகளிலும் எண்பது நூல்கள்
மாண்பது சொல்லும்
இருபதுக்கு மேலே நூல் தொகுப்புகள்,
என்ன தவம் செய்தேன் நான்
உன் கரம் பற்றியெனை
நன்றாய் நானும் தமிழ் பணியாற்றிடவே.

வலம் வந்த நிலம் பெயர்ந்து
கவியெனும் கலமும்
பேனா என் துடுப்பும் கொணர்ந்து
புலம்பெயர்ந்த தலத்திலும்
தமிழன்னையின் குலம் தழைக்க
பொலம்(தங்கம்) போல மொழி துலங்க
திலகமாய் குவலயத்தில்
வலம் வந்த நாயகரே.
பேனாவானாலும் - உன்
நாவோடு எனக்கு பொறாமை,
மைனா மொழி இனிமை
நாவில் தேனாய் ஊறிட
சொன்னா என் கண்ணே படும்.

பேனா எனும் எனக்குள்ளே
ஒரு சிறு கவலையுண்டு,
எல்லாம் பாவாய் வாய்ப்பாக பெற்றன,
உன் கூர்மையும் என் கூர் மையும்
கலந்து வர ஊர்போற்றி நின் புகழ்பாடுதே.
எனைப்பற்றி நேரிசை வேண்டாம்
எண்சீர் வேண்டாம்
பார், ஒருவரிக்கவி கூட
நீ ஏன் பாடவில்லை.

புவியியலில் குவலயத்தின் லயம் அறிந்து,
கவி இயலில் என்னால்
மொழியின் இதயம் அறிந்து
இறையியலின் மறைப்பொருளும் பாடி,
ஈழத்தவர் மீது
ஈனத்தவரின் இனத்துவ வேஷம்
கண்டு கடிந்து,
விடியலுக்கான விடுதலைப் பாக்கள் தந்தீர்.

தலைப்பாவில்லை தலைப்பாருமில்லை
அப்பாடா இந்த தலைக்குள்ளே
அத்தனை பாவாரம்.
சிப்பாபோட்ட அப்பாவிதையும்
கலிப்பா வெண்பா பாடவைத்த
கவிநாயகரே கந்தவனமே
நவாலியூர் தங்கப்புலவனின் நகலே.

தமிழ் மங்கைக்குப்
பாவாடை அணிவித்து
தமிழுக்குப் பா ஆடை போர்த்தி
புலம்பெயர் தேசத்திலும்
பா வாடை வீசச் செய்தவன்.

புதுமைகள் உந்தன் படைப்பில்
கள்ளூறும் தமிழ்ப் போதைதரும்.
உவமைகள் உதிரும் வரிகளில்
உரிமைகளின் உணர்வுகளை
வலிமையாய் விடுதலையின்
பெருமைநிறை கவின்மைகளை
பாப்புனைந்து பறைசாற்றிட,
சின்னம்மாளின் கருவறை திறந்து
பிறந்ததினால் நுணாவிலும் இன்று
ஈழத்தின் எட்டயபுரமானது.

paul.joseph@thaiveedu.com

மலையகக் கவிதைகளுக்கும் செழுமை சேர்த்த கவிஞர் வி. கந்தவனம் - மல்லியப்புசந்தி திலகர்

இலங்கையின் வடக்கே யாழ்ப்பாணம் தென்மராட்சியை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் கவிஞர் வி. கந்தவனம். 1933-ம் ஆண்டு பிறந்த இவர், 2024-ம் ஆண்டு கனடாவில் காலமானார். இவர் வாழ்ந்த நாட்களில் பாடசாலை ஆசிரியராக, அதிபராக இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் பணியாற்றியுள்ள அதே நேரம் தென்னாபிரிக்காவிலும் தனது ஆசிரியர் பணியை தொடர்ந்துள்ளார்.

மலையகத்தின் மாத்தளை நகரில் அமைந்த புனித. தோமஸ் கல்லூரியில் 1960-களில் ஆசிரியராக பணியாற்றிய காலத்தில் மலையகத்தில் பல்வேறு இடங்களில் கவிதாபாடகர்களில் கலந்துகொண்டு கவிதை பாடியுள்ளார். இது குறித்த தனது நினைவுகளை திரு. வாமதேவன் அவர்கள் இவ்வாறு பதிவு செய்கிறார்.

‘கவிஞர் கந்தவனம் மாத்தளை St. Thomas கல்லூரியில் 1960-களில் கற்பித்து வந்தார். ஹட்டன் ஹைலன்ஸில் ஆசிரியர்களாக பணியாற்றி மறைந்த சிவலிங்கம் மற்றும் திருச்செந்தூரன் ஆகியோரின் நண்பராவார். எமது கல்லூரியின்

தமிழ் விழாவிலே கவிதை பாடி உள்ளார். அத்தோடு இரு கல்லூரிகளுக்கிடையே ஒரு விவாதப் போட்டி ஹைலன்ஸில் இடம்பெற்றது. இதற்கு பின்னணியில் இருந்தவர் கந்தவனம் ஆவார். மறைந்த கவிஞருக்கு எனது ஆழ்ந்த அஞ்சலிகள்’.

கவிஞர் கந்தவனத்தின் கவிதை பங்களிப்புகள் குறித்து கவிஞர் வதிரி சி. ரவீந்திரன் இவ்வாறு தனது நினைவுகளை பதிவு செய்கிறார்.

‘60-களின் பிற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் கவியரங்கு என்றால் கந்தவனம் கட்டாயம் வருவார். இவரது கவிதை பாடும் பணியை ரசித்த ரசிகமணி கனக செந்திநாதன் ‘கவியரங்கிற்கோர் கந்தவனம்’ என்று புகழ்ந்தார். கவிஞர் கந்தவனம் கவிதை பாடுகையில் நாகரிக இளவல்களையும் தேசத்து அரசியல் நிலைமைகளையும் நையாண்டியாகவும் பாடுவார். அன்று கவிஞர் இ. நாகராஜன், கவிஞர் அம்பி, அரியாலையூர் வே. ஐயாத்துரை, கல்வயல் குமாரசாமி, காரை செ. சுந்தரம் பிள்ளை என்று பலர் வந்து அரங்கைச் சிறப்பிப்பார்கள். அன்றைய காலம் கவியரங்கு குழு மனப்பான்மையோடு (Team-Work) இயங்கியது. காசி ஆனந்தனும் இவர்களோடு பாடியுள்

ளார். 1976 அல்லது 1977 காலத்தில் தமிழரசுக்கட்சி மாநாடு ஒன்றில் மலையக கவிஞர் முதறிஞர் சக்தீ அ. பாலையா அவர்களும் இவர்களுடன் யாழ் நகர மண்டபத்தில் பங்கேற்றார். கவிஞர் கந்தவனம் எழுதிய கீரிமலையினிலே என்ற கவிதைத் தொகுப்பு ஒன்றும் ரசனை மிக்க நூலாகும். கவிஞர் கந்தவனம் மாத்தளையில் ஆசிரியப் பணி ஆற்றியபோது ஒரு பாடசாலையின் பாடசாலைக் கீதத்தை எழுதியதாகவும் அறியக் கிடைக்கிறது.

ஆஸ்திரேலியாவில் வாழும் எழுத்தாளர் முருக பூபதி தனது அஞ்சலி குறிப்பிலே கவிஞர் கந்தவனத்தின் மலையக கவிதை பங்களிப்பு குறித்து அவரே தனது நூலில் முன்னுரையாக குறிப்பிட்டுள்ளவற்றை பதிவு செய்துள்ளார்.

சிட்டுக்குருவி நூலின் இரண்டாம் பதிப்பின் முன்னுரையில் கந்தவனம் இவ்வாறு எழுதுகிறார்:

‘1959-ஆம் ஆண்டில் கவிஞர் சு. சொக்கநாதன், கவிஞர் ஈழவாணன் ஆகியோரையும் எனது மாணவர் சிலரையும் அழைத்து மாத்தளை இலக்கிய வட்டம் என்ற பெயரில் எழுத்தாளர் சங்கம் ஒன்றை உருவாக்கினேன். அடுத்த ஆண்டே மாத்தளை புனித தோமையார் கல்லூரியில் இலக்கிய வட்டம் பாரதியாருக்கு விழா எடுத்தது. மாத்தளையில் மட்டுமன்றி மலைநாடு முழுவதுமே பெரிதும் பேசப்பட்ட ஒரு இலக்கிய விழாவாக அது அமைந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து எமக்கு அழைப்புகள் அதிகமாயின. மலைநாட்டில் பல கவியரங்கங்களிலே மூவரும் பங்குபற்றிக் கவிதை இரசனையை வளர்த்ததோடு பல சமூகச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களையும் விதைத்தோம்’.

மேற்படி அஞ்சலி குறிப்புகளிலும் கவிஞர் வி. கந்தவனத்தின் மலையகக் கவிதை பங்களிப்பு விதந்து கூறப்பட்டுள்ள மையை அவதானிக்கலாம்.

அந்த வகையில் 60-களில் மலையக இளைஞர் தளபதி எனப் போற்றப்பட்ட இர. சிவலிங்கம், ‘தோரணம்’ எனும் தலைப்பில் முன்னுரை எழுதிய, கவிஞர் ஈழக்குமார் தொகுத்து வெளியிட்ட அந்த நாளைய மலையக கவிஞர்கள் பலரதும் கவிதைகள் அடங்கிய குறிஞ்சிப்பூ கவிதை தொகுதியில் உள்ளடங்கியுள்ள கவிஞர் கந்தவனத்தின் மளிகை கவிதையை இங்கே

பதிவு செய்வது பொருத்தமானது.

தாழ்வு தகத்தெறிவாய்!

**ஆய்மைப் பார் இவண் மாய்வதைப் பார்வெறும்
ஆடுகள் மாடுகள்போல் ஓய்வுபொருள் அறி
யோமத னால் இடும்
ஓலம் ஒழித்திடுநீ!**

**மேய்வதைப் பார்வெயில் காய்வதைப் பார்உடல் மெலிவதை
நலிவதைநாம் நாய்களைப் போல்மழை தோய்கிற மேது யர்
நம்மவர்க் கென்றுளதோ?**

**சேய்களைப் பாரகொடும் பேய்களின் சூழ்ச்சியில் செத்தவர்
வாழ்க்கையம்மா தாய்நில மேதென
வாய் வயிறேதெனத் தாழ்த்துவ தேனருள்வாய்!**

**நாடு உயிர்வாழ - தோட்டத்து
நாரியர் செய்யும்நன்மை
ஈடு இணையற்றது-
சரித்திர ஏட்டில் இடம்பெற்றது**

**சிந்தனை செய்ய வேண்டும் -
அரசிவர் சேவையுணர வேண்டும்
வந்தனை செய்ய வேண்டும் இவர்தம்
வாழ்வையு யர்த்தவேண்டும்!**

மலையகத்திற்கு ஆசிரியர் பணிக்காக வருகை தந்த கவிஞர் வி. கந்தவனம் தனது கவிதை ஆளுமை ஊடாக மலையகத்தில் சமகால கவிஞர்களுடன் இணைந்து கவிதை செழுமைக்கு பங்காற்றியுள்ளார் என்பதனை அவரது மறைவில் மலையக இலக்கியம் சார்பில், எழுத்தாளர்கள் சார்பில் நினைவுகூர்வது பொருத்தமானது. கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்களுக்கு மலையக மக்கள் சார்பில் எமது அஞ்சலி.

thilagar@thaiveedu.com

தில்லையரும் குளறி மணியமும் - சேகர் தம்பிராஜா

2005-ஆம் ஆண்டு அரங்காடல் நிகழ்விற்கான ஆயத் தங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. கலைஞர் திவ்யராஜன் அவர்கள் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களின் 'நர கொடு சுவர்க்கம்' நாடகத்தை இயக்குவதாகவும் அதற்காக நடிகர்களை தேர்வு செய்வதுமான வேலையோடு, எனக்கும் ஒரு பாத்திரம் இருப்பதாக கூறினார். கூடவே அதில் வரும் தில்லை எனும் பெரியவர் பாத்திரத்தில் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் நடிக்ிறார் எனவும் கூறியிருந்தார். நான் சொன்னேன் 'உது வேலைக்காகாது'. அவர் சரியான பிஸியான

எப்போது வைப்பது என கேட்டபோது, முதல் ஆளாய் கந்தவனம் ஐயா அவர்கள் தனது நாட்குறிப்பு புத்தகத்தை திறந்து தனக்கு நேரமில்லாத நாட்களை பட்டியலிட்டார். எனது அனுமானம் பலித்தது போல, திவ்யராஜன் அவர்களின் காதுக்குள் போய் 'நான் சொன்னான் தானே உது சரிப்பட்டுவராது எண்டு' என குசுகுசுத்தேன். அவரும் பொறுமையாக கொஞ்சம் விட்டுப் பாப்பம் என அமைதி காத்தார். ஆனால் என் எதிர்பார்ப்பிற்கு மாறாக, அவர் சொன்ன நாட்களில் தவறாமல் முதல் ஆளாக ஒத்திகைக்கு சமூகம் தந்து ஒத்துழைப்பு வழங்கியது மட்டுமன்றி, திவ்வியராஜன் அவர்களை பிரத்யேகமாக அழைத்தும் தனது பயிற்சியினை எடுத்து வந்தது, அவர் மீது இருந்த மாறான எண்ணத்தை அடியோடு இல்லாமல் ஆக்கியது.

ஆள். நிறைய வேலைகளுடன் ஓடித்திரிபவர், நீங்கள் ஓர் இடத்தில் பிடிச்ச வைச்ச இருத்தி, நடிக்க வைக்க மாட்டியள். வேறு யாரை எண்டாலும் பாருங்கோ' எண்டு. அதற்கு திவ்யராஜனும் மனவெளியாரும் எதற்கும் ஒருக்கால் முயற்சி செய்து பாப்பம், பிறகு முடிவெடுப்பம் எனக் கூறினார்கள்.

முதல் நாள் பாத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்தி ஒரு வாசிப்பு இடம்பெற்று முடிந்த வேளை, அடுத்த வாசிப்பிற்கான நாளை

கவிஞர் கந்தவனமவர்கள் நாடகத்தை முறையாக கற்றது மட்டுமன்றி, நாடகமும் அரங்கியலும் கற்பிப்பதற்கான ஆசிரியர் கல்வியினையும் கற்றுக் கொண்டவர். அத்தோடு யாழ் நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் உருவாக்கத்திற்கும் முன் நின்றவர்களில் ஒருவராக விளங்கியவர். அப்படிப்பட்ட ஒரு நாடகரோடு சேர்ந்து பயணிக்கும் வாய்ப்பு என்பது அலாதியானது. அனுபவங்களை கற்றுத் தந்தது. நரகோடு சுவர்க்கம் நாடகம் ஒத்திகை பார்த்துக் கொண்டு இருக்கும் பொழுது அவர் தனக்கு வழங்கிய தில்லைநாதர் பாத்திரத்துடன் ஒன்றித்து பயிற்சி பெற்று, நெறியாளர் எப்படி விரும்பினாரோ அதற்கு ஏற்றபடி தனது பாத்திரத்துக்குள் ஒன்றித்து மேடையில் தோன்றியிருப்பார். அதன் பின்னர் அவர் மீதான மரியாதையும் நெருக்கமும் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து கொண்டு வந்தது மாத்திரமன்றி, எனது நாடக குழு அரசய்யா பற்றி பேசும் பொழுதெல்லாம் தமது பழைய கால நட்பனுபவங்களை மகிழ்வுடன் பகிர்ந்து வந்தார். ஒரு கட்டத்தில் எனது பெயரை மறந்து, நாடகத்தில் வரும் எனது பாத்திரப் பெயரான 'குளறி மணியம்' எனும் பெயர் கொண்டே என்னை அழைத்தும் பேசியும் வந்தார். அய்யாவின் துணைவியார் பேசும் பொழுதும் என்னை 'குளறி' என்றே அழைத்துக் கொள்வார், அல்லது 'குளறி' என்றே அறிமுகப்படுத்திக் கொள்வேன். இப்படியாகவே ஐயாவுக்கும் எமக்குமான நட்பு இன்னும் வலுக்கத் தொடங்கியது.

ஒரு நாள் ஐயாவிடமிருந்து எனக்கு தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. தம்பி எனது 'நாடக அனுபவங்கள்' எனும் புத்தகம் ஒன்று வந்திருக்கிறது. அதை நீங்கள்தான் வெளியீடு செய்து தரவேண்டும் என கேட்டுக்கொண்டார். நான் அதற்கு அன்

பான மறுப்பு தெரிவித்து, ஐயா உங்களுக்கு நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள், அவர்களிடம் கொடுத்து நீங்கள் வெளியீடு செய்யுங்கள் என கூறினேன். ஆனால் அவரோ விடாப்பிடயாக நின்று, நீரும் துஷியந்தும் (அன்றுதான், நண்பர் துஷியின் பெயர் துஷியந் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன்.) தான் இதனை வெளியீடு செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். அவரின் அன்பான பணிப்பை ஏற்று நானும் நண்பரும் வெளியீடு செய்வதற்கான ஏற்பாட்டினை மேற்கொண்டோம். அதன் போது நண்பர் துஷி ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் ஒரு யோசனை கூறினார். புத்தக வெளியீடுகள் என்பது வழமையான வெளியீடாக அமையாமல் ஒரு புது மாதிரியான வெளியீடாக இதை நாங்கள் மாற்றி அமைப்போமா எனக் கேட்டார். நானும் அதற்கு சம்மதம் கூறினேன். அவருக்கு ஒரு சந்தேகம் எழுந்து திரும்ப கேட்டார், சேகர் நாங்கள் இதை செய்யலாம்... ஆனால், ஐயா ஒத்துக் கொள்வாரோ... என்று இழுத்தார். எனக்கு ஐயா மீது நல்ல நம்பிக்கை இருந்தது. எதற்கும், ஐயாவையே கேட்டுப் பார்ப்போம் என... இருவருமாக இருந்து ஒரு மதிய நேரம் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டோம். மறுமுனையில் ஐயா பதில் அளித்தார். நான் வளமையான பாணியில் குளறி பேசுகிறேன் என கூறினேன். மறுபக்கம் இருந்து பலத்த சிரிப்புடன் சொல்லும் தம்பி என்றார். நாங்கள் எங்களது யோசனைகளை அவரிடம் முன் வைத்தோம். எந்தவித மறுப்பும் இன்றி... 'தம்பி புத்தகம் என்னுடையது, வெளியீடு செய்வது நீங்கள். நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் எனச் சொல்லுங்கள், நான் வந்து இருந்து செய்துவிட்டு போகிறேன்' எனப் பதில் தந்தார். நாங்கள் நினைத்தது மாதிரியே அந்த புத்தக வெளியீடு கொடி, குடை, ஆலவட்டம், பொன்னாடை, மாலை எதுவும் இன்றி... வலு நேர்த்தியாக, குறித்த நேரத்துக்கு தொடங்கி குறித்த நேரத்துக்கு முடித்து, வழமைக்கு மாறான ஒரு வெளியீட்டு விழாவாக, ஓர் உரையாடல் விழாவாக அதை அமைத்துக் அமைத்துக் கொடுத்தோம். விழாவில், நூல் விற்றுப் பெற்ற பணத்தை, தாயகத்தில் நலிந்த ஒரு கலைஞனுக்கு உதவி செய்தார் என்பதும் அவரது தாராள மனதை காட்டி நிற்கிறது.

கலைஞர் கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் அவர்களின் மறைவு குறித்தான அஞ்சலிப் பொதுக்கூட்டம் ஒன்று நடைபெறுவதற்கான ஆயத்தங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தது. அவரும் அய்யாவும் மிகுந்த நட்பு கொண்டவர்கள். அதே நேரத்தில் அவருக்கான ஓர் அஞ்சலி நிகழ்வை, ஒரு நிகழ்த்து கலையாக நடத்துவோம் என முடிவு செய்து, கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் அவர்களின் படைப்பில் இருந்து ஒரு பகுதியை ஒரு உரையாடலாக அளிக்கை செய்வதென முடிவு செய்து, ஐயாவிடம் அணுகினேன். ஆனால், இதற்கு ஐயா சம்மதிக்க மாட்டார் என அந்த ஏற்பாட்டாளர்கள் கூறினார்கள். 'ஐயாவோட ஆடேலாது' என்பது அவர்களின் வாதமாக இருந்தது. ஐயா நாங்கள் இப்படி ஓர் அஞ்சலி நிகழ்வு ஒன்று கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் அவர்களுக்கு செய்ய வேண்டும், அதில் உங்களது பதிவும் இருக்க வேண்டும் என அன்பாக வேண்டிக் கொண்டேன். அவரும் முழு மனதுடன் சம்மதித்து, அந்த அளிக்கையினை ஆக்கித் தந்தார். உண்மையில் அவர் நினைத்திருந்தால்... நான் ஒரு சிறியவன், எனது யோசனைக்கு மாறாக, இல்லை தம்பி... நான் நினைச்ச மாதிரி தான் செய்வேன்... என்று அடம் பிடித்து இருக்கலாம். அப்படி அல்லாமல், அந்த நிகழ்வு சிறப்பாக அமைய வேண்டும் எனும் குறிக்கோளுடன், அந்த வாசிப்பு அளிக்கை நிகழ்வை மிகவும் உணர்வு பூர்வமாக ஆக்கித் தந்தார்.

இதுதான் அவர் ஓர் நிறைகுடமாக எம் மத்தியில் வாழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள் சில. ஐயா எப்பொழுதும் அன்பானவர். கடும் சொல் கொண்டு பேசாதவர். கோவப்படாதவர். எல்லோரையும் அரவணைத்து அவர்களை ஊக்கப்படுத்தி நல்வழிப்படுத்துபவர். எம்மைப் போன்ற சிறியவர்களுக்கு, அவர் ஒரு வழிகாட்டி. ஐயாவின் இழப்பு கலைச் சமூகத்திற்கு ஈடுசெய்ய முடியா பேரிழப்பு.

sekar.thambyrajah@thaivedu.com

கவிநாயகருடன் நான் - மனுவல் ஜேசுதாசன்

கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள் மனிதத்துக்கு தன் வாழ்நாளில் ஆற்றிய அளப்பரிய உன்னத சேவையை நினைவு கூரும் வண்ணம் தாய்விடு பத்திரிகை சிறப்பு இதழ் வெளியிடுவது உகந்தது: தாய்விடு பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்கு கவிஞர் வழங்கிய பங்களிப்புக்கு அது பொருத்தமானது.

இச்சிறப்பிதழுக்கு கட்டுரை எழுதுமாறு நான் பணிக்கப்பட்ட போது, மிகவும் கண்டிப்புடன் கவிஞருடன் எனக்கான உறவு பற்றியும் அவரிடமிருந்து நான் கற்றுக்கொண்டவை எவை என்பதை மட்டும் எழுதித்தருமாறு கூறினார். இந்தப் பணிப்பு மிகவும் நேர்த்தியானது:

கவிஞர் ஒரு திறந்த ஏடு, ஒழிவு மறைவற்று வாழ்ந்தவர். தன் வாழ்நாளில் தான் சந்தித்த ஒவ்வொருவர் பற்றியும், அவர்கள் தன் வாழ்வில் ஏற்படுத்திய நன்மையான தாக்கங்கள் எவை என சகலவற்றையும் 'கவிநாயகம் வாழ்வும் வரலாறும்' என்ற தனது சுயசரிதையில் கூறியுள்ளார். கவிநாயகம் வாழ்வும் வரலாறும் 2009-ம் ஆண்டு பவள விழாக் குழுவினால் கனடாவில் கொண்டாடப்பட்ட பொழுது வெளியிடப்பட்டது. அந்த பவள விழா குழுவின தலைமை எனக்கு வழங்கப்பட்ட காரணத்தால் அவரது வாழ்வும் வரலாறும் சுயசரிதையை நூல்வடிவில் கொண்டுவருவதற்காக அவருடன் சேர்ந்து நான் செயற்பட்ட அந்த சில நாட்கள் என் மனதை விட்டு என்றும் நீங்காத நாட்கள். அவரது அறிவு, செயல்திறன், மனிதநேயம், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரது பணிவும், சாதாரணனிடமிருந்தும் ஏதாவது ஒன்றைக் கற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற மனப்பாங்கும்

என்னைக் கவர்ந்தவை. இந்நூல் பற்றிய கலந்தாலோசனையின் போது எனது கருத்துக்களுக்கும் செவிமடுத்து நூலில் மாற்றங்கள் செய்தது அவர்பால் என்னை மேலும் ஈர்த்தது. பவள விழாவின் முன் என்னைச் சட்டத்தரணி என அழைத்தார். பவள விழாவின் பின் என்னைத் தலைவா என அழைத்தார். இது எனக்கு வியப்பாக இருந்தது. இதைப் புரிந்து கொள்ள எனக்குக் காலம் எடுத்தது.

6-வது உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு மாநாடு ரொறொன்ரொ மாநகரில் தமிழ் உலகம் போற்றும் வண்ணம் நடைபெற்றது. அதன் செயலாளராக நான் பணிபுரிந்த வேளையில் முதல் முறையாக கவிநாயகரை சந்திக்கும் வாய்ப்பும் அவரின் பின்னணி பற்றி அறிந்துகொள்ளும் சந்தர்ப்பமும் எனக்கு கிடைத்தது. இருப்பினும் எங்களிடையே நெருங்கிய உறவு அப்பொழுது ஏற்படவில்லை. அக்காலங்களில் அவர் தலைமை வகித்த பல அரங்குகளில் எனக்கும் இடை இடையே உரை நிகழ்த்தும் பணிகள் கிடைத்தன. ஆனால் எங்கள் உறவில் அசைக்க முடியாத நெருக்கம் 1999-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் தான் ஏற்பட்டது. நான் எழுதிய '90 நாட்களுள்' என்ற நாவல் 1999 டிசம்பர் 19-ம் திகதி ஸ்காபரோவில் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல் வெளியீட்டுக்கு யார் யாரை உரை நிகழ்த்த அழைக்கலாம் என நான் சஞ்சலப்பட்ட பொழுது என் துணையாக நின்றவர் நண்பர் கதிர் துரைசிங்கம். அவரின் ஆலோசனையின் பிரகாரம் அதிபர் கனகசபாபதி, கவிஞர் கந்தவனம் என்ற இரு அறிஞர்கள் என் தந்தையின் ஸ்தானத்தில் என் வாழ்வில் இணைந்தனர். நூல் வெளியீட்டின் பின் மேற்கூறிய மூவரும் பல வருடங்களாக எனது அழைப்புக்கு மதிப்பளித்து வருட முதல் நாள் என் இல்லத்திற்கு வருகை தந்து என்னை

யும் எனது மனைவி மக்களையும் வாழ்த்திச் செல்வார்கள். இன்று இருவரையும் நாம் இழந்திருந்தாலும் அவர்கள் எம் முள்ளத்தில் ஏற்படுத்திய பசுமையான நினைவுகள் என்றும் பதிந்திருக்கும்.

எனது பிள்ளைகள் சிறுவர்களாய் இருந்த பொழுது அவர்களுக்கு தமிழ் கற்கவேண்டுமென்ற ஆசை. அவர்களின் விருப்பப்படி அப்பொழுது ஸ்காபரோவில் தமிழ் கற்பிக்கப்பட்ட தமிழர் நிறுவனம் ஒன்றில் சேர்ப்பித்தேன். எனது பிள்ளைகள்

கனடா வருமுன் சேசெல்ஸ் என்ற நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்த காரணத்தால் முவரில் இருவருக்கு தமிழ் பேசத் தெரிந்திருக்கவில்லை. இதை அவதானித்த ஆசிரியர் ஒருவர் 'உங்க அப்பா தமிழ் தமிழ் என்று சாகிறார் உங்களுக்குத் தமிழ் தெரியாதது வெட்கம்.' என எனது பிள்ளைகளுக்கு வசை பாடியுள்ளார். இதைக் கேட்ட பிள்ளைகள் அந்த நிறுவனத்தில் தொடர்ந்து தமிழ் படிக்க மறுத்து விட்டார்கள். இந்தச் சம்பவத்தைக் கவிநாயகரிடம் பின் ஒரு நாள் கூறினேன். இதைக் கேட்டு அதிர்ச்சியுடன் கவலைப்பட்ட அந்த மகான், நான் பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் படிப்பிக்கிறேன் என வற்புறுத்தி எனது வீட்டிற்கு வந்து என் பிள்ளைகளுக்கு மட்டும் பிரத்தியேகமாகத் தமிழ் கற்பித்தார். அந்த நாட்களில் நான் அவருடன் பயணித்ததை எண்ணிப்பார்க்கையில் மனம் நெகிழ்கிறது.

இடை இடையே எனது சட்ட அலுவலகத்திற்கு வருவார். சிலர் போல் நேரடியாக எனது அறைக்குள் வரமாட்டார். சேவை பெறுனர் தங்கியிருக்கும் பகுதியில் பொறுமையுடன் இருப்பார். எனது உதவியாளர் வேறு இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற காரணத்தால் இவரின் அருமை பெருமையை அவர் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. தற்செயலாக எனது மனைவி சேவை பெறுனருடன் உரையாடுவதற்கு அப்பகுதிக்கு செல்லும் பொழுது கவிஞரைக் கண்டுவிட்டால் தான் நான் எனது அறையைவிட்டு உடனடியாக வெளியே வந்து அவர் என்னைச் சந்திக்க வந்த விடயத்தை வினவுவேன். ஒரு பொழுதும் தன் சொந்த தேவைக்காக அவர் என் அலுவலகத்திற்கு வந்ததில்லை.

கவிநாயகர் அவர்களை நான் ஒருமுறை நேர்காணல் ஒன்றை நடத்தினேன். அப்பொழுது அவரிடம் நான் கேட்ட கேள்விகளில் ஒன்று: 'நீங்கள் 80-க்கும் மேலான நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளீர்கள், எண்ணற்ற கவிதைகள் படைத்துள்ளீர்கள், இன்னும் தொடர்ந்தும் எழுதுகிறீர்கள், உங்கள் வேலைப்பளுக்களுடன் இது எவ்வாறு சாத்தியமாகிறது.' இதற்கு அவரது பதில், 'ஊக்கமது கைவிடேல்' இது தான் எனது மந்திர வார்த்தை. அல்லாவிடில், ஆறு வயதிலே பெற்றோர்களை இழந்துவிட்ட நான், தாய் மாமனின் அரவணைப்பில் வளர்ந்த நான், எவ்வாறு நீங்கள் நினைக்கும் சாதனைகளை நிறைவேற்றியிருக்க முடியும்.

அவரின், ஊக்கமது கைவிடேல் என்ற தாரக மந்திரத்தைப் பாவித்து நேற்று இரவு 10 மணிக்கு ஆரம்பித்த இந்த கட்டுரையை இன்று காலை 1:00 மணிக்கு நிறைவு செய்கிறேன்.

முன்று தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக நிலவிய எங்கள் உறவில் எதுவித தொய்வும் என்றும் ஏற்பட்டதில்லை. என்றும் எங்கள் உள்ளத்தில் நிறைந்திருப்பார்.

jesudasan.m@thaiivedu.com

சாகவதக் கவிதைகளின் சொந்தக்காரர் கவிநாயகர் வி. கந்தவனம் - இயல்வரணன்

சுந்தவெழில் கொஞ்சி விளையாடும் கவிதைகளுக்குச் சொந்தக்காரர். மேடையில் ஏறினால் ஆற்றொழுக்காகக் கவி பாடுவதில் வல்லவர். சபையைத் தன் கவிதையால் கட்டி யாண்டவர். அவர்தான் கவியரங்குக்கோர் கந்தவனம் என இர சிகமணி கனக செந்திநாதனால் சிறப்பிக்கப்பட்ட கவிஞர்

பயின்றார். பின்னர் சென்னை கிறிஸ்துவக் கல்லூரியிலும், கோவை அரசினர் கலைக் கல்லூரியிலும் தனது மேற்கல்வி யைத் தொடர்ந்தார். சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் இளங் கலைமாணி பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். 1958-ம் ஆண்டு ஆசிரியர் பணியில் இணைந்து கொண்ட அவர் 6 ஆண்டுகள் மாத்தளை சென். தோமஸ் கல்லூரியில் கற் பித்து, இடமாற்றம் பெற்று வந்து வயாவிளான் மத்திய கல்லூ ரியில் கற்பித்தார்.

கல்வி அமைச்சின் பாடநூற் சபையில் பணியாற்றியதுடன் அரசு புவியியல் பாட நூல் எழுத்தாளர் குழுவில் ஒருவராகக் கடமையாற்றினார். புவியியல் பாடத் துணை நூல்களையும் (1970) எழுதினார். 1973-ம் ஆண்டு அதிபர் நியமனம் பெற்று முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் யோகபுரம் மகாவித்தியாலயத் தில் பணியாற்றினார். ஆசிரிய ஆலோசகராகவும் கடமை புரிந்தார். பின்னர் அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரியிலும் சிறிது காலம் அதிபராகக் கடமையாற்றினார். கொழும்புத் துறை ஆசிரிய கலாசாலையில் பகுதி நேர விரிவுரையாளராக வும் பணிபுரிந்தார்.

இந்தக் காலங்களில் பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா தகைமையைப் பெற்றார். இலங்கையில் க.பொ.த. உயர்தரத்தில் நாடகவியல் ஒரு பாடமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது தெரிவு செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு இலங்கைப் பல்கலைக்கழக கொழும்பு வளாகத்தில் நாடக டிப்ளோமா பயிற்சி வழங்கப் பட்டது. அதில் இவர் பங்குபற்றிச் சிறப்புச் சித்தியடைந்ததுடன் வடபுலத்தில் முதன்முதலில் (வயாவிளான் மத்திய கல்லூரியில்) நாடக பாடத்தைக் கற்பித்த ஆசிரியராக இவர் விளங்கினார். அத்துடன், நாடக பாட ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் பயிற்றுவிக்கும் வளவாளராகவும் விளங்கினார். உயர் ஆங்கில டிப்ளோமா படிப்பையும் நிறைவு செய்து சான்றிதழைப் பெற்றுக் கொண்டார். இவ்வாறு எல்லாத் துறைகளிலும் ஆழ்ந்தகன்று கற்ற அறிவும், அனுபவமும் அவரை ஒரு அறிஞராகவே ஆக்கியது.

1980-ம் ஆண்டு தென் ஆபிரிக்காவுக்கு கற்பித்தல் பணிக்காகப் பயணமான அவர் அந்நாட்டின் டிரான்ஸ்கி பிராந்தியத்தில் (நெல்சன் மண்டேலா பிறந்த இடம்) புனித கத்பேட்ஸ் உயர் பாடசாலையில் மாண்டவியல் துறைத் தலைவராகக் கடமையாற்றினார். 1988-ம் ஆண்டு கனடாவுக்குச் சென்ற அவர் தனது 91-வது வயதில் அமரத்துவம் அடையும் வரையில் அங்கேயே வாழ்ந்து வந்தார்.

வி. கந்தவனம்! அவர் கவிஞராக மட்டுமல்ல பாடநூல் எழுத்தாளராக, நடிகராக, பல்துறை அறிஞராக, பேச்சாளராக, சமயச் சொற்பொழிவாளராக, கல்வியியலாளராக, சிறுவர் இலக்கிய கர்த்தாவாக என கலை இலக்கியத்துக்கும் சமூகத்துக்கும் பெருந்தொண்டாற்றிய ஒரு பெருமகனாவார்.

கல்வியும் பணியும்:

தென்மராட்சி மண்ணின் பெரிய கிராமங்களில் ஒன்றான நுணாவில் மேற்கில் ஒக்ரோபர் 28, 1933 அன்று பிறந்த விநாயகர் கந்தவனம் தனது ஆரம்பக் கல்வியை நுணாவில் மேற்கு கணேச வித்தியாசாலையிலும் (இன்று நுணாவில் மேற்கு அ.த.க. பாடசாலை - முடப்பட்டுள்ளது) இடைநிலைக் கல்வியை சாவகச்சேரி டிறிபேக் கல்லூரியிலும் நிறைவு செய்தார். சிரேஷ்ட பாடசாலைச் சான்றிதழ் பரீட்சையில் (எஸ்.எஸ்.சி) சித்தியடைந்த அவர் ஓராண்டு டிறிபேக் கல்லூரியில் எழுதுவினைஞராகக் கடமை புரிந்தார்.

இக்காலத்தில் வடமாநில ஓவியப் பரிசோதகர் கனகசபையிடம் ஓவியமும், சங்கீத பூஷணம் நடேசனிடம் சங்கீதமும்

எழுத்துலகம்:

1948-ம் ஆண்டு தனது 15-வது வயதிலேயே எழுத ஆரம்பித்து விட்டார். ஈழகேசரியின் சிறுவர் பகுதியில் 'ஒரு கால் மூன்று தலை' என்ற தலைப்பில் இவர் எழுதிய கட்டுரையே இவரது முதல் ஆக்கமாகும். 1952-ல் ஈழகேசரி பொதுநலவாய பொருட்காட்சி தொடர்பில் ஒரு கட்டுரைப் போட்டியை நடத்தியது. இப்போட்டியில் இவர் முதற் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டார். 1954-ம் ஆண்டு இவரது முதலாவது நூலான 'ஒன்றரை ரூபாய்' என்ற குறுநாவல் வெளிவந்தது. இதனை கவிநாயகன் என்ற புனைபெயரில் எழுதினார். அதிலிருந்து பல்வேறு துறை சார்ந்து 80-ற்கு மேற்பட்ட நூல்களை அவர் எழுதியுள்ளார். வித்தியானந்தமாலை, அரும்பு, பூச்சரம், தேவைக்கேற்ற திருமுறைத் திரட்டு உள்ளிட்ட பல நூல்களைத் தொகுத்துள்ளார்.

கீரிமலையினிலே குறுங்காவியம் (1969), பாடுமனமே கவிதைகள் (1972), இலக்கிய உலகம் கவிதைகள் (1964), ஏனிந்தப் பெருமூச்சு கவிதைகள் (1965), கூனியின் சாதனை கட்டுரை (1966), நுணாவிலூர் இட வரலாறு (1971), உய்யும் வழி அரங்கக் கவிதைகள் (1972), கவியரங்கில் கந்தவனம் (1972), நல்லூர் நாற்பது (1971), முறிகண்டிப் பத்து, குரும்பசிட்டி விநாயகர் பத்து, பரீட்சையில் சித்தியடைவதெப்படி? (1972), இலங்கையில் ஆசிரியத் தொழில் (1977), விநாயகப்பா பக்திப் பனுவல் (1993), ஒன்றுபட்டால் நாட்டிய நாடகம் (1994), மணிக்கவி (1994), இயற்கைத்தமிழ் (1995), எழுத்தாளர் (2005), முத்தான தொண்டர் (1995), புதிய சைவ வினாவிடை (1997), தங்கம்மா நான்மணிமாலை (1997), பத்துப் பாட்டு (1998), ஆறு முகம் (1998), 12 Short Stories (1998), Lasting Lights (1998), சிவபுராண தத்துவம் (1998), கனடாவில் சைவசமயம் (2000), அது வேறுவிதமான காதல் (2001), சிவவழிபாடு (2002), கந்தன் கதை (2002), ஓ கனடா (2002), வரிக்கவிகள் (2002), தமிழ்க் கவிதை மரபு (2005), பொங்குதமிழ் (2005), ஆன்மீகக் கவிதைகள் (2007), பாவாரம் (2007), கவிநாயகம் வாழ்வும் வரலாறும் வானொலி தொடர் நேர்காணல் (2009) முதலான நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. ஆலயங்கள் பலவற்றுக்கும், குறிப்பாக கொல்லங்கிராய் விநாயகருக்கு, பல பிரபந்தங்

களை எழுதியுள்ளார். சிறுவருக்கான சமயக் கதை நூல்களையும் (கந்தனும் ஔவையாரும், விநாயகப் பெருமானும் அகத்தியரும்) எழுதியுள்ளார். இவ்வாறு தமிழன்னைக்கு மகுடம் சூடும் பல படைப்புகள் மூலம் தனது பல்துறை ஆளுமையை வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

யாழ். இலக்கிய வட்டத்தை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்காற்றிய கவிஞர் கந்தவனம் எட்டு ஆண்டுகள் அதன் தலைவராகவும் கடமையாற்றினார். தான் வாழ்ந்த, பணியாற்றிய இடங்களில் இலக்கிய மன்றங்களை உருவாக்கியுள்ளார். கவிமணி, மதுரகவி, இலக்கிய வித்தகர், சைவதுரந்தரர் முதலான 20-ற்கும் மேற்பட்ட பட்டங்கள் வழங்கி தமிழுலகம் இவரைக் கௌரவித்துள்ளது.

கீரிமலையினிலே இவரை இலக்கிய உலகுக்கு அடையாளங்காட்டிய குறுங்காவியமாகும். கீரிமலைக் கடற்கரையின் அழகை, அந்தக் கரையின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை பாடிய கவிஞர் அதற்குள் பழந்தமிழ் இலக்கியச் செழுமையை, தமிழின் சிறப்பையெல்லாம் பாடிச் செல்கிறார். உவமையணி சிறக்கும் இக்காவியம் சுவை தருவதாகும் என்கிறார் அணிந்துரை எழுதிய பண்டிதர் சு. வேலுப்பிள்ளை.

**கீரிமலையினிலே
நலந்தரும்
கேணி யருகினிலே
மாரிமழையதனால்
மலர்ந்தெழும்
மண்ணினைப் போலவுள்ளம்
பூரித்து நிற்கையிலே
நினைவுகள்
பூத்துக் குலுங்கையிலே
தூரத் தொடர்ந்து சென்றேன்
மெள்ள மெள்ள
சூழல் கடந்து நின்றேன்...**

என்று தொடங்குகிறது இக்குறுங்காவியம். கடற்கரையருகே நிற்கும் போது பார்வையில் எழும் காட்சிகளும், அதனைத்

தொடர்ந்து மேலெழும் நினைவுகளும் இக்காவியத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளன.

நீரினில் மூழ்கியொரு

முனிவர் தங்

கீரிமு கக்கோலம்

தீர் மகிழ்ந்து சிவன்

கோயிலைச்

சேர்ந்து வணங்குதல் போல்

இராமபி ரான்கணையால்

இழந் துகை

யின்றிநின் றேங்கையிலே

இராவணன் வீணையினைக்

கவர்ந்துசித்

திராங்கதன் மீட்பது போல்...

என்று இக்காவியம் வரலாற்றுச் சம்பவங்களைப் பேசுகின்றது. முசுருந்தச் சக்கரவர்த்தி, மாருதப்பூரவீகவல்லி முதலானோர் கீரிமலையைத் தரிசித்து மீண்ட கதையும் பேசப்படுகிறது.

தமிழகக் காகத் தலையு வந்து

தந்த குமணன் பின்னே

தமிழைக் காத்த பெருமை நினைசு

சாரும் வள்ளல் பெரும

தமிழின் மேன்மை எடுத்துக் காட்டத்

தக்க கம்பன் றன்னை

இமிழ்ப ரப்பிற் கண்டெடுத்த

ஏற்றம் நின்ன தன்றோ?

என்று பாடுவதன் மூலம் கீரிமலைக் கடற்கரைக்கு ஒரு இலக்கியப் பெறுமானத்தைக் கொடுத்து உவந்து ஏத்துகிறார். சாதாரணமான ஒரு இயற்கையை உவமித்து, உருவகித்து, தற்குறிப்பேற்றி இலக்கியப் பெறுமானமளிப்பது கவிஞரின் கைவன்மை. அதை இக் குறுங்காவியத்தில் பல இடங்களில் கவிஞர் செய்துள்ளார்.

தமிழை மட்டும் கற்ற மக்கள்

தாழ்வை என்ன சொல்வேன்?

தமிழைப் பாடும் புலவர் வாடும்

தன்மை சொல்லப் போமோ

தமிழை விற்கத் தயக்க மின்றித்

தலைகொடுக்கப் போவார்

தமிழ் ரென்று சொல்ல வெள்கித்

தலைகுனிந்து தாழ்வார்

என்று ஓரிடத்தில் பாடுகிறார். தமிழோடு மட்டும் நிற்பவர்கள் அடைகின்ற தாழ்ச்சியை, தமிழ் இலக்கியம் படைக்கும் கவிஞரது வறுமையை, தமிழரென்று சொல்ல வெட்கப்படும் தமிழரின் கீழ்மையை இந்தக் காவியத்துக்குள் கொண்டு வருகிறார். இதன் மூலம் இந்தக் காவியம் கதைக்களம் தாண்டி உலகப் பொதுமையாகப் பெறுமானம் கொள்கிறது.

கவியரங்குகள் பல கண்டவர் கவிஞர் கந்தவனம். பல கவியரங்குகளுக்குத் தலைமை தாங்கியவர். சபையோரைக் கவரும் வண்ணம் சொற்சிலம்பம் ஆடி, நயந்து ரசிக்கத்தக்க வகையில் அவையைக் கட்டி வைக்கக்கூடிய கவிஞராக அக் காலத்தில் கவிஞர் கந்தவனம் விளங்கியுள்ளார்.

இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் கவியரங்குக்கோர் கந்தவனம் எனப் பாராட்டுகிறார் என்றால் அது வெறும் பாராட்டல்ல. 'கவிஞர் கந்தவனத்தின் கவிதைகளைக் கேட்டு ரசிப்பதற்கென்று ஒரு கூட்டம் இருக்கிறது. இது அவர் அரிதில் முயன்று பெற்ற பெரும்பேறு. அவருடைய நாகரீகமான நகைச்சுவை, கிராமாந்தரச் சொற்களைக் கையாளுந் திறன், புதிய புதிய உவமைகள், வாசிக்குந் திறன் என்பன அவரை மற்றைய கவிஞர்களிலும் பார்க்க தனித்தவராக, உயர்ந்தவராக, இரசிகர்கள் முன் நிறுத்துகின்றது' என்று கனக செந்திநாதன் இவரது கவியரங்கத் தனித்துவத்தை எடுத்துரைத்திருக்கிறார்.

'கவியரங்கங்களிலே கவிதைகளைக் கல்லாதாரும் விளங்கும் வண்ணம் எடுத்துச் சொல்லும் ஓர் காந்தசக்தி கந்தவனத்திடம் உண்டு. கவியரங்கங்கள் மூலம் சாதாரண மக்கள் மத்தியில் கவிதா ரசனையை வளர்த்து வரும் பெருமை அவருக்குண்டு. மக்களைத் தட்டியெழுப்பி, உரிமை உணர்வை ஊட்டி வருகிறார். பெருமை நிலையை எடுத்துச் சொல்லுகிறார். கெட்ட பழக்கங்களைச் சாடுகிறார். நல்ல நெறிமுறைகளை நாட்டுகிறார்' என்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வீ.என். நவரத்தினம் கவியரங்கில் தான் ரசித்தவற்றைச் சிலாகித்து கவிஞரைப் பாராட்டுவது அவரது மேதாவிலாசத்தை அணி செய்கிறது.

'கவிஞர் கந்தவனம் மேடையில் எழுந்து நிற்கின்றார் என்றவுடன் வமையான கரகோசத்தைவிட சபையில் எழும் முகமலர்ச்சியும், சிரிப்பொலியும் சபைக்கும் மேடைக்கும் ஒரு புதிய பற்றையும் பாசத்தையும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் ஏற்படுத்தி விடுகின்ற மந்திர சக்தியையும் தன்வயப்படுத்தும் ஆற்றலையும், காண்போர் உள்ளத்தில் என்றும் நிலைபெறச் செய்வர்' என்று பொதுவுடமைவாதியும் எழுத்தாளருமான வ. பொன்னம்பலம் குறிப்பிட்டுள்ளமையும் அவரது சிறப்பைப் புலப்படுத்துகிறது.

ஒருமுறை கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற கவியரங்கில் கந்தவனத்தின் கவிதை மழையை ரசித்து மகிழ்ந்த காஞ்சிபுரம் மெய்கண்டாராதீன குருமகா சன்னிதானம் 'இந்தக் கந்தவனம் எமக்கெல்லாம் சொந்தவனம்' என்று போற்றியதாக கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி குறிப்பிட்டுள்ளமையும் நோக்கத்தக்கது.

தோட்டத்துத் தொழிலாளர்

சோராத பெருவீரர்

நாட்டிழ்பல் லாண்டாய்

நாட்டாத தொழிலில்லை

ஈட்டிப்பல் வழியாலே

இருப்புக்குப் பொருள்தந்து

வீட்டுக்கு விளக்காக

விளங்கும் உயிரானார்.

காடென்றும் வீடென்றும்

கல்லென்றும் முள்ளென்றும்

பாடெல்லாம் பட்டிங்கு

பகலென்றும் இரவென்றும்

மாடாக உழைக்கின்றார்

மணிநேரம் ஓய்வில்லை.

நாடெல்லாம் தேன்பாய

நடுகின்றார் முதற்கல்லை

என்று மலையகம் ஹற்றன் நகரில் ஏனிந்தப் பெருமூச்சு என்ற தலைப்பிலான கவியரங்கில் முழங்கினார்.

ஒன்றல்ல இரண்டல்ல
ஒருகோடி துன்பங்கள்
இன்றல்ல நேற்றல்ல
ஏறும்பல் லாண்டாக
நின்றெம்மை அறுக்கின்ற
நீலிப்பேய் செயல்கோடி
ஒன்றாகக் கொன்றாலும்
ஒழியாத பெருமூச்சு

என்று பாடி, மலையக மக்களின் நூற்றாண்டுத் துயரத்தை ரசி கர் மீது அழுத்தமாகத் தொற்ற வைத்தார்.

பாரதியார் கவியரங்கொன்றிலே பாரதியை இப்படி மதிப்பிட்டார்.

பாரை அதிர வைத்து
ஊரை உணர்ந்து செத்த
பேரை எழுப்பி விட்டவன் - மிக்க
நீரைக் கிழித்து நின்று
வீரங் கொழித்து வென்று
வேரை இறக்கி விட்டவன் - தக்க
கூரை சிறக்க வைத்தவன்

கனவுலகம் என்ற தலைப்பிலான கவியரங்கில் அவர் பாடிய கவிதை வரிகள் இன்றும் நிதர்சனமாக இருப்பதைக் காணலாம்.

அலைகின்றார் நம்மோர்கள்
ஆளுக்கோர் வழிசென்றே
அருகில்வான் மதிக்கூட
அணுகின்றோ இவர்பாடோ
உலைகின்றார் சாதியிலே
வேற்றுமைகள் உருவாக்கி
உயர்வில்லை இனமெல்லாம்
ஒன்றென்னும் உணர்வில்லை
மலைகின்றார் மடிகின்றார்
பிரிவாலே மாக்கள் சீ!
மதிப்பில்லை உலகத்தார்
மடப்பட்டம் தருகின்றார்
குலைவின்றி இனமொன்றக்
கூட்டாகக் குலமொங்க
குடையொன்றின் கீழ்வாழ்க்கை
குடும்பம்போற் கொள்ளாரோ?

தமிழர் என்ற இனமாக, ஒரே குலமாக ஒரு குடைக்கீழ் வாழ்கின்ற கனவை கவிஞர் காண்கிறார். அந்தக் கனவு இன்று வரை நனவாகாது தொலைதூரம் சென்று கொண்டிருப்பதே நிதர்சனமாயிருக்கிறது. தமிழ்மொழி வனப்பிழந்த ஆதங்கத்தைக் கவிஞர் இவ்வாறு பாடுகிறார்.

வளமில்லா மொழிகள்பல்
வல்லாரை ஈன்றன்னாள்
வாடாத ஊக்கத்தால்
வளர்ந்தோங்கப் பார்மீதில்
இளநல்லாள் தமிழன்னை
இருந்தாண்டாள் கொடிகட்டி

இறுமாப்பாய் முற்காலம்
இப்போதோ அவள் மக்கள்
பிளவெல்லாம் தலைக்கொண்டார்
பெற்றாளைப் பேணாத
பிழைவிட்டார் பிறகென்ன
பெயர்பட்டு நிலைகெட்டு
அளவில்லாத் துயர்கொண்டார்
அதற்கிங்கே தம்மைத்தாம்
அறியாத தமிழர்தாம்
அடிக்கல்லாய் அமைந்திட்டார்.

இவ்வாறு இவரது கவியரங்கக் கவிதைகள் தமிழின் வீழ்ச்சியையும், தமிழர்களின் இழிநிலையையும், சமூகத்தின் போலித் தனங்களையும் பேசி, மக்களை நேர்வழியில் சிந்திக்க வைத்தன. தட்டியெழுப்பின.

மரபுக்கவிதை எழுதுபவர்களை வழிப்படுத்தக்கூடிய வகையில் கவிதை மரபு என்ற நூலையும் இவர் ஆக்கியளித்துள்ளார். இந்நூலை வாசிப்பவர்களுக்கு கவிதை தொடர்பான புரிதல் ஏற்படுவதோடு, கவிதையின் மாற்றங்களையும், உள்ளடக்கங்களையும் வகைகளையும் அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது.

கவிதை என்றால் என்ன? ஆங்கிலத்துக்கும் தமிழுக்கும் இடையிலான கவிதை தொடர்பான வேறுபாடு, மரபு என்பதன் விளக்கம், சங்ககாலக் கவிதைகள், இடைக்காலக் கவிதைகள், பிற்காலக் கவிதைகள், தற்காலக் கவிதைகள் எவ்வாறு அமைந்திருந்தன என்று இந்நூலில் அவர் எளிமையாக விளங்கத்தக்க வகையில் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். செய்யுள் உறுப்புக்கள், செய்யுள் வகைகள் பற்றியும், தற்காலக் கவிதைகளின் பல்வேறு வகைகள் பற்றியும் இந்நூலில் விளக்கியுள்ளார். அத்துடன் முக்கியமாக பாரதியார் கவிதைகள், விபுலா னந்தரின் கங்கையில் விடுத்த ஓலை, தற்கால மாவீரக் கவிதைகள் பற்றிய ஒரு ஆய்வினையும் இந்நூலிலே செய்துள்ளார். இலக்கண நூல்களுக்கூடாக கவிதையை அணுகும் பாங்கிலிருந்து வேறுபட்டு எளிமையாக மரபுக் கவிதையை அறிய வைப்பதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

ஆசிரியத் தொழில் என்ற வாண்மைத்துவ நூலினை எழுதிய தன் மூலம் கல்வியியல் ஆய்வொன்றினை முன்வைத்துள்ளார். நுணாவிலுர் என்ற இடவரலாற்று நூலும் முக்கியமான இவரது நூலாகும். பிரபந்தங்கள் பலவற்றை எழுதியுள்ள போதிலும் பிற்காலத்தில் அவரது எழுத்துகள் பல சமயம் சார்ந்ததாகவும், சிறுவர்களை சமயத்தின் பால் ஆற்றுப்படுத்தக்கூடிய ஆக்கங்களைக் கொண்டதாகவும் அமைந்திருந்தது.

கவிஞராக அவர் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட போதிலும் இலக்கியத்தின் எல்லாவகையிலும் எழுதிய ஒருவராகவே அவரைப் பார்க்க வேண்டும். தமிழுக்கு அணிசெய்யும் படைப்புகளால் பார்போற்ற வாழ்ந்த பெருந்தகை அவர். அவரது சேவை தமிழ்கூறு நல்லுலகம் பெருமைப்படத்தக்கதாகும்.

iyalvaanan@thaiveedu.com

நாடறிந்த கவிநாயகர் வீ. கந்தவனம் - சி. சிவபாஷு

நான் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் காலத்தில் கவிநாயகர் அங்கு கல்விப் பட்டப்பின் படிப்புக் கற்கை நெறியை மேற்கொண்டிருந்தார். நான் கவிநாயகரைப் பற்றி அறிந்திருந்தேன். அவரை நான் முதலில் பார்த்தது பாடசாலையில் உள்ள பதிவு ஏட்டில்தான். வவுனிக்குளம் யோகபுரம் மகாவித்தியாலயத்தில் நான் 1978-ல் பதவியேற்றபோது நான் பதிவிட வேண்டிய செய்திக்கு முன்னர் யார் யார் அதிபர்களாக இருந்துள்ளனர் என்பதைப் பார்க்கும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது. 1971-1973 காலப்பகுதியில் வி. கந்தவனம் அவர்கள் அதிபராக

தது மட்டுமன்றி, க.பொ. இரத்தினத்திற்கு நெருங்கியவராகவும் அவரால் ஒருங்கமைக்கப்பட்ட மூன்று நாட்கள் முத்தமிழ் விழாவில் நெடுந்தீவில் கலந்துகொண்டமையையும் என்னோடு பகிர்ந்துகொண்டார். தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவர் மு. சிவசிதம்பரம் அவர்களை நினைவு கூர்ந்து உரையாற்றுவதற்காக இலங்கையில் இருந்து வந்து கலந்து கொண்டவர் அரசியல்வாதியான வாசுதேவ நாணயக்காரர். அந்தக் கூட்டத்தில் உரையாற்றும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இதனை உற்றுக் கவனித்த கவிநாயகர் என்னை அணுகி எழுத்தாளர் இணையத்தில் இணையும் வண்ணம் அழைப்பு விடுத்தார். அது, அவரோடு நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பை எனக்கு ஏற்படுத்தியது. தொடர்ந்து கனடாவில் உள்ள கல்வியாளர்கள் பலரோடும் பழகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள் எழுத்தாளர் இணையத்தோடு மட்டுமன்றி இந்துசமயப் பேரவையையும் ஆரம்பித்து, அதன் மூலம் சமய நெறியை பரப்பி வந்தார். இந்தியாவில் இருந்து சாந்தலிங்கம் அடிகளார், உரையாளர் திருஞானசம்பந்தன் போன்றோரையும் பேராசிரியர்கள் கண்ணப்பன், பசுபதி சுப்பராயன், நா. சுப்பிரமணியன், கலாநிதி கணேசலிங்கம், ஆழ்கடலான் முருகவே பரமநாதன் போன்றோரை உள்வாங்கி ஒன்றாறியோ இந்துசமயப் பேரவை மகாநாடுகளை நடத்திய, ஓர் ஒருங்கமைப்பாளர், செயல்வீரர், பேச்சாளர், எழுத்தாளர் எனப் பல்திறன் கொண்டவராக எம் மத்தியிலே வாழ்ந்து காட்டினார்.

பணியாற்றியமையை அறிய முடிந்தது. அத்தோடு அவர் ஒரு சிறந்த கவிஞர் என்பதோடு பாடசாலைக்கான கீதத்தை எழுதிப் பாடவைத்த அக் காலகட்டத்தில், அங்கு இடம்பெற்ற கூட்டுறவு அமைப்பின் மாநாடும் அந்தப் பாடசாலையிலேயே நடடபெற்றுள்ளது. கூட்டுறவு அமைப்பினரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க அவர் வாழ்த்துக் கீதம் ஒன்றும் இயற்றிக் கொடுத்துள்ளார். அந்தக் கீதத்தை தான் தவறவிட்டுவிட்டேன், அதனை யாரிடமிருந்தாவது பெற்றுத்தர முடியுமா என்பதையும் என்னிடம் கேட்டிருந்தார். அவ்வளவிற்கு அவர் பெயர்பெற்ற கவிஞராக வலம் வந்துள்ளார். இவற்றை கனடாவில் அவரோடு நெருங்கிப் பழகிய காலத்தில் அறிய முடிந்

தது மட்டுமன்றி, க.பொ. இரத்தினத்திற்கு நெருங்கியவராகவும் அவரால் ஒருங்கமைக்கப்பட்ட மூன்று நாட்கள் முத்தமிழ் விழாவில் நெடுந்தீவில் கலந்துகொண்டமையையும் என்னோடு பகிர்ந்துகொண்டார். தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவர் மு. சிவசிதம்பரம் அவர்களை நினைவு கூர்ந்து உரையாற்றுவதற்காக இலங்கையில் இருந்து வந்து கலந்து கொண்டவர் அரசியல்வாதியான வாசுதேவ நாணயக்காரர். அந்தக் கூட்டத்தில் உரையாற்றும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இதனை உற்றுக் கவனித்த கவிநாயகர் என்னை அணுகி எழுத்தாளர் இணையத்தில் இணையும் வண்ணம் அழைப்பு விடுத்தார். அது, அவரோடு நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பை எனக்கு ஏற்படுத்தியது. தொடர்ந்து கனடாவில் உள்ள கல்வியாளர்கள் பலரோடும் பழகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள் எழுத்தாளர் இணையத்தோடு மட்டுமன்றி இந்துசமயப் பேரவையையும் ஆரம்பித்து, அதன் மூலம் சமய நெறியை பரப்பி வந்தார். இந்தியாவில் இருந்து சாந்தலிங்கம் அடிகளார், உரையாளர் திருஞானசம்பந்தன் போன்றோரையும் பேராசிரியர்கள் கண்ணப்பன், பசுபதி சுப்பராயன், நா. சுப்பிரமணியன், கலாநிதி கணேசலிங்கம், ஆழ்கடலான் முருகவே பரமநாதன் போன்றோரை உள்வாங்கி ஒன்றாறியோ இந்துசமயப் பேரவை மகாநாடுகளை நடத்திய, ஓர் ஒருங்கமைப்பாளர், செயல்வீரர், பேச்சாளர், எழுத்தாளர் எனப் பல்திறன் கொண்டவராக எம் மத்தியிலே வாழ்ந்து காட்டினார்.

கல்வித்துறையில் அவர் பதித்த வரலாற்றுத் தடத்தில் 'ஆசிரியத் தொழில்' என்னும் ஓர் ஆய்வு நூலை வெளியிட்டார். அந்த நூலை எனது முதுகலைமாணிப் பட்ட ஆய்வுக்காகப் பயன்படுத்த விளைந்தேன். அந்த நூலைப் பெற்றுக்கொள்ள குரும்பசிட்டியில் உள்ள அவரது இல்லத்திற்குச் சென்று பார்க்க விளைந்தபோது அவர் பாங்கொக்கில் நடைபெறும் ஆசிரியர் சங்க மகாநாட்டில் கலந்துகொள்ளச் சென்றுள்ளமை தெரிய வந்தது. இது பெரும் ஏமாற்றத்தை தந்தது. எனினும் சற்றும் எதிர்பாராதவிதமாக அவரது துணைவியார் தவமணி கந்தவனம் அம்மையார் எனக்கு ஒரு புத்தகத்தை எடுத்து அன்பளிப்பாகவே தந்துதவினார். 'கவிஞர் விட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்' என்பது போன்று, இல்வாழ்க்கையின் பண்பும் பயனும் எவ்விதம் என்பதைக் கற்றுக்கொள்ளவும் தூண்டியது என்று கவிஞரின் உளமறிந்து நடந்துகொள்ளும் துணைவியாரைப் பராட்டிக்கொண்டு வீடு சேர்ந்தது, இன்றும் பசுமரத்து ஆணியாக எனது நெஞ்சத்தை விட்டு அகலாதுள்ளது.

பட்டதாரி ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்காக முன்கூட்டியே தெரிவு செய்யப்பட்ட இளம்பட்டதாரி மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து 'கல்விக் கலைமாணிப் பட்டப் படிப்பிற்கு வாய்ப்பு உள்ளது போன்று ஆசிரியப் பணியில் உள்ளவர்களில் இருந்தும் தேர்ந்தெடுத்து பட்டப் பின் கற்கை நெறியாக கல்வி டிப்ளோமா பயிற்சி அளிப்பது பல்கலைக்கழகத்தில் காணப்பட்ட வாய்ப்பாகும். இதனைப் பயன்படுத்திக்கொண்ட கவிநாயகர் கல்வியியல் டிப்ளோமா தராதரப் பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதோடு, நாடகத் துறையையும் உயர் வகுப்புக்களில் பயிற்றுவிக்க அரசாங்கம் தீர்மானித்ததன் விளைவாக பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு அந்த வாய்ப்புக் கிட்டியிருந்தது. அதனைப் பயன்படுத்திக்கொண்ட கவிநாயகர் கல்வியியல் சார்ந்து நாடக டிப்ளோமா தராதரத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

கனடாவில் உள்ள எழுத்தாளர் இணையம், இந்து சமயப் பேரவை, குரும்பசிட்டி பழைய மாணவர் சங்கம், வசாவிளான் பழைய மாணவர் சங்கம் போன்றவற்றின் காப்பாளராகவும், முன்னாள் தலைவராகவும் ஸ்தாபகராகவும் பங்காற்றியுள்ளார். 1993-ல் கனடா எழுத்தாளர் இணையத்தை ஆரம்பிப்பதற்கான கால்கோள், இவரது வீட்டில் மொன்றியேல் மற்றும் ரொறன்ரோ எழுத்தாளர்கள் கலந்து ஆலோசனை நடத்தி, அங்குரார்ப்பணம் செய்தனர் என்பது எழுத்தாளர் இணையத்தின் வரலாறு.

கவிநாயகர் பற்றி நல்லறிஞர்களின் பார்வை:

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்:

'கவிஞர் கந்தவனத்திடம் மக்கள் யுகக் கவிஞரின் இலட்சியக் குரலைக் கேட்கக் கூடியதாகிருக்கின்றது. இவரின் உவமைகளிற் புதுமையைக் காணலாம். மண் வாசனை கமழக் காணலாம். இவரது பாட்டுக்கென்று ஒரு பாணியுண்டு, பணியுண்டு. அது உலகியல் வாழ்வில் மனித உயர்வைத் தேடுவதாகவும் நாடுவதாகவும் நாட்டுவதாகவும் அமைகின்றது. எப்பொருள் கவிதைப் பொருளாக இருப்பினும் அதனைக் கையாளும் வகையிலே கவிதைச் சிறப்பு தங்கியுள்ளது என்பதற்கு கந்தவனத்தின் கவிதைகள் சான்று பகர்வன.' என கவிதை ஆளுமைப் பண்பை விபரித்துள்ளார்.

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி:

'இளமைத்துடிப்பும் முதிர்ந்த அடக்கமும் அருகருகே காணப்படுகின்றன. கொதித்தெழும் கோபமும் மெல்லெனச் சிரித்துச் சமாதானம் பெறும் அமைதியும் ஒரே நூலில் தோன்றுகின்றன. பழைய மரபைக் கடைப்பிடிக்கும் பற்றும் புதுமையை அணைத்துக் கொள்ளும் ஆவலும் முரணின்றிக் காட்சி தருகின்றன. சமூக நிலைகுலைவு கண்டு தாங்கொணாக் கோபம் காட்டும் கந்தவனத்தை இங்கு காணமுடிகின்றது' என கருத்தூட்டம் செய்திருப்பது கவிஞர் கந்தவனத்தை எம் மனக்கண்முன்னே நிறுத்துகின்றது.

இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன்:

'வறியவர் பொருளுக்காக வேண்டுகின்றார். குழந்தையில்லாதவர் பிள்ளைப் பேற்றுக்காக வேண்டுகின்றார், முற்றுந் துறந்தவர்களாலேதான் மோட்ச சாம்ராஜ்யத்தைக் கேட்க முடியும். எங்கள் கவிஞர், பொன்னைப் பொருளைக் கேளாமற், போக

வாழ்க்கையைக் கேளாமல், தமிழைக் காக்கும்படி கேட்கின்றார். சிலருக்கு இது நகைப்பைக் கொடுக்கலாம், ஆனால் ஈழத்துப் புலவர் மரபுவழி இதுவேதான்!

அதிபர் பொ. கனகசபாபதி:

'அவர் சிறந்த ஆசிரியராய், திறனுடைய உப-அதிபராய், ஆற்றல் மிக்க அதிபராய் கடமை புரிந்த போதிலும், தனது மனதிற்குகந்த எழுத்தையோ, பேச்சையோ, கவிபாடுவதையோ சிறப்பாகச் செய்ததுடன், தனது கல்வித் துறைகளிலும் துலங்க வைத்தார் என்பதை, நான் சற்றுப் பொறாமையுடனேயே கூறவேண்டும்'.

பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன்:

'கவிநாயகரை நான் இரண்டு கோணத்தில் பார்க்கின்றேன். ஒன்று என்னைக் கவிதை உலகத்திற்குத் தட்டிக்கொடுத்து பங்கெடுக்க வழிவகுத்தவர். இன்னொன்று எனது துணைவியாரின் ஆசான். மாணவியின் ஆசான் அவருக்குத் தந்தையாவார். எனவே, அவர் எனக்கு மாமா முறையாகின்றார் என்ற அவர், கவிநாயகர் அவர்களோடு கவியரங்குகளில் கலந்து கொண்டது எனக்கு மிகவும் பெருமையையும் புகழையும் தேடித் தந்தது. எவரையும் தட்டிக்கொடுத்து ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும் பெருந்தன்மை கவிநாயகரிடம் உள்ளமையை நான் பாராட்டாமல் விடமுடியாது. நல்லாரைக் காண்பதும் நன்றே, அவர் சொற் கேட்பதுவும் நன்றே, அவரோடு இணங்கி இருப்பதுவும் நன்றே என்பதற்கேற்ப இவர்களோடு சேர்ந்து பழகும் பாக்கியம் எங்கள் எல்லோருக்கும் கிடைத்திருந்தது வரப்பிரசாதமே!' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

காரை சுந்தரம்பிள்ளை:

'கவியரங்கத்திற்கொரு கந்தவனம். கருத்துமிக்க சொற்பொழிவுக்கொரு கந்தவனம், நகைச்சுவைக்கொரு கந்தவனம், இனிய எளிய செந்தமிழ் பாடல்களுக்கொரு கந்தவனம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துகளை வாழைப்பழத்திலே ஊசி ஏற்றுவதுபோலத் தமது கவிதைகள் மூலம் கூறிச் சமூகத்தின் ஊழல்களைச் சாடுவதற்கொரு கந்தவனம், அவர் ஒரு கற்பனைச் சுரங்கம். கவிதைக் கனிர்சம், அவரது கவிதைகளில் தென்றலுமுண்டு, தீயுமுண்டு, கேலியுமுண்டு, கிண்டலுமுண்டு, இளமையுமுண்டு, எளிமையுமுண்டு, அதுமட்டுமன்றி அழகுமுண்டு, நிறைந்த போருமுண்டு. ஈழத்துக் கவிஞர் வரிசையிலே கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்கள் மரபு பேணும் அதே நேரத்தில் புதுமையை விழையும் ஒரு கவிஞராகத் திகழ்கின்றார்' எனக் காரை சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது கவிஞரின் ஆழ்ந்த நுண்ணறிவையும் எடுத்த எடுப்பிலேயே கவி புனையும் ஆற்றலையும் வெளிக்காட்டுகின்றது.

வித்துவான் க. செபரத்தினம்:

'கடவுளில் வைத்திருக்கும் ஆழமான பக்தி வைரதாக்கியத்தைப் பேலவே, கவிநாயகருக்குத் தாய் நாட்டிலும், தாய் மொழியிலும் ஆழமான பக்தி வைராக்கியம் உண்டு. கடவுளை மனப்பூர்வமாக நேசிப்பதைப் போலவே அவர் தாய் நாட்டையும் தாய் மொழியையும் நேசிக்கின்றார். பரமனைப் பாக்கள் மூலம் பரவி வழிபடுவதைப் பேலவே, வரத் தாய் நாட்டையும் பாக்கள் மூலம் பரவி வழிபடுகின்றார்'.

அருட்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார்:

'உயர்புகழ் தீஞ்சுவைத் தமிழ்ப் பாடல்களைத் தங்கு தடையின்றிப் பாடும் பாவலர், சிவநெறிக்கும் செந்தமிழுக்கும் உள்ள தொடர்பை உலகறியச் செய்யும் செந்தண்மையர். மொழிக்கும் மொழி தித்திக்கும் திருமுறைகளும் அருட்பாக்களும் வழிபாட்டில் முதன்மை பெறும் மந்திர மொழிகள் என்ப

தில் ஆழங்கால் பட்டவர்' எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

தேவாரத்தின் அருளாற்றல் பேசும்மா மந்திரம் என்று நாவாற்றல்சேர் உமாபதியார் நவின்றார் அவர்தம் கருத்தேற்றம் பாவாரம்எனும் தமிழ்மாலை பகனறகந்த வம் தொண்டு சேவாகனின் திருவருளால் செழித்து வளர வாழ்த்துகின்றோம்

என்று அவர் மனமார் வாழ்த்துவதனை நோக்கும்போது கவிநாயகரின் கவிபுனையும் திறனும் அவரது நோக்கமும் புலனாகின்றது.

ஒளவை நடராசன்:

'ஓமர்கயாம்மீட்டுருவம் பெற்றான் - என்றே உள்ளவர்கள் பேச வினி துற்றான் கந்தவனம் என்னுடைய தோழன் - நீடு காலமெல்லாம் கவியிசைத்து வாழ்க!

என வாழ்த்தியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

T. Manickavasagar (Director of Education):

'Pulavar kandavanam is a great actor. He also had written, Directed and produced several Plays for school children. The honour of introducing Drama as a subject in the school curriculum for the first time in the Tamil region goes to Pulavar kandavanam and in this virgin field, he had no peers to equal him or even surpass him, In his context, it is significant to mention that Pulavar was one of few teachers, selected out of hundreds to follow a course of studies in Drama at the Colombo Campus of the University of Sri Lanka.

வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் (குறமகள்):

'நான் இரண்டே இரண்டு பிரசவித்துள்ளேன். ஆனால், 27 பிர

சவம் செய்த கவிநாயகர் கந்தவனத்தைப் பாராட்டும் தகுதி இல்லை என்றாலும், அவருடன் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சி பட்ட நெறியினை இருவரும் இரு தடவைகள் செய்துள்ளோம் என்பதனையும் அவர் திருமணமான பின்பு கனக. செந்திநாதன் அவர்களுடன் இணைந்து செய்த சேவைகளையும் நானறிவேன். அவர் தனக்காக வாழ்ந்த காலம் போய் இன்று பிறருக்காக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் சமூகநலவிரும்பி' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமையால் இருந்து கவிநாயகரின் படைப்பாற்றல் வெளிப்படுகின்றது.

‘தமிழர் தகவல்’ திரு. திருச்செல்வம்:

‘கவிஞர்கந்தவனம் அவர்களிடம் நான் படிக்கவில்லை ஆனால் அவரை எனது மானசீகக் குருவாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றேன். எனக்கு வழிகாட்டிகள் இருவர் உள்ளனர். ஒருவர் கவிநாயகர் அவர்கள் மற்றவர் அதிபர் கனகசபாபதி அவர்கள். நான் இரண்டு வயதுப் பாலகனாக இருக்கும்போதே ஈழகேசரியில் அவர் எழுதத் தொடங்கிவிட்டார். அவர் கதைகள், கட்டுரைகளை எழுதிப் பின்னர் கவிதைத் துறைக்கு வந்தவர். வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம், லண்டன் தமிழோசை தாசீசியஸ், சுந்தரலிங்கம், சிவானந்தன், முருகையன், முதலிய 12 பேர் நாடகத்துறையில் கல்விப் பட்டப் படிப்புப் படித்தவர்கள். அவர்களுள், கவிநாயகரும் ஒருவர். அவர் கவிதை மட்டுமல்ல நாடகத்துறையிலும் விற்பன்னர். பல நாடகங்களை எழுதியும் நெறிப்படுத்தியும் உள்ளார். கனடாவில் இலக்கிய வட்டத்தை ஆரம்பித்து அதற்குத் தலைமையும் தாங்கி வழிநடத்தி வருகின்றார்.

சிலம்பொலி சு. செல்லப்பன்:

கவிஞரின் இலக்கியப் புலமைபற்றி அவரது ‘காதல் வாழ்க்கை’ என்னும் நூலுக்கு அணிந்துரை நல்கிய முனைவர் சிலம்பொலி சு. செல்லப்பன் ‘இவர் உள்ளம் ஈர்க்கும் உரை நடையாளர், கவின்கு கவிதையாளர், நயம் தோய்ந்த நாடகாசிரியர், கவியரங்குகளில் பெரும்புகழ்பெற்று, ‘கவியரங்குக்கோர் கந்தவனம்’ என்ற பட்டம் பெற்றவர். கால வளர்ச்சிக் கேற்பத் திட்டங்களைத் தீட்டும் கல்வியாளர், தமிழின் பத்து அழகும் பொருந்தியிருக்கப் படைக்கும் படைப்பாளர்’ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமை அவரது நிறைமான் நுண்புலத்தை வெளியுலகிற்குப் படம்பிடித்துக்காட்டுவதாக உள்ளது.

லண்டன் ஈழகேசரியில்...

‘மனிதன் தான் நினைப்பதையும் காண்பதையும் சொல்ல முனைகின்றான். படிப்பதையும் கேட்பதையும் மற்றையோருக்கு கூறவிரும்புகிறான். தனது அனுபவங்களை யாருடனேனும் பகிர்ந்துகொள்ள விளைகின்றான். இவற்றைப் பிறருக்குச் சொல்வதற்குப் பல முறைகள் உண்டு. எழுத்தைக் கருவியாகப் பயன்படுத்துபவன் எழுத்தாளன். அவ்விதம் எழுதுகையில் தனது ஆக்கத் திறனை அவன் பயன்படுத்த வேண்டி இருக்கின்றது’ என்பது அவரது எழுத்தாளன் பற்றிய கோட்பாடாக லண்டன் ஈழகேசரியில் பதிவிட்டிருந்தமை கருத்திற்கொள்ளத்தக்கது.

கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள் ஆங்கிலத்திலும் கவிபுணையும் ஆற்றல் கைவரப்பெற்றவர் என்பது எம்மில் பலருக்குத் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பிருந்திருக்காது. ஆனால் அவர் ஆங்கிலத்தில் சிறுகதைகள் மட்டுமல்ல கவிதைகளையே யாத்திருக்கின்றார் என்பதுதான் உண்மை. எடுத்துக்காட்டாக

அவர் ஆபிரிக்காவில் பணியாற்றியவேளை அவரது பாடசாலை அதிபராக விருந்த சி.எம். மடாலாவின் புதல்வி மாவட்டத்தில் முதலிடத்தைப் பெற்றதைப் பாராட்டி எடுக்கப்பட்ட விழாவில் எழுதி வாசித்த கவிதை. இதோ அந்தக் கவிதை வரிகள்:

The Lily of the Vale:

The simple and humble girl
Is now a valuable Pearl
The gem so far unseen
Has to the public displayed her sheen
The lily of the Mquaqnya vale
Is the subject of many a glorious tale!
Our rose, our lotus
The pet of all daughters
A worthy issue of the handsome Mavas
The angel of the Eden of the Madalas
Bibiana has brought home fame
And now all smack their lips at her name!

தமிழே உயிர் மூச்சு என வாழ்ந்து காட்டிய கவிஞர் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்படும் துயர் கண்டு துடித்துப்போன சந்தர்ப்பங்கள் அனேகம். தனது இனத்தின் நிலையை எப்படி போக்கலாம் எனவும் அவர் கனவு கண்டு வந்தவர். ஈழத்து ஆலயங்களைப் பற்றிப் பாடிய பெரும்பாலான பாடல்களில், அவர் ஈழப்போருக்கு முடிவு காண வேண்டும் என்னும் கருத்தையும் மக்களின் துயரைப் போக்க வேண்டும் என நினைந்து நெஞ்சுருகப் பாடுகின்றார்.

செந்தமிழ் மக்கள் அல்லல்கள் தீரவும்
வந்து வான் தமிழ் ஈழம் மலரவும்
தந்தருள் காக்குத் தக்க சதுமலை
எந்தை யாரினன யின்கழல் வாழ்கவே.

என தமிழரின் வெந்துயர் தீரவேண்டிப் பாடும் உளத்தராக, தமிழர் விடுதலை வேட்கை கொண்டவராக இருந்துள்ளார்.

ஈழத்துச் சிவதலங்களைப் பற்றி அவர் பாடிய பாடல்கள் அனைத்திலும் மக்களின் துயர்களையும் மார்க்கம் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளதோடு அந்தந்த ஊரின் சிறப்புக்களையும் அவர் விதந்தும் நயந்தும் உரைத்திருப்பது சிறப்புடையது. அது அவரின் ஆற்றல் வெளிப்பாடும் தெய்வ நம்பிக்கையையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

கவிநாயகர் இதுவரை எண்பதிற்கும் மேலான நூல்களை யாத்துத் தந்துள்ளார். பாவாரப் பனுலில் 1170 பாக்களைத் தந்துள்ளார். சிதம்பரத்தில் தொடங்கி 70 தென்னக சிவ திருத்தலங்களையும் மீதமான 47 ஈழத்துச் சிவதலங்களையும் உள்ளடக்கி மொத்தமாக 117 திருத்தலங்களைக் குறித்து அவரது இறைவழிபாடு அமைந்துள்ளது.

sivapalu@thaiivedu.com

நினைவோடு ஒரு நினைவேடு - டிலிப்துமார்

கனடியத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் பலராலும் விரும்பப்பட்ட வராக, பெருமதிப்புக்குரியவராகத் திகழ்ந்தவர் கவிஞர் விநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள்.

பெருவாரியான தமிழர் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சமூகமாகக் கட்டமைக்கப்படத் தொடங்கிய சூழலில் இலக்கியம், கலை, தாய்மொழிக்கல்வி, ஆன்மீகம், அரங்கியல், மொழிபெயர்ப்பியல் என்ற பரப்புகளில் காணப்பட்ட வெற்றிடங்களை நிறைத்து, தன்னாலியன்ற சமூகப்பணிகளைக் குறைவின்றி ஆற்றியவர் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள்.

வீடு இதழ் தாய்வீடு இதழாக மாற்றம் பெற்றுப் புதிய தளத்தில் தோன்றியபோது, அதற்குப் பல வடிவங்களில் வனப்பும் வளமும் சேர்த்தவர் கவிஞர். தாய்வீடு இதழுக்கும் கவிஞருக்குமான நெருக்கமான தொடர்பு அவருடைய இறுதி நாட்கள் வரையில் தொடர்ந்திருந்தது. இக்குறிப்பு, கனடாவில் அவர் இயங்கிய ஆளுமைப் பரப்புகள் குறித்துச் சுருக்கமாகப் பேச முனைகின்றது.

கலை, இலக்கியம், ஆன்மீகம், அரங்கியல் என்ற பெருந்தளங்களில் ஆளுமைமிக்கவரான கவிஞர், பணி தொடர்பாக தென்னாபிரிக்கா சென்று, அங்கிருந்து கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தவர். கவிஞர் கனடாவுக்குப் பெயர்வுற்ற காலத்தி

லேதான் தம்மைச் சமூகமாக ஒருங்கிணைத்து இயங்கத் தொடங்கியிருந்தனர் தமிழர்.

சிறு சிறு அமைப்புகளாகத் தம்மைக் கட்டமைத்துக் கலை மேடைகளை உருவாக்கியபோது, அம்மேடைகளுக்கான வடிவங்களை வகுத்துக்கொடுத்தவர்களுள் ஒருவராகக் கவிஞரைக் கூறலாம். இவ்வாறான மேடைகளில் கவியரங்கம் அல்லது பட்டிமன்றம் இருப்பது வழமை. தொடக்ககாலத்தில் இவ்விரு நிகழ்வுகளும் கவிஞர் இல்லாமல் இல்லை என்று கூறுவதுதான் பொருத்தமானது.

கனடாவில் நூல் வெளியீடு என்ற மரபின் ஆரம்ப காலத்தவர் கவிஞர் எனக் கூறலாம். கனடாவில் கட்டமைக்கப்பட்ட தமிழர் வாழ்வைப் பற்றியும் வழிபாடு பற்றியும் அதிகமாக எழுதியவர் கவிஞரே.

ஒரு கல்வியாளராகத் திகழ்ந்த கந்தவனம் அவர்கள் நல்லதொரு புனைவிலக்கியப் படைப்பாளி என்பதையும் பலர் அறிந்திருப்பர். குறு நாவல், சிறுகதை, மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை எனப் படைப்புத்தளங்களில் ஓர் இலக்கியவாதியாகவும் எழுத்தாளராகவும் தாயகத்திலேயே தம்மை நிறுவிக்கொண்ட கவிஞர் அந்த ஆளுமைத்தளங்களில் கனடாவிலும் சிறந்தார்.

கனடிய மண்ணில் அப்போதைய வட யோர்க் கல்விச்ச

பையின் பள்ளிகளில் ஒரு பாடமாகத் தமிழ் மொழி கற்பிக்கப் படத் தொடங்கியவேளை, மறைந்த அதிபர் பொ. கனகசபாபதி அவர்கள் அக்கல்விக்குப் பொறுப்பாக இருந்தார். அவ்வேளை கற்பித்தலுக்கான வளங்கள் தேவை என்ற நிலையில் தொடக்ககாலத் தமிழ்க்கல்வி நூல்கள் தோற்றம் பெறவும் கவிஞர் உதவியிருக்கின்றார். இக்காலத்தில்தான் கனடாவின் தேசியப் பண்ணை அழகுறத் தமிழாக்கம் செய்தார். தமிழ் ஆசிரியர் பலரும் கற்பித்தல் தொடர்பான ஐயங்களைக் கவிஞரிடமே கேட்டுத் தெளிந்துகொண்டனர்.

தன்னுடைய பட்டயக்கல்வியில் அரங்கியலை ஒரு பாடமாகத் தெரிவுசெய்து தேர்ந்த கவிஞர், அரங்கியற் கல்வி ஆசிரியராகவும் திகழ்ந்திருக்கின்றார். சிறந்த நடிகரான இவர், இங்கு குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் எழுதிய நாடகமொன்றில் முதன்மைப் பாத்திரம் ஏற்று நடடித்துப் பெருமை பெற்றிருந்தார்.

இறைபக்தரான இவர், கனடாவில் தோற்றம் கொண்ட கோவில்கள் பலவற்றோடும் நெருக்கமான தொடர்புகொண்டு ஆக்கபூர்வமான அறிவுரைகளையும் மக்களுக்கான ஆன்மீக உரைகளையும் வழங்கி வந்திருந்தார்.

கவிஞர் அவர்களின் மற்றுமொரு சிறப்பு, தலைமுறை இடைவெளி கடந்த தொடர்பாடல். இளைய தலைமுறையினரோடு இணக்கமாக உறவுகளைப் பேணி, அவர்களுக்கு வழிகாட்டுவதில் ஈடுபாடு கொண்டவர். நிகழ்வுகளின்போதும் இளையோருடன் நகைச்சுவை உணர்வு பொங்கச் சிரித்துப் பேசுவதை எப்போதும் காணலாம்.

தாய்விடு அடுத்தடுத்து முன்னெடுக்கவேண்டிய நகர்வுகள் பற்றிக் கதைப்பதற்காக 2007 நடுப்பகுதியில் ஓவியர் கருணாவும் நானும் கவிஞரின் வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தோம். அன்றிலிருந்து, தாய்விடு இதழின் உள்ளடக்கங்களைத் திட்டமிடுவதில் கணிசமான பங்களிப்பைத் தொடர்ந்து வழங்கி வந்திருக்கின்றார் கவிஞர்.

படைப்புகள் தொடர்பில் ஐயங்கள் தோன்றியபோதெல்லாம் அதைத் தெளிவுறத் தீர்த்து வைத்தவர் கவிஞர். அன்றிலிருந்து ஆரம்பித்ததுதான் கவிஞரின் ஆலோசனையும் நட்பும்.

தாய்விட்டில் கவிஞரின் ஆக்கங்களும் வெளிவர ஆரம்பித்தன.

தாய்விடு இதழிலே வெளிவந்த 'காதல் வாழ்க்கை' என்ற தொடர், 'காந்தளகம்' வெளியீடாக நூலுருப்பெற்றது.

தொடர்ந்து, தாய்விடு இதழிலே வெளிவந்த மற்றொரு தொடர் 'இலக்கிய ஆளுமைகள்'. குரும்பசித்தி நலன்புரி சபை - கனடா-வின் அனுசரணையுடன் 'இலக்கிய ஆளுமைகள்' ஏப்பிரல் மாதம் நூலுருப் பெறுகின்றது.

எனக்கும் அவருக்குமான உறவு, ஊடகம், இலக்கியம் என்ற தளங்களுக்கு அப்பாலும் நெருக்கம் மிக்கதாகவே இருந்தது. என்னுடைய மகளின் திருமணத்தின் போது... எவ்வித சடங்குகளையும் பின்பற்றாத, நம்பிக்கை இல்லாத, தெரிந்துகொள்ளாத எனக்குப் பின்னால்... கவிஞரும் கதிர் துரைசிங்கம் அவர்களுமே இருந்தார்கள். திருமணப் பதிவின்போது சாட்சி ஒப்பம் இட்டுச் சிறப்பித்தவரும் கவிஞரே.

அந்த அளவுக்கு எங்களுக்குள் நெருக்கம் இருந்தது.

நான் அவரை இறுதியாகச் சந்தித்தபோது அதிகமாகப் பேசும் ஆற்றல் குன்றியிருந்தார். ஏறக்குறைய முக்கால் மணிநேரம் இருவரும், ஒருவர் கையை ஒருவர் பற்றியவாறு, ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். வார்த்தைகளின்றி உணர்வுகள் பேசிக்கொண்ட தருணம் அது.

அவருடைய வாழ்வையும் படைப்புகளையும் பதிவுசெய்யும் பணியில் தாய்விடு தொடர்ந்து ஈடுபடும்.

கனடா மண்ணில் ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் தமிழ்ச் சமூகத்துக்குத் தேவையான பல்வேறு பணிகளை பெரும் ஈடுபாட்டுடன் செய்தவர் கவிஞர். கனடியத் தமிழர் வரலாற்றில் கவிநாயகர் கந்தவனம் எனும் பெயர் ஆழமாகப் பதிவுறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

dilipkumar@thaiveedu.com

